

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 MAART 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	553
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	553
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	561
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	562
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	564
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	571
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	572
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	572
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	576
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	577
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	585
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	589
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	591
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	595
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	598
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76.5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	598
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	600
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	603
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	603
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	603
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	604
REGISTER	606

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 81 van 1 maart 1995 van de heer J. GEYSELS

Wereldtentoonstelling 1998 Lissabon – Vlaamse deelname

Op 15 februari 1995 besliste de Vlaamse regering deel te nemen aan de wereldtentoonstelling in Portugal (Lissabon) van 22 mei tot 30 september 1998.

1. Heeft de regering al beslist wat de omvang van deze deelname zal zijn en waaruit ze zal bestaan ?
2. Hoe wordt die deelname voorbereid en georganiseerd ?
3. Hoeveel kost die voorbereiding en organisatie en wat is het totale budget dat voor deelname aan de wereldtentoonstelling wordt uitgetrokken ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering hechte op 15 februari 1995 haar principiële goedkeuring aan de deelname van Vlaanderen aan de wereldtentoonstelling Expo '98 in Lissabon. De deelname aan de tentoonstelling wordt nuttig geacht om de culturele en economische banden tussen Vlaanderen en Portugal te versterken. Gelet op het maritieme thema van Expo '98 kan de Vlaamse aanwezigheid eveneens bijdragen tot de bevordering van de economische en wetenschappelijke samenwerking met Portugal, ook in Europees verband. De regering heeft nog geen beslissing genomen over de omvang van de deelname. Waaruit deze deelname concreet zal bestaan is eveneens nog niet gekend.
2. De Vlaamse regering belastte in haar beslissing van 15 februari 1995 de minister-president en Vlaams minister bevoegd voor Externe Betrekkingen met de coördinatie van de uitwerking van een concept van deze Vlaamse deelname, in overleg met de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten. De federale regering heeft de officiële uitnodiging van Portugal ontvangen, maar heeft nog geen standpunt bepaald i.v.m. een eventuele deelname. De minister van Economische Zaken heeft binnen de federale regering de bevoegdheid voor de deelname van België. Binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal de administratie Ex-

terne Betrekkingen instaan voor de coördinatie met andere diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

3. In dit stadium is een preciese budgetraming nog niet mogelijk. Wel kan ik het lid mededelen dat de paviljoenen op de Expo '98 gratis ter beschikking van de deelnemers zullen worden gesteld.

Vraag nr. 88 van 17 maart 1995 van de heer C. MOORS

Voeren – College van rechtskundigen

Na het recente Voeren-akkoord nam de Vlaamse regering op 18 januari 1995 kennis van het initiatief van de Vlaamse minister Johan Sauwens om een college van rechtskundigen samen te stellen. De opdracht bestond erin te onderzoeken in welke mate de Vlaamse regering op enigerlei wijze een belang kan aantonen teneinde een annulatieberoep te kunnen indienen bij de Raad van State tegen het koninklijk besluit van 9 januari 1995 in verband met de werking van het college van gouverneurs.

1. Hoe was dit college van rechtskundigen samengesteld ? Wat waren de criteria waarop deze ad hoc-werkgroep werd samengesteld ?
2. Wat is de essentie van het advies meegedeeld aan de Vlaamse regering ?
3. Wat is het overeengekomen ereloon ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 102 van 13 februari 1995 van de heer G. VANLEENHOVE

Sociaal huurstelsel – Correctie regeringsbesluit

De derde alinea van paragraaf 3 van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse executieve van 28 november 1990 bepaalt dat een kandidaat van wie het inkomen van het referentiejaar de in paragraaf 2 van het besluit vermelde grens overschrijdt, toch tot een sociale woning wordt toegelaten als zijn inkomen in het jaar van de toewijzing onder die grens is gedaald.

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 moet een kandidaat die zich laat inschrijven, voldoen aan de voorwaarde qua inkomen en eigendom.

Een kandidaat van wie het inkomen sinds het referentiejahr onder de grens is gedaald, kan zich volgens artikel 4, paragraaf 1 van dit besluit eveneens laten inschrijven. Op het moment dat hij in aanmerking komt voor een woning, kan die woning hem echter niet worden toegewezen, vermits zijn inkomen van het referentiejahr te hoog is.

Het ontbreken van een bepaling dat ook een kandidaat van wie het inkomen gedaald is onder de inkomensgrens tot een sociale woning kan worden toegelaten, is vooral discriminerend voor werklozen, bruggepensioneerden, gepensioneerden, personen die een ander werk aangenomen hebben enzovoort. Ik veronderstel dat dit niet in de bedoeling van de Vlaamse regering lag.

In de tekst van het besluit, die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij aan de erkende vennootschappen werd opgestuurd komt op bladzijde 5 tweemaal dezelfde alinea voor. De tekst van paragraaf 3 van artikel 2 die in het staatsblad is verschenen, verschilt van de opgestuurde tekst.

Ik veronderstel dat door vergetelheid de derde alinea van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse executieve van 28 november 1990 niet werd overgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994.

Welke maatregelen overweegt de Vlaamse regering om deze vergetelheid te corrigeren ?

Antwoord

Het derde lid van artikel 4, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering dat tot eind vorig jaar de normale huurregeling vastlegde is bij het nieuwe huurprijzbesluit dat de Vlaamse regering op 29 september 1994 goedkeurde, inderdaad onbedoeld weggefallen. Dit heeft inderdaad de door het lid geschetste gevolgen.

Dit was niet de bedoeling van de Vlaamse regering. Deze materiële fout werd dan ook, op mijn voorstel, door de Vlaamse regering rechtgezet door op 8 maart 1995 een wijzigend besluit goed te keuren. Door dit besluit werd de vroegere passage die was weggefallen opnieuw ingevoerd.

Vraag nr. 104 van 13 februari 1995 van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Sociaal huurstelsel – Interpretatie regeringsbesluit

Sommige interpretaties van dat besluit leiden tot misverstanden, waardoor gerechtigden op een sociale woning ernstig nadeel ondervinden.

In een gezin waarvan de echtgenoten werken bijvoorbeeld, ligt het inkomen boven de toelaatbaarheidsgrens. Het kan dus niet op de kandidatenlijst worden ingeschreven.

De beide echtgenoten gaan met ingang van 1 januari 1995 met pensioen. Hun inkomen ligt nu gevoelig beneden het plafond. Hun inschrijving wordt echter geweigerd : de maatschappij voor sociale huisvesting mag

alleen maar rekening houden met het inkomen van het referentiejahr, dat is nu 1992.

Betekent dit dat het echtpaar pas in 1998 (referentiejahr 1995) kan worden ingeschreven ? Gelet op de wachtlijsten zal hen dan slechts in circa 2001 een woning kunnen toegewezen worden.

De huur in de privé-sector, die ze tot dusver wel konden betalen, ligt voor het nieuw inkomen te hoog. Wat moeten zij nu doen ?

De minister zal het met mij wel eens zijn dat deze interpretatie van het besluit van 29 september 1994 niet de bedoeling kan geweest zijn van de Vlaamse regering.

Welke maatregelen neemt de minister om een correcte interpretatie van het besluit mogelijk te maken ?

Antwoord

Artikel 4, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel bepaalt dat ieder meerderjarig natuurlijk persoon die voldoet aan de eigendomsvoorwaarde en wiens inkomen in het derde jaar voorafgaand aan het jaar van de inschrijving niet meer bedraagt dan de toelaatbaarheidsgrens of wiens inkomen sinds dat jaar onder die grens is gedaald, zich kan laten inschrijven in het register.

Het echtpaar, van wie het inkomen in 1995 beneden de toelatingsgrens ligt, kan zich dus wel laten inschrijven als kandidaat-huurder.

Vraag nr. 105 van 13 februari 1995 van mevrouw M. DE MEYER

Sociale woningmaatschappijen land van Waas en Dender – Uitdrijvingen

Volgens het Algemeen Verslag over de Armoede zou het aantal uitdrijvingen stijgen de laatste jaren.

Hoeveel uitdrijvingen gebeurden er in 1992, 1993 en 1994 bij de sociale woningmaatschappijen die actief zijn op het grondgebied van Waas en Dender (Sint-Niklaas, Lokeren, Beveren-Waas, Temse, Kruibeke, Stekene, Sint-Gillis-Waas, Dendermonde, Hamme, Waasmunster, Zele, Berlare, Laame, Wetteren, Wichelen, Lebbeke en Buggenhout) ?

Graag een opgave per woningmaatschappij en het percentage dat dit uitmaakt op het totaal woningaanbod van die maatschappij.

Antwoord

Uitdrijvingen in de sociale woningmaatschappijen land van Waas en Dender.

- 1 : Aantal uitdrijvingen
- 2 : Aantal effectief verhuurde woningen
- 3 : Percentage uitdrijvingen t.o.v. woningaanbod

Nr. EV	Naam van de maatschappij	1992			1993			1994		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3
431	Sint-Niklase Mij. v/d Huisvesting Sint-Niklaas	—	1.259	—	1	1.250	0,08 %	—	1.269	—
430	Gew. Mij. vr. Volkswon. v. St. Gillis-Waas St. Gillis-Waas	3	470	0,64%	1	478	0,21%	4	480	0,83 %
404	Gew. Mij. vr. Huisv. v. Beveren Beveren	—	1.477	—	1	1.478	0,07%	1	1.500	0,07%
422	Tuinwijk Lokeren	—	927	—	—	927	—	—	925	—
432	Bouwmij. v. Temse Temse	—	544	—	—	551	—	—	596	—
419	De Zonnige Woonst Hamme	—	907	—	—	908	—	—	922	—
429	Volkswelzijn Dendermonde	4	554	0,72 %	3	554	0,54%	5	552	0,91 %
407	Dendermondse Volkswoningen	3	830	0,36 %	—	829	—	3	829	0,36 %
435	Gew. Mij. voor Woningbouw Zele	—	536	—	1	536	0,19%	—	531	—
426	Hulp in Woningnood Berlare	—	285	—	—	285	—	—	284	—
402	Geluk in ons Huis Baasrode	—	206	—	—	206	—	—	205	—
434	Eigen Dak Wetteren	2	644	0,13%	—	644	—	1	641	0,16%
420	Veilig Wonen Aalst	5	1.119	0,45 %	7	1.124	0,62%	—	1.118	—
414	De Gentse Haard Gent	5	1.304	0,38%	7	1.311	0,53 %	8	1.313	0,61%

Vraag nr. 110
van 14 februari 1995
van de heer J. GABRIELS

Huisvestingssubsidies – Personeelsbestand

De nieuwe reglementering inzake huisvestingstoelagen is bijna twee jaar oud zodat er stilaan een stand van zaken kan worden opgemaakt.

Kan de minister me meedelen hoeveel personeelsleden er respectievelijk in 1992 en 1994 effectief bezig waren met de afhandeling en uitbetaling van de huisvestings-

premies. Is het mogelijk de tewerkstelling op te splitsen per provincie ?

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende inlichtingen te verstrekken aangaande het aantal personeelsleden dat in 1992 en 1994 de administratieve en technische behandeling van de reglementering inzake huisvestingssubsidies aan particulieren heeft behartigd.

Provincie	—	Vlaams-Brabant	—	Limburg	—	O.-Vlaanderen	—	W.-Vlaanderen	—	Antwerpen
Kader	—	18	—	21	—	22	—	21	—	28
Effectief 1992	—	18	—	14	—	21	—	15	—	21
Effectief 1994	—	18	—	14	—	22	—	18	—	22

vraag nr. 111
van 14 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Wederverkoop sociale woningen – Gevolgen voor woonbeleid

De sociale woonwijk Lotharingenkruis in Maleizen-Overijse werd enige jaren geleden verwezenlijkt door de Brabantse Landmaatschappij, die wordt overkoepeled door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Het betreft koopwoningen die in 1991 aan particulieren werden toegewezen, na het invullen van een lijst criteria.

Uit Spoorslag, het blad van het Vlaams Comité Druivenstreek, verneem ik dat onlangs een van die huizen door de eigenaar opnieuw te koop werd aangeboden via een openbare verkoop. De sociale bouwmaatschappij maakte geen gebruik van haar prioritair kooprecht.

Het is op zich al vreemd dat sociale woningen twee jaar na hun ingebruikneming op de vrije markt terechtkomen. In het betrokken gebied (de wijk ligt vlak op de taalgrens) betekent dit bovendien dat een middel voor een sociaal en een Vlaams woonbeleid uit handen wordt gegeven.

Over welke middelen beschikt de minister om te verhinderen dat het beschreven fenomeen zich op grote schaal gaat voordoen ?

Antwoord

Overeenkomstig de contractuele bepalingen mag de koper van een sociale woning gedurende een termijn van 20 jaar het gekochte goed onder andere niet verkopen of verhuren. Indien de koper de woning binnen een termijn van 20 jaar wenst te verkopen kan de verkoper een uittredingsvergoeding eisen en/of haar recht van wederinkoop of voorkoop uitoefenen.

Op 9 december 1992 werd er inderdaad een sociale woning verkocht door de Brabantse Huisvestingsmaatschappij te Ternat.

Twee jaar later wensten betrokken eigenaars de woning te verkopen omdat zij wegens beroepsredenen naar het buitenland moesten verhuizen. De erkende vennootschap De Brabantse Huisvestingsmaatschappij, in casu bouwheer-verkoper, wenste haar recht van wederinkoop niet uit te oefenen maar eiste wel een uittredingsvergoeding.

Het recht van wederinkoop, dat wettelijk wordt bepaald door artikel 1659 van het burgerlijk wetboek, werd contractueel bedongen in de verkoopsovereenkomst. Desalniettemin is deze contractuele bepaling geen verplichting maar een facultatief recht van de bouwheer-verkoper.

Het is de erkende vennootschap die zelf beslist of zij de woning wil wederinkopen en opnieuw opnemen in haar patrimonium.

De problematiek van de hoge verkoopprijzen van sociale woningbouw in Vlaams-Brabant vereist een aparte benadering. Indien de bouwmaatschappij de woning wenste weder in te kopen, zou zij naast de oorspronkelijke koopprijs ook de wettig gemaakte kosten en de kosten voor verbetering betalen. Aangezien de oorspronkelijke verkoopprijs de 4 miljoen frank benaderde en rekening houdend met het feit dat de oorspronkelijke verkoopprijs nog vermeerderd worden moest met de vermelde kosten, zou de definitieve verkoopprijs te hoog liggen voor kandidaat-kopers die voor dergelijke aankoop ook moeten voldoen aan de wettelijke voorwaarden.

Vraag nr. 112
van 14 februari 1995
van de heer M. OLIVIER

Drinkwatervoorziening – Prijzevolutie

Graag had ik van de minister de evolutie van de prijzen voor drinkwatervoorziening vernomen vanaf 1990 tot heden.

Is het mogelijk deze evolutie te schetsen voor de verschillende maatschappijen van het Vlaamse Gewest

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, het antwoord rechtstreeks zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 113
van 17 februari 1995
van de heer M. OLIVIER

Bosgebieden – Aankoop en aanleg door overheid

Graag had ik van de minister vernomen :

- welke bossen sinds 1992 door de overheid werden aangekocht met vermelding van hun oppervlakte en aankoopprijs ;
- op welke lokaties en voor hoeveel hectaren nieuwe bosgebieden werden aangelegd (met vermelding van het investeringsbedrag) ;
- welke private bossen sinds 1992 werden opengesteld voor het publiek ;
- welke plannen er bestaan voor de verdere aankoop van bosgebieden ;
- welke plannen er bestaan voor de aanleg van nieuwe bosgebieden.

Antwoord

1. Bosaankopen vereffend in 1993

Benaming of plaats –	Oppervlakte –	Bedrag
Kraanveldbos –	33,2657 ha –	16.000.000,-
Dorperheide –	0,5000 ha –	150.000,-
Helleketelbos –	4,4407 ha –	2.331.400,-
Hollandsveld –	0,7200 ha –	664.200,-
In de Brand –	0,0520 ha –	23.000,-
Kolisheide Neerpelt –	6,1355 ha –	3.070.000,-
Geraardsbergen –	1,9200 ha –	700.000,-
Alveringem –	9,6039 ha –	13.126.680,-
Hoevebos –	4,0650 ha –	1.665.080,-
In de Brand –	1,4840 ha –	670.000,-
Neigembos –	1,3790 ha –	700.000,-
Kolmontbos Tongeren –	29,5054 ha –	19.000.000,-
St. Denijs –	0,9861 ha –	600.000,-
Maaseik –	0,7090 ha –	305.090,-
Neigembos –	1,4630 ha –	1.100.000,-
Dilsen-Stokkem –	13,4130 ha –	7.320.000,-
Schoonbeek Bilzen –	0,5130 ha –	200.000,-
Schoonbeek Bilzen –	0,2470 ha –	52.083,-
Ronde bos Lubbeek –	9,3770 ha –	6.657.000,-
Dilsen –	12,8855 ha –	6.442.750,-
Bevel Heikant –	21,0983 ha –	14.780.000,-
Battenbroek Mechelen –	18,3006 ha –	7.300.080,-
Dilsen –	3,1420 ha –	2.025.000,-
Bellevuebos –	0,2322 ha –	139.008,-
Totaal –	175,4379 ha –	105.021.203,-

Aankopen vereffend in 1994

Benaming of plaats –	Oppervlakte –	Bedrag
Schoonbeek Bilzen –	0,1920 ha –	400.000,-
Heuvelland –	0,3830 ha –	153.000,-
As –	0,4980 ha –	150.000,-
Stekene –	10,6658 ha –	5.100.000,-
Wester10 –	28,4874 ha –	15.700.000,-
Wingene –	6,6715 ha –	3.340.000,-

Benaming of plaats –	Oppervlakte –	Bedrag
Zutendaal –	4,1639 ha –	1.750.000,-
Gruitrode –	4,8380 ha –	1.950.000,-
Lanaken –	0,6515 ha –	300.000,-
Lanaken –	0,6254 ha –	291.000,-
Lanaken –	2,3248 ha –	1.080.000,-
Lanaken –	5,2705 ha –	2.600.000,-
Lanaken –	2,8900 ha –	1.370.000,-
Wingene –	0,6560ha –	328.000,-
Bilzen –	0,370s ha –	140.000,-
Bilzen –	0,1500 ha –	51.000,-
Hechtel-Eksel –	0,6141 ha –	162.737,-
Bilzen –	0,1470ha –	90.000,-
Hechtel-Eksel –	4,9940ha –	2.000.000,-
Dilsen –	26,3300 ha –	10.918.786,-
Hechtel-Eksel –	0,0520 ha –	24.000,-
Bilzen –	0,3690 ha –	140.000,-
Kortenaken –	15,3430 ha –	6.800.000,-
Torhout –	0,0040ha –	3.000,-
Lanaken –	8,9479 ha –	3.150.000,-
Arendonk –	4,2635 ha –	1.900.000,-
Hechtel-Eksel –	1,5790 ha –	850.000,-
Hechtel-Eksel –	0,9220 ha –	415.000,-
Heusden-Zolder –	0,3660ha –	129.000,-
HeusdenZolder –	0,3660 ha –	129.000,-
Bilzen –	0,1490 ha –	55.000,-
HeusdenZolder –	0,4459 ha –	160.000,-
Torhout –	4,6687 ha –	3.375.000,-
Voeren –	1,3780 ha –	950.000,-
Jongenbos Diepenbeek –	51,5433 ha –	19.771.000,-
Bilzen –	10,1464 ha –	4.900.000,-
Kortesseem –	1,9936 ha –	736.260,-
Bilzen –	0,385s ha –	165.000,-
Kortenaken –	13,6203 ha –	7.500.000,-
Moen –	1,0060ha –	450.000,-
Opglabbeek –	14,6974 ha –	6.350.000,-
Totaal –	233,1699 ha –	105.826.783,-

Waarvan :

– bossen :	191,8343 ha
– Bosuitbreiding :	41,3356 ha
	233,1699 ha

Bosaankopen vereffend in 1995
(stand 23.02.1995)

Benaming of plaats –	Oppervlakte –	Bedrag
Hechtel-Eksel –	3,2130 ha –	1.325.000,-
Bilzen –	0,6340ha –	310.000,-
Hechtel-Eksel –	1,1920 ha –	596.000,-
Zemst-Weerde –	0,5350 ha –	300.000,-
Totaal –	5,5720 ha –	2.531.000

3. Geen.

4. Het aankoopbeleid voor de bossen zal zich in de toekomst meer richten op het verwerven van gronden voor de aanleg van nieuw bos (zie antwoord op vraag 5). Toch zal nog bestaand bos worden aangekocht uitgaande van volgende criteria :

- voortzetten van gestarte systematische aankopen binnen een afgeijnde parimeter

- bossen gelegen in bosarme gebieden en/of gebieden waar weinig openbaar bos voorkomt

- zeldzame waardevolle bostypes, potentiële zaadbestanden, bosreservaten, schermbossen

- bossen bedreigd in hun bestaan

- verwerving van gebieden met het oog op de uitbouw van een Groene Hoofdstructuur voor Vlaanderen (natuurkern- en natuurontwikkelingsgebieden)

Deze aankopen zijn telkens uiteraard ook afhankelijk van de gevraagde prijs.

5 In eerste instantie moeten bossen met een zekere minimumoppervlakte aangelegd worden in streken, waar helemaal geen bos voorhanden is voqor de bevolking. In tweede instantie moeten de bossen waar het aantal bezoeken de draagkracht overschrijdt beschermd worden door uitbreiding van het beschikbare areaal en kunnen bosgebieden worden verbonden met andere toeristische infrastructuur.

Onafhankelijk van de lokatie gelden volgende prioriteiten voor de aanleg van nieuw bos :

1. absoluut prioritair is de aanleg van bossen in bosarme regio's (o.a. stadsbossen)
2. aanleg buffergebieden (rond industriezones, in en rond waterwinngsgebieden)
3. de niet gebruikte gronden of restgronden
4. uitbreiden van de bestaande bossen
5. bosverbindingengebieden.

Vraag nr. 114
van 21 februari 1995
van de heer A. KEMPINAIRE

Sociale huisvestingsmaatschappij Heule – Problemen

Er bereiken mij 'berichten dat de huisvestingsmaatschappij De Heulse Heerd huurverhogingen van 30 tot 100 percent heeft doorgevoerd sinds de pensionering van de vorige zaakvoerder. De basishuur is gelijk gebleven, maar de reële huur ging in de meeste gevallen met 6.000 frank omhoog. De vroegere beloften om de mogelijkheid open te laten tot aankoop van de woningen zouden volledig worden genegeerd.

Naar verluidt zou De Heulse Heerd een negatief saldo hebben van 70 miljoen frank. De huurders vermoeden dat zij mogen opdraaien voor het dempen van deze put. Er werd reeds een petitie ingediend bij de vrede-rechter van Kortrijk.

1. Is de minister op de hoogte van deze praktijken ?
2. Zijn deze huurprijsverhogingen wettelijk te verantwoorden ? Komen zij meer bepaald tegemoet aan de bepalingen omtrent de huurprijsberekening van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot herziening van het sociale huurstelsel ?
3. Kan een huisvestingsmaatschappij worden verplicht

haar beloften inzake aankoopmogelijkheid na te komen ?

4. Is de minister bereid de situatie te onderzoeken en welke maatregelen overweegt hij om eventuele mistoestanden recht te zetten ?

Antwoord

1. Er is hieromtrent al een eerdere vraag geweest. In antwoord hierop werd gewezen op het feit dat volgens de reglementering de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij haar goedkeuring moet verlenen aan de basishuurprijzen en de normale huurwaarde.
2. De door de sociale huisvestingsmaatschappij Heulse Haard voorgestelde aanpassing van de basishuurprijzen en normale huurwaarden op 1 januari 1995 is conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel.

Overeenkomstig artikel 9 van voornoemd besluit werd het jaarbedrag van de basishuurprijzen van de woningen vastgesteld op ten minste 3% en ten hoogste 7,5% van de geactualiseerde kostprijs. Het jaarbedrag van de basishuurprijzen is ook niet hoger dan de normale huurwaarde.

De voorgestelde basishuurprijzerverhogingen van 10% en meer werden door de raad van bestuur van de VHM goedgekeurd tijdens zijn zitting van 10 januari 1995.

De totale huuropbrengst van de sociale huisvestingsmaatschappij, d.w.z. het jaarbedrag van de reële huurprijzen, ligt beneden de in artikel 17 vastgestelde grens van 5% van de geactualiseerde kostprijs van het totale patrimonium van huurwoningen.

In de vroegere sociale huurreglementering die gold tot eind 1994 moesten deze basishuurprijzen enkel administratief door de VHM worden goedgekeurd. Het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 heeft uitdrukkelijk bepaald dat sterke (meer dan 10%) verhogingen van de basishuur door de raad van bestuur van de VHM moesten worden goedgekeurd. Dit precies met de bedoeling om dit enkel toe te laten in volgens de raad van bestuur van de VHM verantwoorde gevallen.

De raad van bestuur van de VHM heeft zich dus tijdens haar vergadering van 10 januari 1995 akkoord verklaard met deze verhoging.

Dit impliceert dat zij dit dus verantwoord vonden. Het spreekt voor zich dat dit te maken heeft met het negatief saldo waarover het lid het eveneens heeft en het saneringsplan waaraan de VHM bezig is (zie verder).

3. De sociale huisvestingsmaatschappij van Heule is sedert 10 januari 1995 vrijgesteld van de geldende verkoopverplichting. Die beslissing werd door de raad van bestuur van de VHM genomen in toepassing van artikel 80 van de huisvestingscode en van artikel 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990 houdende uitvoering van voornoemd artikel 80. De huisvestingsmaatschappij is

dus niet verplicht in te gaan op vragen van zittende huurders om hun woning aan te kopen. Zodra die toestand wijzigt zal de sociale huisvestingsmaatschappij de betrokkenen daarvan rechtstreeks op de hoogte brengen.

4. Deze situatie werd onderzocht. Hieruit bleek dat de verhoging van de basishuurprijzen volgens de VHM noodzakelijk was omdat :

- de basishuren en maximum huurwaarden voor de laatste maal aangepast werden op 1 januari 1991 ;
- het verschil van groep tot groep voor identieke woningen te groot was,
- de totale som van de basishuren niet voldeed om de vaste kosten evenals de normale onderhouds- en werkingskosten te dekken.

De nieuwe basishuren beantwoorden aan de criteria die andere door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen uit de streek hanteren voor gelijkaardige woningen.

Het optrekken van de huurprijzen kader? tevens in een globaal saneringsplan dat aan de raad van bestuur van de VHM zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 115 van 23 februari 1995 van de heer F. GHESQUIERE

Herbebossing – Investerings en subsidiëring in West-Vlaanderen

Mag ik van de minister vernemen hoeveel kredieten er uitgetrokken zijn in 1995 voor de herbebossing ?

Wat bepaalt het Bosbouwplan voor de volgende 5 jaar met betrekking tot investeringen en/of subsidiëring van projecten in de provincie West-Vlaanderen ?

Antwoord

Ik wil het lid voor alle duidelijkheid wijzen op het onderscheid tussen de termen „bebossing” en „herbebossing” zoals in het bosdecreet is vastgelegd.

Bebossing : bezetting met bos, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte, sinds vijftig jaar niet meer met bos bezet.

Herbebossing : herbezetting, door menselijke ingreep of spontaan met een bosvegetatie van een stuk grond dat de jongste vijftig jaar reeds met bos was bezet. M.a.w. de verjonging van het bos na exploitatie van een bosbestand.

Gezien de specifieke situatie in West-Vlaanderen ga ik ervan uit dat het lid de bebossing of bosuitbreiding bedoelt in zijn vraag.

1. Hierbij kan onderscheid worden gemaakt tussen de investeringskredieten voor de eigen domeinen en de subsidies aan particuliere eigenaars voor boswerken, waaronder bosaanleg. In de begroting 1995 is 34 miljoen frank vastleggingskrediet opgenomen

voor subsidiedossiers aan privé-boseigenaars voor boswerken.

In 1994 werd in dit kader voor 22 miljoen frank subsidie toegekend, waarbij voor de provincie West-Vlaanderen geen aanvragen waren voor bebossing en 4 aanvragen voor herbebossing voor een totaal bedrag van 548.000 frank.

De investeringskredieten voor bosaanleg (= beplantingen – geen aankoop van gronden) werden vastgelegd in post 3.6 van het Mina-fonds, waarop in 1995 444,4 miljoen frank beschikbaar is.

De benodigde kredieten voor beplantingen voor 1995 werden geraamd op 15,8 miljoen frank; afhankelijk van de noodwendigheden (zie verder) kan binnen het globaal krediet post 3.6 worden aangesproken.

2. Onafhankelijk van de provincie werden in het ontwerp lange-termijnplan inzake bosbouw volgende prioriteiten vastgelegd voor de aanleg van nieuw bos:

- absoluut prioritair is de aanleg van voldoende grote stadsbossen;
- aanleg buffergebieden rond industriezones;
- de niet gebruikte gronden of restgronden;
- bosverbindingsgebieden.

Het ontwerp lange-termijnplan inzake bosbouw houdt, zoals de naam het al zegt, een lange termijn in voor het te voeren bosbeleid, en specificeert bijgevolg niet de subsidiëring of de investeringen van specifieke projecten op korte termijn.

Zoals hierboven uiteengezet worden de benodigde kredieten voor het aankopen van gronden en voor beplantingen jaarlijks opgenomen in de begroting.

Momenteel is er een project lopend betreffende de aanleg van een stadsbos in het arrondissement Kortrijk. De stuurgroep die zich met dit project inlaat heeft reeds de terreinen op kaart aangewezen die het meest geschikt zijn voor de realisatie van dit project.

De effectieve verwezenlijking zal echter vooral afhankelijk zijn van de snelheid waarmee het Vlaamse Gewest en andere openbare instellingen de desbetreffende terreinen kunnen verwerven,

Verder worden nog gepland in de komende 5 jaar:

- bebossen van het Speelbos in Ieper (10 ha) in het komende plantseizoen;
- aanleggen van een bos van 32 ha in Lichtervelde;
- aanleggen van een bos in Izegem (30 ha + 5 ha + 5 ha);
- aankoop Galgebossen in Ieper (90 ha) waarvan ± 10 ha bijkomend te bebossen;
- uitbreiding bos in Merksem door aankoop van 20 ha.

Deze lijst is niet beperkend doch kan variëren volgens bepaalde opportuniteiten die zich aandienen of het realiseren van bepaalde onderzoeksprojecten.

Vraag nr. 117
van 23 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Hallerbos – Zandgroeve

Het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten, legt wederzijdse kennisgeving op als een vergunningsaanvraag werd ingediend voor een project, onderworpen aan een milieueffectenstudie met gewestgrensoverschrijdende gevolgen.

1. Heeft het Waalse Gewest deze kennisgeving gedaan?
2. Werden de regels met betrekking tot het openbaar onderzoek nageleefd?
3. Indien het Waalse Gewest blij zou geven van tekortkomingen of onwil op dit vlak, zal de minister dan overwegen om artikel 6 van het samenwerkingsakkoord dat de geschillen regelt, in te roepen en de hele zaak te laten beslechten conform artikel 92 bis, § 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988?

Antwoord

In de veronderstelling dat de vraag van het lid handelt over de plannen betreffende de exploitatie van een zandgroeve ten zuiden van het Hallerbos (Vlasmaktdreef, bosmuseum en boswachterswoning) op het grondgebied van het Waals Gewest, kan ik mededelen dat door een wijziging van het gewestplan in 1993 het landschappelijk waardevol agrarisch gebied werd omgezet in een uitbreiding van het ontginningsgebied voor de uitbating van de zandgroeve (zone d'extention en d'extraction).

Het betreffende MER is ter voorbereiding van een vergunningsaanvraag voor de uitbreiding van een in exploitatie zijnde zandgroeve. De voorgestelde uitbreiding beslaat 12 ha. In de niet-technische samenvatting is de oppervlakte van de huidige exploitatie niet aangegeven.

Bijlage II van het besluit van de Waalse regering van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling in het Waalse Gewest, bepaalt de categorieën projecten waarvoor een MER is vereist. Daaronder vallen groeven, zoals bepaald in artikel 2 van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, waarvan de oppervlakte, met uitzondering van de bijhorigheden, 25 ha overschrijdt.

Het samenwerkingsakkoord betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten bepaalt in artikel 2: "Elk project dat krachtens de van toepassing zijnde

gewestelijke reglementeringen, hetzij ambtshalve, hetzij krachtens een beslissing van de bevoegde overheid, onderworpen is aan een effectenstudie, valt binnen het toepassingsgebied van deze overeenkomst.”

Het betreffende MER is opgesteld op verzoek van de bevoegde overheid zoals vermeld in de niet-technische samenvatting op pag. 3 ”. . . Cette seconde demande fit également l'objet d'une délibération du Collège échevinal en date du 30 mars 1994, imposant une étude d'incidences sur l'environnement et son contenu... ”.

Voornoemd project valt dus onder de toepassing van het intergewestelijk samenwerkingsakkoord ter zake. Evenwel heeft het Waalse Gewest geen kennisgeving gedaan, zoals bepaald in artikel 3 van vermeld akkoord. Van de inhoud van de niet-technische samenvatting van het betreffende MER ben ik slechts op onrechtstreekse wijze ingelicht, niettegenstaande het bepaalde in artikel 4 van vermeld akkoord. Ook van het openbaar onderzoek ben ik slechts op onrechtstreekse wijze ingelicht, ondanks artikel 5 van het samenwerkingsakkoord.

Reeds op 14 november 1994 heb ik mijn Waalse collega G. Lutgen schriftelijk verzocht mij overeenkomstig artikel 4 van het akkoord een kopie van het volledige MER te bezorgen. Op 21 maart 1995 heb ik hem aan dit verzoek, dat vooralsnog onbeantwoord gebleven is, herinnerd.

Indien het Waalse Gewest zijn verplichtingen krachtens het samenwerkingsakkoord niet nakomt, zal ik verdere stappen in overweging nemen. Het is evenwel voorbarig hierop vooruit te lopen vermits naar mijn weten over de betwiste vergunningsaanvraag door de bevoegde Waalse overheid nog geen definitieve beslissing werd genomen.

Vraag nr. 119
van 23 februari 1995
van de heer J. VALKENIERS

Halferbos – Zandgroeve

Het grondgebied van groot-Halle grenst over een hele lengte aan het Waalse Gewest. Er kunnen conflicten ontstaan doordat het Vlaams gewestplan bestemmingen bepaalt die in tegenspraak zijn met bestemmingen die aan het aanpalend gebied (in het Waalse Gewest) worden gegeven.

Vandaag wil ik het hebben over het 550 hectaren grote Hallerbos. In Wauthier-Braine, de Waalse buurgemeente van Halle, bestaan plannen om een nieuwe zandgroeve te ontginnen vlak naast dit bos dat internationaal bekend is om zijn onaangestaste fauna en flora. Een recente studie van Aminimal – Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer – toonde aan dat het visbestand van de Hallebosbeken uniek is voor het Vlaamse Gewest.

Wij hebben geen bezwaar tegen de uitbating van een zandgroeve, maar de ervaring leert dat een lege zand-

groeve wordt opgevuld met stortafval. Er is reeds een voorbeeld in een andere – Waalse – zone van het Hallerbos waar een verschrikkelijke geurhinder heerst en waar de bomen reeds aan het afsterven zijn door de nabijheid van een stort. Dat gedeelte van het bos wordt in de volksmond daarom Klein Mellery genoemd.

Een stort in de onmiddellijke nabijheid van het hallebos zou onherroepelijke gevolgen hebben bijzonder voor de waterhuishouding van dit bos. Bronnen en bijbeekjes van de Steenputbeek kunnen droogvallen door zandontginning of vervuild raken door stortafval.

Graag verneem ik van de minister of hij hierover reeds overlegde met zijn Waalse collega en wat de resultaten waren. Zo niet had ik graag vernomen welke stappen hij ter zake heeft gezet.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid verwijzen naar het antwoord dat werd verstrekt op vraag nr. 87 van 24 januari 1995 en op vraag nr. 117 van 23 februari 1995.

Aanvullend hierop kan ik melden dat ik eerst nog de heer Lutgen, minister van Landbouw, Leefmilieu en Natuurlijke Hulpbronnen van het Waalse Gewest, zal herinneren aan mijn voorgaand schrijven en nogmaals zal wijzen op de bepalingen van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met grensoverschrijdende milieu-effecten.

Indien het Waalse Gewest zijn verplichtingen krachtens het samenwerkingsakkoord niet nakomt, zal ik verdere stappen in overweging nemen. Het is evenwel voorbarig hierop vooruit te lopen vermits naar mijn weten over de betwiste vergunningsaanvraag door de bevoegde Waalse overheid nog geen definitieve beslissing werd genomen.

Vraag nr. 120
van 23 februari 1995
van de heer M. MAERTENS

Vlarem – Struisvogelkweek en aquicultuur

De Vlarem-reglementeringen hebben onder meer tot doel een vergunningenbeleid te omschrijven in verband met lozingen van afvalwater of afvalstoffen. De laatste jaren zijn een aantal nieuwe foktechnologieën ontwikkeld, zoals visboerderijen en struisvogelfokkerijen, die in de Vlarem-reglementering nog niet werden opgenomen. Deze sectoren zijn nochtans groeiend en stoten derhalve op een rechtsvacuüm inzake vergunningen.

De struisvogelfokkerijen kunnen bezwaarlijk als gewone pluimveefokkerijen worden omschreven, gelet op de grootte en de speciale fokmethodes van deze dieren, vooral op het terrein van de nutsfokkerij waar nu reeds zeer grote aantallen voorkomen. Het tijdschrift De Boer en de Tuinder van 3 februari 1995 spreekt immers

van een 100-tal nutsfokkers en verschillende tienduizenden dieren.

Ook de visboerderijen, zogenaamde aquicultuur, blijken op de markt van de visserijproducten een steeds belangrijker aandeel in te nemen. Zij produceren nu reeds in ons land jaarlijk $\pm$ 2.000 ton vis. Bij deze techniek worden uiteraard zeer grote hoeveelheden water verbruikt en worden voedsel en sanitaire additieven via dit water aangereikt. Restanten daarvan kunnen derhalve massaal in het oppervlaktewater worden geloosd.

Algemene bepalingen inzake pollutie van oppervlaktewater en onderzoek van de industriële effluënten door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering zijn algemeen bekend, maar vestigingsvoorwaarden zijn noch voor struisvogelfokkerijen noch voor viskweekbedrijven bekend. Buitenlandse ervaringen wijzen ons er nochtans op dat dit een noodzaak is.

1. Op welke juridische basis moeten vergunningsaanvragen voor struisvogelkwekerijen en viskweekbedrijven voorlopig worden genomen, wanneer en bij wie moeten deze vergunningsaanvragen eventueel ahangig worden gemaakt ?
2. Binnen welke timing wordt de Vlarem-reglementering op dit stuk aangepast ?
3. Werden ter zake reeds omzendbrieven naar de provincies en de gemeenten gestuurd, en zo neen, waarom is dat nog niet gebeurd ?

Antwoord

1. Viskweekbedrijven zijn op dit ogenblik niet opgenomen in de lijst van hinderlijke bedrijven en dus ook niet vergunningsplichtig. Kwekerijen voor struisvogels zijn momenteel ingedeeld als hinderlijke bedrijven volgens titel 1 van het Vlarem onder de algemene indelingsrubriek 9.3 „gevoelte”. De vergunningsplichtige aantallen zijn daarbij echter van die aard dat in de praktijk de meeste kwekerijen van struisvogels niet als hinderlijke bedrijven zijn ingedeeld.

Vergunningsaanvragen moeten, naargelang de klasse van de inrichting, worden ingediend bij het college van burgemeester en schepenen of bij de bestendige deputatie van de provincieraad.

2. Indien zou blijken dat er inderdaad een grote toename komt van dergelijke bedrijven, kan overwogen worden om deze in de toekomst specifiek op te nemen in de lijst van hinderlijke bedrijven met meer aangepaste indelingscriteria.
3. Over deze aangelegenheden werden nog geen omzendbrieven naar de gemeente of provinciebesturen gestuurd, gezien de huidige situatie van de vergunningsplicht voor dergelijke bedrijven.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 209

van 23 februari 1995

van de heer J. PEETERS

E313 Olen – Geluidsoverlast

De bewoners van een aantal woonbuurten naast de E313 autosnelweg in de gemeente Olen (Schaatsbergen, Ven, Honingstraat) lijden reeds jaren onder geluidsoverlast door het toenemende verkeer op die autosnelweg. Zij dringen aan op de plaatsing van geluidswerende schermen, net zoals enkele kilometers verder trouwens gebeurde ter hoogte van de woonkern Oevel.

1. Werden er recent geluidsmetingen uitgevoerd op deze plaatsen ? Wat was het resultaat van deze metingen en rechtvaardigen die de plaatsing van geluidsschermen ?
2. Plant de minister in de nabije toekomst geactualiseerde geluidsmetingen
3. Plant de minister maatregelen om de geluidsoverlast te verminderen ? Op welke termijn kunnen die worden gerealiseerd ?
4. Men verwijst vaak naar de geplande aanleg van een nieuwe fluisterasfaltbedekking op de E313 : wat zijn de geluidseffecten daarvan ? Welke resultaten werden daarmee bij andere woonkernen reeds bereikt ?

Antwoord

1. In oktober 1991 werden geluidsmetingen uitgevoerd. Uit de meetresultaten kon afgeleid worden dat nabij de woningen die het dichtst bij de autosnelweg gelegen zijn, het geluidsmilieu inderdaad als hinderlijk mag worden beschouwd (overschrijding 65 dB(A)-drempel). De slechte staat van het wegdek (opeenvolgende betonplaten) is verantwoordelijk voor deze geluidsproductie.
- 2-3. Door de geplande renovatie van de rijbaan waarbij door overlaging de oneffenheden in het wegdek worden weggewerkt, zal reeds een belangrijke daling van de geluidshinder worden gerealiseerd. Nieuwe geluidsmetingen zijn pas aangewezen na deze vernieuwing. De mogelijke plaatsing van geluidsschermen kan pas na en op basis van deze metingen worden onderzocht.
4. De geluidsreducerende eigenschappen van open asfalt kunnen een bijkomende positieve invloed uitoeffenen van 5 dB(A) op de geluidshinder.

Vraag nr. 216
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Provincie West-Vlaanderen – Belasting op bedrijven

In de provincie West-Vlaanderen werd reeds in 1992 een provinciebelasting op bedrijven geheven. De minimumbelasting werd daarbij vastgesteld op 3.300 frank per aanslag. Daarbij wordt evenwel geen rekening gehouden met het onderscheid tussen een hoofd- of een bijberoep. Een kleine KM0 of iemand die gedurende een aantal uren per week een bijberoep uitoefent, dient evenveel te betalen als een groot bedrijf.

1. Is de minister op de hoogte van het bestaan van een dergelijke belasting in West-Vlaanderen ?

Weet de minister of er nog andere provincies zijn die een dergelijke belasting kennen ?

2. Kan de provincie autonoom dergelijke belastingen invoeren ?
3. Welke middelen heeft de minister om de heffing van dergelijke belastingen in de toekomst te verhinderen ?

Antwoord

De fiscale autonomie van de provincies wordt door artikel 170, § 3 van de grondwet gegarandeerd. Alleen de wetgever kan dienaangaande verbodsbepalingen opleggen.

Ingevolge artikel 86 van de provinciewet moeten provinciebelastingen worden goedgekeurd vooraleer zij uitvoerbaar zijn.

Vanaf 1 april 1995 treedt het toezichtsdecreet op de provincies van 22 februari 1995 in werking, waardoor de provinciebelastingen nog slechts onderworpen zijn aan het algemeen toezicht. Dit betekent dat zij enkel nog aan de Vlaamse regering moeten worden meegedeeld en onmiddellijk uitvoerbaar zijn. Wel zijn zij vatbaar voor vernietiging.

Als Vlaams minister bevoegd voor de uitoefening van het toezicht ben ik dus uiteraard op de hoogte van het bestaan van de bedoelde provinciebelasting in West-Vlaanderen.

Ook de andere Vlaamse provincies, Antwerpen, Limburg en Oost-Vlaanderen, heffen een algemene provinciebelasting die twee luiken bevat : één ten laste van de gezinnen, één ten laste van de bedrijven. Naar verluidt zou ook de provincie Vlaams-Brabant vanaf volgend jaar een dergelijke belasting invoeren.

De algemene provinciebelastingen werden een vijftal jaar geleden ingevoerd ter vereenvoudiging van het fiscaal stelsel van de provincies. Ik steun een ontwikkeling waarbij de provinciale fiscaliteit beperkt zou blijven tot enerzijds de opcentiemen op de onroerende voorheffing en anderzijds een algemene provinciebelasting. Een cumulatie waardoor de bevolking verschillende malen door verschillende overheden fiscaal wordt aangesproken voor identieke belastingen, moet worden vermeden.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 88
van 20 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Cultureel centrum Kraainem – Beschikbaarheid voor plaatselijke verenigingen

Naar verluidt zouden plaatselijke verenigingen niet over de mogelijkheid beschikken om feesten of andere evenementen te organiseren in het cultureel centrum van Kraainem. Het centrum zou alleen beschikbaar zijn voor toneelactiviteiten en vergaderingen.

Kan de minister bevestigen dat dit effectief het geval is ?

Zo ja, waaraan ligt dat ?

Antwoord

De receptieve functie van de culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap wordt geregeld in een nota van 1 juli 1988 waarin de voorwaarden en tarieven zijn opgenomen voor het gebruik van lokalen en materiaal.

Deze nota werd in samenspraak met mijn administratie en op voorstel van de bqstuurscommissies van deze culturele centra door mijn voorganger, de heer Patrick Dewael, goedgekeurd en draagt ook mijn goedkeuring weg. Uitgaande van het beginsel dat de culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap opgericht zijn om het Nederlandstalig cultureel leven in de Nederlandstalige gemeenschap te bevorderen, zijn de volgende activiteiten niet toegelaten :

- commerciële activiteiten, met het oog op promotie en/of verkoop van produkten ;
- privéfeesten zoals bv. huwelijksdiners en communiefeesten ;
- activiteiten, ingericht door politieke partijen en erkende vakbonden met het oog op promotie en ledenwerving.

Onverminderd de specifieke regels van het taalgebruik, beschikken de verenigingen wel over de mogelijkheid sociaalculturele activiteiten en feestelijkheden te organiseren.

Vraag nr. 89
van 20 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Cultureel centrum Kraainem – Parkeergelegenheid

De omwonenden en de uitbaters van naburige horecazaken klagen dat het nieuwe cultuurcentrum van Kraainem niet over de nodige parkeerruimte beschikt. Dit heeft tot gevolg dat bezoekers van het cultuurcentrum hun wagen in de omgeving achterlaten, waardoor de omwonenden en de klanten van de horeca zelf moeilijkheden ondervinden om hun wagen achter te laten.

Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Zijn er mogelijkheden om alsnog een parkeerruimte te creëren of om ten minste de dichtstbijzijnde parkeerruimte aan te wijzen ?

Antwoord

Ik ben mij bewust van het gebrek aan eigen parkeerruimte bij het cultureel centrum De Lijsterbes . Het door u gesignaleerde probleem kan echter worden opgevangen door de parkeermogelijkheden in de nabije omgeving :

- de binnenplaats van het ontmoetingscentrum De Lijsterbes, dat zich aan de overkant van het cultuurcentrum bevindt, doet dienst als parking ;
- de parking van de sporthal bevindt zich op een 300 meter en biedt ruimte aan 60 à 70 wagens ;
- er is een kleinere parking aan het gemeentehuis, gelegen op 200 meter loopafstand ;
- ten slotte bieden de Lijsterbessenbomenlaan en de aanpalende straten voldoende parkeermogelijkheid om een uitzonderlijke publiekstoeleop op te vangen.

De eventuele aanleg van een eigen parkeerruimte zal slechts worden overwogen, indien er zich een acuut parkeerprobleem voordoet. Het cultureel centrum opent immers pas officieel zijn deuren op 24 maart 1995. Pas dan zal de opvang van de publiekstoeleop reëel kunnen worden ingeschat.

Vraag nr. 92

van 1 maart 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenschapsbevoegdheid inzake taalgebruik – Sabena in Zaventem

Zoals de minister ongetwijfeld weet bepaalt de grondwet dat de gemeenschappen bevoegd zijn om voor hun taalgebied het taalgebruik te regelen in bestuurszaken en voor sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers. Uitzondering hierop wordt gemaakt voor de gemeenten met faciliteiten, voor diensten waarvan de werkkring verder reikt dan het taalgebied waarin ze zijn gevestigd evenals de nationale en internationale instellingen waarvan de werkkring gemeen is aan meer dan één gemeenschap.

Het komt me voor dat de diensten van Sabena in Zaventem (bv. catering, onderhoud en andere technische diensten, enz.) niet aan die bepaling beantwoorden.

Is de minister het daarmee eens ?

Welke zijn de duidelijk lokaliseerbare diensten van Sabena in Zaventem waarvoor de Vlaamse Gemeenschap inzake taalgebruik bevoegd is ?

Antwoord

Artikel 48 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (verder afgekort

als SWT) machtigt de Koning om de toepassing van de SWT te regelen voor de bedrijven van internationaal luchtverkeer met inachtneming van de omstandigheden die eigen zijn aan hun exploitatie. Het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 (29 november 1978) stelt nadere regels betreffende de toepassing van de SWT op Sabena.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen drie soorten diensten :

1° de gewestelijke diensten te Antwerpen, Gent, Hasselt, Charleroi, Luik en Bergen ;

2° de eigenlijke centrale of gelijkgestelde diensten ;

3° de diensten in het buitenland ;

Er zijn geen plaatselijke diensten.

De te Zaventem gevestigde diensten worden beschouwd als uitvoeringsdiensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt en dus verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn.

Bijgevolg is de Vlaamse Gemeenschap in deze onbevoegd om regelend op te treden.

Vraag nr. 93

van 3 maart 1995

van de heer W. VERREYCKEN

Taalwetgeving – Concessies

Krachtens de taalwetgeving moeten de openbare besturen zich in het Nederlands richten tot de bestuurden, althans in het Vlaamse taalgebied.

Concessies zijn m.i. uitbreidingen, uitvloeisels zelfs van het openbaar bestuur. De openbare macht delegeert immers haar gezag voor een deel of staat een preciaire vergunning toe op haar eigen publiek domein. Ik leid daaruit af dat ook de concessienemers zich aan de taalwetgeving moeten houden, meer nog, dat de overheid de dwingende bepalingen van de taalwetgeving moet opnemen in haar concessievoorwaarden.

Een concreet voorbeeld zou kunnen zijn dat in Antwerpen de politiebevoegdheid m.b.t. het wegtakelen van voertuigen wordt gedelegeerd, via een concessie, aan een privé-bedrijf. Zulke delegatie houdt m.i. ook in dat alle wettelijke bepalingen waaraan de delegerende overheid is onderworpen m.b.t. de bevoegdheid in kwestie, ook door de concessienemer moeten worden nageleefd.

Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Antwoord

Artikel 1, § 1, 2° van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat de gecoördineerde wetten toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Zodra een natuurlijke persoon of een rechtspersoon een taak vervult die de grenzen van een particulier bedrijf te buiten gaat en wanneer die taak hem is opgedragen door de wet of door de overheid, is de taalwetgeving onverkort van toepassing.

Het komt er dus op aan van geval tot geval te onderzoeken of de dubbele voorwaarde om tot de toepassing van de wet te besluiten vervuld is.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 109
van 14 februari 1995
van de heer G. ANNEMANS

Overheidsbijdragen aan vakbonden – Ambtenaren

Worden aan de erkende vakbonden op enigerlei wijze rechtstreeks of onrechtstreeks van overheidswege middelen overgemaakt op basis van het aantal ambtenaren ? Het zou eventueel gaan om syndicale premies die forfaitair worden berekend. Het zou eventueel ook kunnen gaan om een bijdrage voor lidmaatschap vanwege ambtenaren.

Over welk bedrag gaat het ?

Waar zijn deze bedragen terug te vinden in de begroting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

De toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en Vlaamse wetenschappelijke inrichtingen) wordt geregeld door de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en aan de in die sector tewerkgestelde werklozen en door het uitvoeringsbesluit van 30 september 1980.

De personeelsleden die tijdens het referentiejaar bijdrage betalend lid geweest zijn van een representatieve vakorganisatie en die tot het personeelsbestand behoord hebben van de diensten van de Vlaamse regering, recht op een syndicale premie.

De koning bepaalt voor elk jaar het bedrag overeenkomstig het aantal bijdrage betalende leden, alsook de toekenningsvoorwaarden en de uitbetalingsmodaliteiten van de vakbondspremie. De vakbondspremie bedraagt voor de referentie jaren 1993 en 1994 1.500 frank per jaar (zal uitbetaald worden in de loop van 1995).

Bij de diensten van de eerste minister werd een fonds voor vakbondspremies ingesteld. Dit fonds wordt ingeschreven in de afzonderlijke sectie van de begroting van de diensten van de eerste minister. Het fonds voor

vakbondspremies wordt o.m. gespijsd met dotaties voor wat de diensten van de Vlaamse regering betreft.

De eerste minister beheert het fonds voor vakbondspremies. Hij draagt de sommen nodig voor de uitbetaling van de vakbondspremies en voor de daarmee verbonden administratieve werkingskosten over aan een of meer uitbetalingsorganismen, op te richten door een of meer representatieve vakorganisaties.

Aangezien zoals reeds gezegd voor de diensten van de Vlaamse regering het fonds gespijsd wordt door dotaties, verwijs ik het lid naar de diensten van de eerste minister.

Vraag nr. 110
van 14 februari 1995
van de heer M. OLIVIER

Onderwijs met volledig leerplan – Evolutie schoolbevolking

1. Kan de minister mij voor de schooljaren 1991-1992, 1992-1993, 1993-1994 en indien mogelijk 1994-1995 kennis geven van de evolutie van de schoolbevolking in het onderwijs met volledig leerplan (behalve het kunstonderwijs) ?

Graag ontvang ik, indien mogelijk, de cijfers per studieniveau (gewoon en buitenwonen, kleuter-, lager en secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte en lange type en universitair onderwijs) en per onderwijsnet (rijks-, provinciaal, gemeentelijk en vrij onderwijs).

2. Kan de minister op basis van demografische gegevens de toekomstige evolutie van de schoolbevolking schetsen ?

3. Kan de minister meedelen wat de verwachte gevolgen zijn van deze evolutie met betrekking tot de werkgelegenheid in het onderwijs ?

Antwoord

Als tabel in bijlage 1 vindt u voor de schooljaren 1991-1992, 1992-1993, 1993-1994 en 1994-1995 de evolutie van de schoolbevolking in het onderwijs met volledig leerplan (behalve het kunstonderwijs), opgesplitst per studieniveau (gewoon en buitengewoon kleuter-, lager en secundair onderwijs, hoger onderwijs van het korte en lange type en universitair onderwijs).

Voor de schooljaren 1991-1992 en 1992-1993 geldt als tellingsdatum 1 februari van het desbetreffende schooljaar. Voor de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 zijn de cijfers het resultaat van de beperkte statistische telling (BST) van 3 september van het desbetreffende schooljaar (15 oktober voor het HOBU).

De evolutie van het aantal studenten in het Universitair onderwijs is afkomstig van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en is niet opplitsbaar naar de traditionele inrichtende machten.

De tabellen in bijlage 2 geven een ruwe schets van de toekomstige evolutie van de schoolbevolking op basis van beschikbare demografische gegevens, eveneens opgesplitst per onderwijsniveau en -net (behalve voor de universitaire sector).

In tegenstelling tot de leerlingcijfers in bijlage 1 gaat

het hier om 'financierbare' leerlingen/studenten zoals die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de leerkrachtenomkadering voor de scholen en bijgevolg ook voor de raming van de onderwijsbegroting.

Deze tabellen geven bovendien een beeld van de gevol-

gen van deze evolutie van de schoolbevolking op de tewerkstelling, uitgedrukt in budgettaire full-time equivalenten (BFT). Deze louter technische macro-benadering staat uiteraard niet garant voor de micro-effecten die per school hun invloed kunnen hebben op de tewerkstelling in het onderwijs.

Bijlage 1

Evolutie van de schoolbevolking in het onderwijs met volledig leerplan (1)

	Schooljaar 1991-1992	Schooljaar 1992-1993	Schooljaar 1993-1994	Schooljaar 1994-1995
Gewoon kleuteronderwijs				
ARGO	30.278	30.934	27.906	28.065
Privaatrechtelijk	161.266	165.755	149.869	153.591
Provincie	300	275	237	221
Gemeente	41.417	43.550	40.893	41.849
Totaal	233.261	240.514	218.905	223.726
Buitengewoon kleuteronderwijs				
ARGO	319	317	303	345
Privaatrechtelijk	1.104	1.179	1.143	1.132
Provincie	8	6	8	6
Gemeente	184	170	129	162
Totaal	1.615	1.672	1.583	1.645
Gewoon lager onderwijs				
ARGO	54.457	53.403	52.811	52.098
Privaatrechtelijk	261.436	256.919	254.520	252.182
Provincie	702	666	620	603
Gemeente	88.178	87.241	87.835	88.235
Totaal	404.773	398.229	395.786	393.118
Buitengewoon lager onderwijs				
ARGO	3.362	3.576	3.484	3.679
Privaatrechtelijk	13.134	13.449	13.261	13.592
Provincie	214	201	191	200
Gemeente	3.418	3.553	3.479	3.547
Totaal	20.128	20.779	20.415	21.018
Gewoon secundair onderwijs				
ARGO	70.694	71.669	72.284	72.497
Privaatrechtelijk	319.877	320.149	326.886	328.701
Provincie	13.969	14.269	14.056	14.019
Gemeente/OCMW	22.840	22.140	22.692	22.859
Totaal	427.380	428.227	435.918	438.076
Buitengewoon secundair onderwijs				
ARGO	2.518	2.580	2.525	2.676
Privaatrechtelijk	8.893	9.153	9.200	9.460
Provincie	329	267	263	263
Gemeente/Intercommunale	2.345	2.405	2.311	2.423
Totaal	14.085	14.405	14.299	14.822

(1) HOBUS : de gegevens van de instellingen voor kunstonderwijs die in 1991 van Cultuur naar Onderwijs overgeheveld werden, zijn niet opgenomen in de tabel.

	Schooljaar 1991-1992	Schooljaar 1992-1993	Schooljaar 1993-1994	Schooljaar 1994-1995
Hoger onderwijs buiten de universiteit				
HOKT				
ARGO	9.778	10.565	10.829	11.615
Privaatrechtelijk	36.125	38.782	39.966	40.501
Provincie	6.682	7.500	7.806	7.659
Gemeente/OCMW	2.428	2.691	3.002	3.158
Totaal	55.013	59.538	61.603	62.933
HOLT				
ARGO	4.647	4.421	4.548	4.418
Privaatrechtelijk	17.002	16.568	15.622	15.087
Provincie	1.634	1.733	1.795	1.813
Gemeente/OCMW	1.253	1.170	1.206	1.033
Vlaamse Gemeenschap	148	168	166	142
Totaal	24.684	24.060	23.337	22.493
Andere				
ARGO	733	840	241	47
Privaatrechtelijk	19	6	11	–
Provincie	168	143	49	–
Gemeente	214	255	266	113
Vlaamse Gemeenschap	18	16	19	20
Totaal	1.152	1.260	586	180
Totaal HOB	80.849	84.858	85.526	85.606
Universitair onderwijs	59.538	61.231	62.840	
ALGEMEEN TOTAAL	1.241.629	1.249.915	1.235.272	1.178.011

Bijlage 2

Evolutie en prognose aantal leerlingen
periode schooljaar 1990/1991 tot 1998/1999
met effecten op tewerkstelling (uitgedrukt in BFT)

Basisonderwijs

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	619.231		40.921
91/92	93	613.684	– 0,90	40.850
92/93	94	613.588	– 0,02	40.843
93/94	95	615.364	0,29	40.897
94/95	96	620.350	0,81	41.049
95/96	97	627.569	1,16	41.268
96/97	98	635.783	1,31	41.518
97/98	99	643.257	1,18	41.746
98/99	2000	649.742	1.01	41.943

Secundair onderwijs

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	428.568		59.921
91/92	93	428.626	0,01	59.892
92/93	94	431.179	0,60	60.173
93/94	95	433.332	0,50	60.286
94/95	96	432.656	- 0,16	60.250
95/96	97	430.023	- 0,61	60.112
96/97	98	425.159	- 1,13	59.857
97/98	99	420.695	- 1,05	59.622
98/99	2000	416.976	- 0,88	59.427

Buitengewoon basisonderwijs

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	20.952		4.633
91/92	93	21.783	3,97	4.788
92/93	94	22.533	3,44	4.918
93/94	95	23.450	4,07	5.079
94/95	96	24.347	3,83	5.236
95/96	97	25.174	3,39	5.381
96/97	98	24.896	- 1,10	5.332
97/98	99	24.267	- 2,53	5.222
98/99	2000	23.715	- 2,27	5.125

Buitengewoon secundair onderwijs

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	14.006		1.371
91/92	93	13.889	- 0,84	4.413
92/93	94	14.411	3,76	4.443
93/94	95	14.516	0,73	4.456
94/95	96	14.576	0,41	4.463
95/96	97	14.572	- 0,03	4.463
96/97	98	14.450	- 0,84	4.448
97/98	99	14.258	- 1,33	4.425
98/99	2000	14.071	- 1,31	4.403

Hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBu)

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	79.246		7.825
91/92	93	78.095	- 1,45	8.073
92/93	94	81.918	4,90	8.035
93/94	95	84.707	3,40	8.088
94/95	96	88.138	4,05	8.153
95/96	97	89.753	1,83	8.184
96/97	98	89.600	- 0,17	8.181
97/98	99	88.663	- 1,05	8.163
98/99	2000	87.540	- 1,27	8.142

Onderwijs voor sociale promotie

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	148.710		2.767
91/92	93	146.876	- 1,23	2.801
92/93	94	148.722	1,26	2.744
93/94	95	150.560	1.24	2.756
94/95	96	153.026	1,64	2.771
95/96	97	153.822	0,52	2.776
96/97	98	154.509	0,45	2.780
97/98	99	155.368	0,56	2.785
98/99	2000	156.595	0,79	2.793

Totaal

Schooljaar	Begroting	Leerlingen	%	BFT's
90/91	92	1.310.713		120.438
91/92	93	1.302.953	- 0,59	120.817
92/93	94	1.312.351	0,72	121.156
93/94	95	1.321.929	0,73	121.561
94/95	96	1.333.092	0,84	121.922
95/96	97	1.340.912	0,59	122.184
96/97	98	1.344.396	0,26	122.116
97/98	99	1.346.508	0,16	121.964
98/99	2000	1.348.639	0,16	121.833

Vraag nr. 111
van 17 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brusselse rand – Nederlandstalig onderwijs

Onlangs kondigde de minister aan dat de Vlaamse regering zich extra inspanningen zou getroosten om het Vlaams karakter van de Vlaamse rand rond Brussel te vrijwaren.

Zo zouden er maatregelen worden getroffen die het Nederlandstalig onderwijs in deze gemeenten leefbaar moeten houden, onder meer omwille van het vrij belangrijke aandeel van kinderen van verfranse of Frans-talige gezinnen in die scholen.

Kan de minister mij meedelen of de vooropgestelde maatregelen uitsluitend zouden gelden voor het basis-onderwijs, of tevens voor het middelbaar onderwijs dat in Sint-Genesius-Rode en Wemmel aanwezig is en dat het ook niet altijd even gemakkelijk heeft ?

Antwoord

In uitvoering van het "Standpunt van de Vlaamse regering inzake het beleid voor de gemeenten met bijzonder taalstatuut" werd in december 1994 een permanente werkgroep opgericht waarin deskundigen zetelen van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De werkgroep heeft ondertussen woordvoerders van de betrokken gemeenten gehoord en maakt nu een

overzicht van de problemen en van suggesties die werden gedaan om het Vlaams karakter in de betrokken gemeenten te vrijwaren.

Een voorlopig rapport zal in de loop van de maand maart aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. In dit rapport zal het hoofdstuk onderwijs zeker aan bod komen.

Het zou voorbarig zijn nu reeds mee te delen of ook voor het secundair onderwijs bijzondere maatregelen – en eventueel welke – zullen worden getroffen.

Vraag nr. 113
van 20 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

ARGO – Non-discriminatiecode

De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) zou een model van wat een non-discriminatiecode wordt genoemd hebben bezorgd aan de scholen die onder zijn bevoegdheid ressorteren. Hierin zou onder meer staan dat bij het kiezen van de voeding, een school ermee rekening moet houden dat in haar restaurant ook jongeren zitten die een andere cultuur hebben.

Kan de minister meedelen wat hiermee concreet wordt bedoeld ? Betekent dit dat er bijvoorbeeld in de restaurants van deze scholen geen varkensvlees meer mag worden opgediend ?

In de non-discriminatiecode zou ook worden voorzien

in een navorming voor de leerkrachten om hen met de culturele veelvormigheid vertrouwd te maken. Die veelvormigheid zou ook in de leerstof moeten zitten.

Wat wordt er met culturele veelvormigheid bedoeld ?

Antwoord

De aanbeveling, waaraan het lid zich blijkbaar stoort luidt als volgt : „het economaat houdt rekening met cultuurverschillen bij het vastleggen van onder meer het menu”. Dit betekent allermint dat er geen varkensvlees meer mag worden opgediend. Het betekent wel dat een school zich bij de materiële organisatie afstemt op de aard en de samenstelling van zijn schoolbevolking. Zo kan een school met overwegend moslimkinderen uit respect inderdaad in een alternatief voorzien, in samenspraak met of georganiseerd door de betrokken ouders. Respect voor de waarden van thuis is naar de kinderen toe een vertrekbasis voor opvoeding tot openheid. Overigens kan worden opgemerkt dat ARGO geen voorstander is van het bestaan van concentratiescholen. Een school met een minderheid van moslimkinderen of kinderen van andere culturele herkomst kan op zijn minst een beperkte keuze aanbieden (net zoals een dieetschotel voor bijvoorbeeld kinderen met diabetes), of een of ander compromis uitwerken met alle ouders. ARGO is voorstander van een open school, waarin de betrokkenheid van ouders een vormende waarde heeft.

Vertrouwd worden met de culturele veelvormigheid, waarover het lid het in het tweede deel van zijn vraag heeft, is een belangrijk uitgangspunt in deze modelcode. Dit heeft te maken met het engagement van ARGO inzake non-discriminatie in het onderwijs, non-discriminatie die trouwens wordt onderschreven door alle grote netten, en de resolute keuze voor interculturele opvoeding op basis van het pedagogisch project van het gemeenschapsonderwijs. De basisprincipes die nu het pluralisme in de Vlaamse gemeenschap regelen gelden ook voor het samenleven met etnische minderheden. Culturele veelvormigheid slaat op een diversiteit in waarden en normen. Ik hoop het lid wel niet te overtuigen van de menselijke verrijking die deze veelvormigheid kan meebrengen. Een klas kan grote etnische, culturele en niveauverschillen vertonen. Het is belangrijk dat leraren én leerlingen op een positieve manier leren omgaan met deze verschillen.

Ter volledige informatie van het lid wordt hem het model van non-discriminatiecode rechtstreeks toegestuurd.

Vraag nr. 114 van 21 februari 1995 van de heer J. ANSOMS

Stages voor leerlingen secundair onderwijs – Stagesituatie

De omzendbrief SOZ (91)15 van 10 juli 1991 (stages georganiseerd in bedrijven of instellingen ten behoeve van de leerlingen uit het voltijds secundair onderwijs) was bedoeld om de scholen een volledig overzicht te geven van de stage-problematiek en hun een stage-

reglement, een model van stagefiche en een model van stage-overeenkomst aan te bieden.

Door de wijziging van artikel 28 van het ARAB (Algemeen Reglement Arbeidsbescherming) worden leerlingen-stagiairs op de stageplaats geassimileerd met werknemers, tenminste indien de stagesituatie beantwoordt aan wat beschreven staat in het Sociaalrechtelijk Woordenboek uitgegeven door de Benelux onder de trefwoorden “stage”, “stagiair”, “tewerkstellen”, “arbeid” en “dienstbetrekking”.

Onderwijskundig blijkt immers een onderscheid te worden gemaakt tussen arbeidsoriënterende stages (snuffelstage of interactie), beroepsvoorbereidende en beroepsopleidende stages (zie H.J.J.M. Aarts, Stages in het VBO, handleiding, Katholiek Pedagogisch Centrum, november 1992, Spruyt, Van Mantgem & De Does, Leiden).

Graag vernam ik van de minister :

1. of er wordt gewerkt aan een herwerking van bovengenoemde omzendbrief ;
2. welke stages precies onder de assimilatie vallen die wordt gewenst door het ARAB ;
3. of er enig gevolg is gegeven aan de bijeenkomst die op 13 september 1993 plaatsvond op het kabinet van de minister van Tewerkstelling en Arbeid over deze problematiek, bijeenkomst waar naast de onderwijsschools ook een afgevaardigde van het departement Onderwijs aanwezig was, evenals een afgevaardigde van het kabinet van de minister.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat deze aangelegenheid momenteel in onderzoek is. Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om bedoelde omzendbrief SOZ (91)15 van 10 juli 1991 te actualiseren.

Vraag nr. 115 van 21 februari 1995 van de heer J. ANSOMS

Invoering milieucoördinator in onderwijsinstellingen – Voorzorg

Het is inmiddels voldoende bekend dat een aantal problemen die zich nu in scholen voordoen inzake preventieve geneeskunde en diensten-VGV, zich niet zouden hebben voorgedaan indien het onderwijsmilieu aandacht zou hebben gehad voor de invoering van algemene, voor alle bedrijven en instellingen geldende regelgeving.

Hetzelfde dreigt zich nu voor te doen met de milieu-reglementering. Het is immers duidelijk dat de Vlaamse minister van Milieu eertlang aan ondernemingen en instellingen de verplichting zal opleggen om een milieucoördinator aan te stellen.

Graag vernam ik van de minister :

1. of het departement Onderwijs deze ontwikkelingen volgt ;

2. of het departement Onderwijs zorgt voor het nodige overleg met de milieuminister en binnen het onderwijs zelf, zodat de invoering van deze verplichting niet zal stuiten op dezelfde problemen als de uitvoering van de beschikkingen inzake diensten-VGV, ontbreken van organieke erkenning of van de toegevoegde arbeidstijd.

Antwoord

1. Het behoort zowel op het niveau van de Vlaamse regering als op het niveau van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tot de normale vorm van efficiënte samenwerking dat bij de voorbereiding van te nemen maatregelen die bevoegdheidsreïnen betreffen die meerdere ministers of departementen aanbelangen, daarover tussen de betrokken kabinetten en/of departementen overleg wordt gepleegd.
2. Luidens de informatie mij verstrekt door mijn collega voor Leefmilieu, is op dit ogenblik geen sprake van maatregelen die zouden worden voorbereid waarbij aan onderwijsinstellingen de verplichting zou worden opgelegd een milieuoördinator aan te stellen.

Vraag nr. 116 van 21 februari 1995 van de heer M. DIDDEN

Hogeschooldirecteur en -onderdirecteur – Concordantieniveau van de ambten

In artikel 317 van het decreet betreffende de hogescholen is bepaald dat de Vlaamse regering de concordantie van de te vervangen ambten met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen vaststelt.

Aldus blijken de ambten van onderdirecteur en directeur in het hoger onderwijs van het korte type te zullen concorderen met het ambt van lector.

Door de Vereniging van de Vlaamse Hogescholen van het Korte Type wordt vastgesteld dat deze concordantie zowel voor de betrokken personeelsleden als voor de hogescholen problemen schept.

Zo is voor de meeste van deze personeelsleden geen enkele promotiekans meer weggelegd. Indien zij na twee jaar worden bevorderd tot hoofdlector, dan zal dit automatisch weddeverlies meebrengen. Organiek is immers de weddeschaal 509 bepaald voor het ambt van hoofdlector. Ook in het geval zij niet met een mandaat worden belast, zullen zij tot hun uitdiensttreding het ambt van lector blijven bekleden. Voor de nieuwe hogescholen stelt dit organisatorische problemen inzake de personeelsformatie. Voor de betrokken personeelsleden ligt deze beslissing bovendien psychologisch bijzonder moeilijk.

Is het niet mogelijk de ambten van onderdirecteur en directeur in het hoger onderwijs van het korte type te doen concorderen met het ambt van hoofdlector voor de onderdirecteur en met het ambt van docent voor de directeur? Beide oplossingen brengen geen financiële meerkosten mee.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat in uitvoering van artikel 317 van het decreet van 13 juli 1994 de Vlaamse regering de concordantie heeft vastgesteld van de vroegere ambten met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen, zoals bepaald in artikel 101 van hetzelfde decreet.

Het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende concordantie van de ambten van de leden van het onderwijzend personeel van de hogescholen, is bij protocolakkoord vastgesteld. De ambten van onderdirecteur en directeur worden hierin geconcordeerd naar het ambt van lector.

Artikel 323 van hetzelfde decreet regelt de overgang op financieel vlak. Het basisprincipe hiervan is dat een personeelslid, dat zich kan beroepen op overgangsmaatregelen, in zijn nieuw ambt geen loonverlies mag lijden. De huidige tekst vangt evenwel een loonverlies in het geval van bevordering niet op.

Het voorstel van decreet houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, neergelegd door mevrouw A. Leysen en de heren L. Appeltans en P. Hostekint, wil hieraan tegemoetkomen. Het wijzigt artikel 323 zodat personeelsleden die aanspraak kunnen maken op overgangsmaatregelen, in geen geval in hun nieuw ambt of in het geval van bevordering een lager salaris of salarisschaal krijgen dan die waarop zij in hun vroeger ambt recht hadden. De Vlaamse Raad moet dit voorstel van decreet nog wel goedkeuren.

Vraag nr. 117 van 23 februari 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENRERGEN

Opleiding medisch laboratoriumtechnoloog – Bloedafneming

Het koninklijk besluit van 2 juni 1993 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van medisch laboratoriumtechnoloog en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een arts kan worden belast, bepaalt dat :

1. het leerplan op zijn minst een theoretische en praktische opleiding, georiënteerd naar de medische toepassing, in verschillende domeinen moet omvatten ;
2. het leerplan op zijn minst stages moet omvatten in klinische chemie, hematologie en microbiologie.

Bij staalafnamen staat onder andere „bloedafneming door veneuze of capillaire punctie, of langs aanwezige arteriële catheters”.

Graag had ik van de minister vernomen :

- of het leerplan voor medisch laboratoriumtechnoloog een theoretische en een praktische opleiding omvat betreffende de bloedafneming door veneuze of capillaire punctie, of langs aanwezige arteriële catheters ;
- of het leerplan stages omvat om dit in te oefenen ;
- onder wiens toezicht deze stages vallen.

Antwoord

Vandaag bestaat voor de opleiding tot medisch laboratoriumtechnoloog geen leerplan.

Uit de doorlichting van de afdeling Klinische Chemie (in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap : de optie medische laboratoriumtechnologie) is gebleken dat in sommige hogescholen de technieken van "bloedafnemings door veneuze of capillaire punctie" worden aangeleerd, uitsluitend op modellen, dus niet op patiënten.

In geen enkele hogeschool werd vastgesteld dat de technieken van bloedafnemings "langs aanwezige arteriële catheters" worden aangeleerd.

Er worden stages georganiseerd, zonder dat gewaarborgd is dat de in de hogeschool aangeleerde technieken op de stageplaats kunnen/mogen ingeoeft worden. Het toezicht van deze stages wordt verzekerd door de stageverantwoordelijken in de hogeschool en op de stageplaats.

Vanaf het academiejaar 1995-1996 evenwel dient het hogeschoolbestuur het opleidingsprogramma te bepalen voor elke opleiding. Het opleidingsprogramma bestaat uit een samenhangend geheel van onderwijs- en andere studieactiviteiten gericht op de verwezenlijking van welomschreven doelstellingen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes waarover degene die de opleiding voltooit, dient te beschikken.

Met uitzondering van de opties van de opleidingen in de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, en muziek en dramatische kunst, is een optie geënt op een gemeenschappelijke stam van ten minste één derde en ten hoogste twee derde van het opleidingsprogramma.

Het hogeschoolbestuur moet wel rekening houden met de bij of krachtens de wet, het decreet of de Europese richtlijn vastgelegde voorwaarden die de toegang tot bepaalde ambten of beroepen regelen, of die andere voorschriften met betrekking tot de opleiding inhouden (artikel 36 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap).

Het hogeschoolbestuur moet bij het bepalen van het opleidingsprogramma van de opleiding laboratorium- en voedingstechnologie, optie medisch laboratoriumtechnoloog, dan ook rekening houden met de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 juni 1993 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van medisch laboratoriumtechnoloog en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een arts kan worden belast.

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse gemeenschap voorziet eveneens in een systeem van kwaliteitsbewaking.

vraag nr. 118
van 23 februari 1995
van de heer X. BUISSERET

ARGO-gebouwen Antwerpen – Bestemming

Door ARGO (Autonome Raad voor het Gemeen-

schapsonderwijs) werden een tiental jaren geleden acht gebouwen in de Willem Van Laarstraat in Antwerpen aangekocht met het oog op de uitbreiding van het atheneum in de Uitbreidingsstraat.

De behoefte om de school uit te breiden is echter weggeëbd zodat de huizen nu al geruime tijd leeg staan. Door deze leegstand zijn de huizen onderhevig aan verkrotting. Zo heeft men recentelijk de ramen dichtgemetseld om veiligheidsredenen. De verkrotting is voor de mensen in de straat een doorn in het oog.

Kennelijk zou er nu schot komen in de zaak en zou men bekijken of de gebouwen worden behouden of verkocht.

Kan de minister mij mededelen of er reeds een bestemming werd gegeven aan deze gebouwen ?

Zo ja, wat is deze bestemming ?

Zo neen, wanneer zal daarover een beslissing vallen en wat zijn de verschillende mogelijkheden ?

Antwoord

De gebouwen in de Willem Van Laarstraat 55 t.e. m. 69 in Antwerpen werden destijds aangekocht met het oog op de uitbreiding van het Koninklijk Atheneum. De gebouwen zouden dan worden gesloopt.

Op dit ogenblik zijn de panden nrs. 67 (1ste verdieping) en 69 verhuurd.

Aangezien er zich geen lokalen nood binnen het Koninklijk Atheneum aftekent, zullen de gebouwen grotendeels worden verkocht. De buitendienst Antwerpen onderzocht reeds welke gebouwen kunnen worden verkocht en welke gebouwen moeten behouden blijven om een bijkomende toegang naar het schooldomein te creëren. De buitendienst Antwerpen suggereert de gebouwen nrs. 59, 61, 63, 65, 67 en 69 te verkopen en de gebouwen nrs. 55 en 57 te behouden. Deze twee gebouwen (nrs. 55 en 57) zouden worden aangewend voor het **inrichten** van een fietsenbergplaats, het aanleggen van een toegang tot de achtergevel van het KA en het aanbrengen van een nooduitgang. De eerste verdieping van de gebouwen zou kunnen worden gebruikt voor een eventuele uitbreiding van de school.

De buitendienst dient hieromtrent eerst het advies van de lokale raad in te winnen. Nadien zal het dossier ter beslissing worden voorgelegd aan de Centrale Raad van de ARGO.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 73
van 1 maart 1995
van de heer E. BEYSEN

Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer – Goederenoverdracht van staat naar gewest

Op 25 januari laatstleden verleende de Vlaamse rege-

ring gunstig advies inzake een ontwerp van koninklijk besluit dat de lijst van goederen vaststelde van het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer die worden overgedragen van de federale staat naar het Vlaams Gewest, mits in die lijst twee gegevens werden aangepast.

Welke aanpassingen moesten er volgens de Vlaamse regering gebeuren ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 75 van 7 maart 1995 van de heer G. VANLEENHOVE

Loodswezen – Overheveling personeel

Op 29 juli 1993 besliste de federale ministerraad tot de overheveling van het personeel van het Loodswezen naar het Vlaamse Gewest. Sinds geruime tijd worden personeelsleden van de Regie voor Maritiem Transport (RMT) tewerkgesteld bij het Loodswezen.

1. Wanneer zal deze geplande overheveling plaatsgrijpen ?
2. Zal het RMT-personeel dat aan het Loodswezen werd uitgeleend eveneens naar het Vlaamse Gewest worden overgeheveld ?
3. Hoeveel RMT-medewerkers werden er precies aan de dienst Loodswezen uitgeleend ?

Antwoord

De federale regering heeft inderdaad gevraagd dat het Vlaamse Gewest het personeel van de Regie voor Maritiem Transport, dat ter beschikking is gesteld van het gewestelijke Loodswezen, zou overnemen. Hierbij zijn ongeveer 200 personeelsleden betrokken.

De uitwerking van een juridische regeling om deze overheveling mogelijk te maken behoort tot het algemeen personeelsbeleid. Dit is een materie die tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken behoort. Het dossier werd dan ook voor behandeling aan hem overgemaakt.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 46 van 2 maart 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kasteel d'Ursel – Verkoop

Naar verluidt heeft de Vlaamse Gemeenschap het kas-

teel d'Ursel in Hingene (Bornem) verkocht aan de provincie Antwerpen. De prijs werd vastgesteld op 6.650.000 frank.

Kan de minister mij meedelen of dit ook het uitgestrekte park rond het kasteel omvat ?

Hoe dan ook lijkt de prijs mij aan de lage kant te liggen. Wordt er nagegaan of er andere gegadigden waren die eventueel bereid waren meer te bieden dan de Vlaamse Gemeenschap thans krijgt ?

Antwoord

Het kasteel d'Ursel in Hingene (Bornem), met een oppervlakte van 1.530 m², bezwaard met een erfpacht-overeenkomst en gerangschikt als monument, werd inderdaad door de Vlaamse Gemeenschap verkocht aan de provincie Antwerpen voor een prijs van 6.650.000 frank.

Dit bedrag stemt overeen met het schattingsbedrag van het aankoopcomité, dat werd belast met het verlijden van de akte.

Het uitgestrekte park rond het kasteel is eigendom van de gemeente.

De tussenkomst van het aankoopcomité is een garantie voor de prijsbezetting. De vervallen toestand, het bestaan van een erfpacht, de rangschikking als monument en het niet bestaan van een eigen exclusieve toegang tot de openbare weg zijn wellicht elementen die de waarde beïnvloeden.

Een onderzoek naar andere gegadigden behoorde niet tot de procedure, aangezien de provincieraad van Antwerpen de onteigening goedkeurde. Het openbaar onderzoek hiervan liep van 14 november tot en met 30 november 1994. Deze onteigeningsprocedure werd reeds vooropgesteld in het antwoord dat werd verstrekt op de schriftelijke vraag nr. 86 van 18 mei 1994 van de heer H. Suykerbuyk (Vragen en Antwoorden, nr. 16 van 27 juni 1994).

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 29 van 14 februari 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Weerwerkers

Personen met een eerder lage beroepskwalificatie (kinderverzorging, gezins- en sanitaire hulp, verpleegassistent(e), opvoed(st . . .) hebben een opleiding gehad die kan voorbereiden op (voor- en naschoolse) kinderopvang.

Graag had ik van de minister vernomen of hij het niet zinvol vindt deze mensen voorrang te geven bij de tewerkstelling van weerwerkers in kinderopvangprojecten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

Antwoord

Om als gesubsidieerd contractueel (gesco) te kunnen werken in een Weer-Werk-Werkervaringsproject – buitenschoolse kinderopvang (BKO) moet de kandidaat-werknemer behoren tot de risicogroepen op de arbeidsmarkt.

De risicogroepen op de arbeidsmarkt zijn :

langdurig werklozen : de werklozen die op de dag voor de indiensttreding minstens één jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn ;

bestaansminimumtrekkers ;

niet-werkende werkzoekenden : de werkzoekenden die op de dag voor de indiensttreding minstens één jaar ingeschreven zijn bij de VDAB en in het bezit zijn van maximum een einddiploma, studiegetuigschrift of getuigschrift van het algemeen, het technisch, het kunst-, of het beroepssecundair onderwijs.

Deze kandidaat-werknemers moeten bovendien toegelid worden door het regionale Weer-Werkteam, met andere woorden zij moeten Weer-Werkklant zijn en door het team worden doorgestuurd naar de betrokken werkgever.

Inzake scholingsgraad zijn de toegelaten kwalificaties deze gaande van lager onderwijs tot maximaal hoger secundair onderwijs maar de kandidaat-werknemers moeten voor de indiensttreding als gesco in het BKO-project met succes een cursus van het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind (VCOK) hebben gevolgd. Dit laatste sluit de aanwerving van kinderverzorgsters, gezins- en sanitaire hulp, verpleegassistent (opvoeders . . . niet uit op voorwaarde evenwel dat zij voldoen aan de voormelde criteria : risicogroepen op de arbeidsmarkt, Weer-Werkklant en geslaagd zijn in de VCOK-cursus. Deze cursus-voorwaarde geldt ook voor hen wegens de specificiteit van de opvang. Opleidingen van verpleegassistent, gezins- en sanitaire helpster en zelfs kinderverzorgster bereiden immers niet voor op de buitenschoolse opvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar.

De gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld in gewone kinderopvang-projecten waarvan een privaatrechtelijke VZW de werkgever is, moeten eveneens behoren tot de risicogroepen op de arbeidsmarkt en Weer-Werkklant zijn. Zij moeten daarnaast ook beschikken over de juiste kwalificatie die meestal als volgt wordt bepaald : kinderverzorgster, kinderplicht of opvoedster.

Vraag nr. 30

van 14 februari 1995

van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – PWA'ers

In sommige uitgestrekte gemeenten wordt de voor- en

naschoolse kinderopvang geregeld via de PWA-regeling.

Zo moeten de kinderen geen uren in de bus zitten voor ze in de centrale kinderopvang aangekomen zijn. Los van de vraag of PWA'ers de noodzakelijke kinderopvang moeten uitvoeren, rijst hier een praktisch probleem. In deze erkende projecten wordt men nu meestal tewerkgesteld via de weerwerkactie. Deze personen krijgen een gewaardeerde bijkomende opleiding. De mensen die via de PWA-regeling tewerkgesteld zijn, kunnen deze opleiding echter niet volgen.

Kan de minister geen regeling uitwerken zodat ook PWA'ers toegang krijgen tot deze opleiding, wat uiteindelijk toch de kwaliteit van het werk ten goede zou komen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Met de projecten voor Buitenschoolse Kinderopvang (BKO) beoogt het Vlaamse Gewest terzelfder tijd laaggeschoolde langdurige werklozen tewerk te stellen én een kwaliteitsvolle voor- en naschoolse kinderopvang te verzekeren. Omwille van de kwaliteitsoptie moeten kandidaat-werknemers in BKO-projecten, naast de gewone voorwaarde inzake aanwerving in een werkervaringsproject, met succes een gespecialiseerde opleiding hebben gevolgd. Deze cursussen worden verzorgd door organisaties die deskundig zijn op het vlak van kinderopvang. Zij doen dit op basis van een samenwerkingsakkoord met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) die deze cursussen subsidieert.

De aanvraag om dergelijke BKO-opleiding te organiseren gaat uit van de overkoepelende regionale vereniging zonder winstoogmerk voor BKO.

De PWA's vallen onder de bevoegdheid van de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid.

De gemeentelijke overheid die PWA'ers wenst in te zetten in voor- en naschoolse kinderopvang kan eventueel het initiatief nemen om een specifieke opleiding, eventueel verzorgd door deskundigen, aan te bieden aan de PWA'ers. In voorkomend geval kan de gemeente hieromtrent de VDAB contacteren.

Vraag nr. 31

van 14 februari 1995

van de heer J. DE ROO

Langdurige werkloosheid – Maatregelen

Het probleem van de structurele werkloosheid zal zichzelf niet oplossen. Deze categorie werklozen is niet of moeilijk in te schakelen in het bedrijfsleven wegens laag scholingsniveau, beperkte of verouderde werkervaring, slecht gekozen studierichting, of ontbreken van vereiste kwalificaties.

Een klassiek instrument, althans op Europees vlak, om

dat te verhelpen is wat genoemd wordt de loonkosten-subsidie. Hoofddoel van deze rechtstreekse of onrechtstreekse subsidies is het versterken van de arbeidsmarktpositie van voor werkgevers minder aantrekkelijk groepen werklozen door hun loonlasten te verlagen.

Kan de minister een overzicht geven van de tegemoetkomingen die momenteel bestaan in het kader van de bevordering van de tewerkstelling en meer bepaald ter bestrijding van de langdurige werkloosheid ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 32 van 23 februari 1995 van de heer J. GABRIELS

Arbeidssituatie Limburgse ex-mijnwerkers – Overzicht

Kan de minister me medelen hoeveel ex-mijnwerkers van de Limburgse mijnen intussen een job hebben ?

Kan de minister me ook de evolutie schetsen sinds de sluiting van de Limburgse mijnen ?

Antwoord

Van de ex-mijnwerkers zijn er 8.894 die zich, sinds het begin van de herstructurering van KS in 1986, hebben aangeboden op de arbeidsmarkt. Hiervan zijn er op 31 januari 1995 nog 1.352 geregistreerd als werkzoekende bij de VDAB ; 1.121 van hen zijn uitkeringsgerechtigd volledig werkloos.

Uitgaande van deze cijfers kan men aannemen dat 7.542 van de ex-mijnwerkers inmiddels ofwel een andere job gevonden hebben ofwel in de voorwaarden zijn getreden om één of andere vorm van vervangingsinkomen te genieten (invaliditeit, (mijnwerkers-)pensioen, . . .). Uit verrichte studies, waarvan de laatste eind 1992 werd afgesloten, kan men afleiden dat de verhouding tussen de twee voormelde categorie-en als volgt is : 75 % van de ex-mijnwerkers zou effectief een job gevonden hebben, terwijl 25 % een of ander vervangingsinkomen zou genieten.

De moeilijkheid is echter dat de overheid wel beschikt over de werkloosheidscijfers, maar dat geen enkele instantie registreert wie van de ex-mijnwerkers op welk moment en waar een nieuwe job heeft kunnen bemachtigen.

Vraag nr. 33 van 23 februari 1995 van de heer J. VALKENIERS

Premies voor loopbaanonderbreking – Personeel Vlaamse Gemeenschap, gemeenten en OCMW's

Naar ik uit de media vernam, wil de minister premies toekennen :

1. aan personeel van de Vlaamse Gemeenschap en van

de OCMW's dat loopbaanonderbreking neemt om kinderen op te voeden of familieleden palliatief te verzorgen ;

2. aan personeel van gemeenten en OCMW's dat overstapt van voltijds naar halftijds werk, of voltijds loopbaanonderbreking neemt.

Heeft de minister een idee om hoeveel personeelsleden het zou kunnen gaan ?

Welk bedrag heeft hij op zijn begroting ingeschreven voor deze eventueel toe te kennen premies ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 34 van 23 februari 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleiding logistieke hulp – Stand van zaken

1. Waar wordt/werd de opleiding logistieke hulp via de VDAB ingericht ?
2. Aan welke diplomavereisten moet men voldoen om deze opleiding te kunnen volgen ?
3. Hoeveel personen hebben deze opleiding reeds met goed gevolg beëindigd ?
4. Hoeveel personen haakten tijdens de opleiding af ?
5. Hoe is de stage georganiseerd :
  - in welk soort instellingen ;
  - hoeveel uren, verdeeld over hoeveel stageplaatsen ;
  - door wie worden de stagiairs op de stageplaats begeleid (a rato van hoeveel uren/hoeveel leerlingen) ?

Antwoord

1. Plaatsen waar de opleidingen logistieke hulp worden ingericht

a) Door de dienst Beroepsopleiding (social profit-sector) werden in 1994 5 opleidingen logistieke hulp georganiseerd, namelijk :

in de STD Ieper	(01.02.1994-31.05.1994)
in de STD Roeselare	(01.06.1994-31.10.1994)
in de STD Tongeren	(01.08.1994-31.12.1994)
in de STD Kortrijk	(03.10.1994-29.12.1994)
in de STD Oostende	(03.10.1994-23.12.1994)

In 1995 zijn er twee opleidingen logistieke hulp gepland door de dienst Beroepsopleiding :

- 1 opleiding in het Brussels Gewest
- 1 opleiding in West-Vlaanderen (Roeselare of Brugge)

b) Door de dienst Weer-Werk werden 6 opleidingen logistieke hulp georganiseerd :

- 1) Weer-Werk Antwerpen in samenwerking met Vitamine W (04.10.1993-29.04.1994) ; totale duurtijd 720 u (stage 104 u.) ; 18 gestarte cursisten.
- 2) Weer-Werk Mechelen in samenwerking met Vitamine W :
  - * vooropleiding (19.09.1994-14.10.1994) ; 16 gestarte cursisten ; 140 u.
  - * finaliteitsopleiding (17.10.1994-24.02.1995) ; 13 gestarte cursisten ; totale duurtijd 500 u., waarvan 260 stage-uren.
- 3) Weer-Werk Turnhout in samenwerking met het WEG (05.09.1993-04.09.1994) ; 17 gestarte cursisten ; totale duurtijd 1.976 u. (stage 1.556 u.)
- 4) Weer-Werk Sint-Niklaas in samenwerking met VOKANS (21.02.1994-18.06.1994) ; 12 gestarte cursisten ; totale duurtijd 381 u. (stage 108 u.)
- 5) Weer-Werk Dendermonde in samenwerking met VOKANS (12.09.1994-23.01.1995) ; 16 gestarte cursisten ; totale duurtijd 500 u (stage 260 u.)
- 6) Weer-Werk Antwerpen in samenwerking met Vitame W
  - * vooropleiding (16.01.1995-10.02.1995) ; 15 gestarte cursisten ; 153 u.
  - * finaliteitsopleiding (11.02.1995-30.06.1995) ; 13 gestarte cursisten ; totale duurtijd 500 u. (260 u. stage).

c) Tevens organiseert FETOC (Federatie Tewerkstellingsbevorderende Opleidingscentra) als gespecialiseerd opleidingscentrum erkend door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, opleidingen logistieke hulp voor gehandicapten. Het Sociaal Fonds voor Privé-ziekenhuizen financiert voor 1994-1995 10 sessies van FETOC, voor elk 5 deelnemers (Werkgaard, Gent ; 3 sessies ; De ploeg, Brasschaat ; 2 sessies ; De Link, Zaventem ; 1 sessie ; CEBOB, Lovenjoel ; 1 sessie ; De Kiem, Aarschot ; 1 sessie ; Molendries, Gits ; 1 sessie ; UCBO, Gent ; 1 sessie).

De opleidingscentra van FETOC hebben aan de VDAB gevraagd hun opleidingen logistieke hulp te erkennen in functie van het toekennen van de sociale prestaties aan de cursisten ; de respectievelijke Subregionale Tewerkstellingscomités beslissen hierover.

2. Gestelde diplomaveisten

De opleiding logistieke hulp richt zich tot laaggeschoolden (lager secundair onderwijs ; hoger secundair beroepsonderwijs, maar niet : gezins- en sanitaire hulp, kinder-verzorging, personenzorg). Er worden geen specifieke diplomaveisten gesteld.

3. Aantal cursisten die de opleiding met succes beëindigen

a) In 1994 startten binnen de Beroepsopleiding 80 cursisten met een opleiding logistieke hulp. 71 personen hebben de opleiding met goed gevolg beëindigd.

b) Binnen Weer-Werk startten 94 cursisten met een opleiding. 79 personen hebben de opleiding met goed gevolg beëindigd.

4. Aantal cursisten die afhaakten

Uit de kwalitatieve evaluatie van de opleidingen logistieke hulp, die georganiseerd werden door de dienst Beroepsopleiding, blijkt dat het percentage stopzettingen 11 % bedraagt (9 stopzettingen op 80 gestarte cursisten).

Binnen Weer-Werk waren er 16 % afhakers, 15 stopzettingen op 94 gestarte cursisten.

5. Organisatie van de stage

In overleg met de sector (ziekenhuizen ; rusthuizen voor bejaarden) heeft de dienst Beroepsopleiding een document opgesteld waarin de opleiding logistieke hulp naar inhoud en duurtijd werd vastgesteld.

De theorie bestaat uit 250 lessen ; de stage duurt 250 uren ; de opleiding verloopt alternerend.

De stage vindt plaats in 2 instellingen (ziekenhuis, rusthuis) of in 2 afdelingen van 1 instelling.

De cursisten worden tijdens de stage begeleid door een verantwoordelijke van de opleidingsinstelling ; per 40 stage-uren zijn er per cursist minimum 4 opvolgingsuren. Tevens is er een begeleiding van de cursist door de stage-instelling zelf, met name door de afdelingsverantwoordelijke.

De stageduurtijd bij de Weer-Werk-opleidingen varieert naargelang de organiserende opleidingsinstelling.

Vraag nr. 36 van 8 maart 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Tewerkstelling werkloze leraars – Welzijnszorg

In de gezondheidszorg, de bejaardenzorg, de gehandicaptenzorg, de bijzonder jeugdbijstand en de kinderdagverblijven staan er verschillende soorten functies open voor werkloze leraars met een verpleegkundige of paramedische vorming of met een vorming huis-houdkunde of snit en naad.

Personeelsleden uit scholen en PMS-centra die ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking, komen hiervoor in aanmerking. Graag had ik van de minister vernomen hoeveel personeelsleden in de onderscheiden tewerkstellingssectoren zijn tewerkgesteld en hoe dit initiatief wordt geëvalueerd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Antwoord

Als antwoord op haar vraag kan ik het lid verwijzen

naar het antwoord dat wordt verstrekt door mijn collega, de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 37
van 16 maart 1995
van de heer G. ANNEMANS

VDAB – Werklozen en werkaanbiedingen

Bestaat er binnen de groep van werklozen een categorie van personen die zogenaamd op non-actief zijn gezet en die vanwege de VDAB geen werkaanbiedingen meer krijgen aangeboden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de VDAB zich richt tot alle werkzoekenden. Krachtens het Charter van de Werkzoekende dat bij decreet van 31 maart 1993 is vastgesteld, heeft iedere werkzoekende ongeacht zijn of haar werkloosheidsduur, leeftijd, nationaliteit, ras, huidskleur, religie, overtuiging of maatschappelijke afkomst, recht op bemiddeling, begeleiding en opleiding vanwege de VDAB. Dit houdt vanzelfsprekend in dat de dienst noch categorieën van werkzoekenden, noch individuele werkzoekenden op passief kan zetten.

De Vlaamse overheid heeft integendeel geopteerd voor een versterkt beleid ten aanzien van de risicogroepen op de arbeidsmarkt. De VDAB vervult hierbij een sleutelrol, zowel met betrekking tot de toeleiding van deze groepen naar de acties als met betrekking tot de organisatie en subsidiëring van diverse specifieke begeleidings- en opleidingsacties. In dit kader kan inzonderheid worden verwezen naar de Weer-Werkactie die zich uitsluitend richt naar de langdurig werklozen, het jeugdwerkgarantieplan dat openstaat voor de langdurig werkloze jongeren en de sociale werkplaatsen die bedoeld zijn voor de groep van de zeer moeilijk bemiddelbare werklozen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 12
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 Unced-conferentie – Transfert milieuvriendelijke technologie

In hoofdstuk 34 van de Agenda 21 staat de transfer

van milieuvriendelijke technologie centraal. Hiermee wordt technologie bedoeld die minder verontreinigt, hulpbronnen efficiënter gebruikt, afval en eindproducten meer recycleert en overblijvend afval meer aantoonbaar behandelt. Overdracht van dergelijke technologie wordt mogelijk geacht via samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen, onderzoeksinstituten en de overheden van zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden. Het bedrijfsleven kan een belangrijke rol spelen inzake een betere toegang tot technologie voor ontwikkelingslanden via het aangaan van joint ventures. Ook kan technologie worden overgedragen als onderdeel van ontwikkelingssamenwerking. De omzetting van de doelstellingen van dit hoofdstuk behoort ook tot de bevoegdheden van de minister van Economie.

Graag vernam ik antwoord op de vraag welke concrete maatregelen door de minister reeds werden genomen om de doelstellingen van hoofdstuk 34 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen.

Antwoord

Specifieke overdracht van technologie naar ontwikkelingslanden behoort tot de bevoegdheid van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking.

Om volledig te zijn kan ik wel melden dat het Vlaamse Gewest voor het aangaan van joint ventures en de overdracht van technologie zich vooral richt naar Centraal- en Oost-Europa. In het kader van het samenwerkingsprogramma met Centraal- en Oost-Europa worden specifieke projecten gesteund met een multidisciplinair karakter (d.w.z. het betreft meer dan alleen maar milieuvriendelijke technologieën) tussen enerzijds Vlaamse bedrijven, universiteiten, overheden en instellingen en anderzijds een partner in Centraal- en Oost-Europa.

Op mijn voorstel heeft de Vlaamse regering op 22 december 1994 bovendien haar goedkeuring gehecht aan het besluit tot regeling van de erkenning van ontwikkelingsfondsen en ontwikkelingsprojecten en de waarborgregeling aan erkende ontwikkelingsfondsen. Door een aantal Vlaamse ontwikkelingsorganisaties werden, in samenwerking met een aantal financiële instellingen en socio-economische organisaties, specifieke ontwikkelingsfondsen opgericht die kleinschalige sociaal-economische projecten en investeringen in de ontwikkelingslanden willen stimuleren. Met het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1994 kunnen sommige investeringen die via deze fondsen gebeuren, door het Vlaamse Gewest worden gewaarborgd zodat de Vlaamse ontwikkelingsorganisaties worden gestimuleerd om in de economische sfeer actief te worden. In dit kader behoort technologieoverdracht zeker tot de mogelijkheden.

Vraag nr. 39
van 8 december 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse rand rond Brussel – Onderzoeksopdracht

Dat de Vlaamse regering pas nu denkt aan het opmaken van een balans van wat dertig jaar na de invoering

van de taalfaciliteiten werd bereikt en wat niet, is natuurlijk redelijk laat. Het kalf dreigt te zijn verdrongen.

Niettemin had ik graag vernomen of het de eigen diensten van de minister zijn die zullen worden belast met deze analyse, dan wel of dit werk zal worden uitbesteed

Wanneer wordt de studie aangevat en wanneer moet ze worden afgesloten

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat met de studiegroep Mens en Ruimte een overeenkomst **werd gesloten** voor het uitvoeren van een onderzoeksopdracht in het kader van de uitwerking van een strategisch plan voor de Vlaamse rand rond Brussel.

Het eindrapport zal mij in september 1995 ter beschikking worden gesteld.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 69
van 1 december 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

NV Zeekanaal – Oprichting

Begin 1994 werd het decreet houdende oprichting van een naamloze vennootschap voor het Zeekanaal en de gronden in het Vlaamse Gewest goedgekeurd. Tot op heden is deze vennootschap nog niet opgericht. Zou het niet aangewezen zijn van deze gelegenheid gebruik te maken om meer slagkracht te geven voor de waterwegen in Vlaanderen, door een meer uitgesproken commerciële inslag via de vennootschapsstructuur?

Ik refereer hier aan voorbeelden zoals De Lijn, Aquafin, NMBS. Het voordeel zit mijns inziens eveneens in de duidelijkheid die gecreëerd wordt, de mogelijkheden voor privé-financiering, de eenheid in de doelstellingen.

1. Wat is het standpunt van de minister aangaande het verlenen van meer slagkracht voor de waterwegen?
2. Wanneer zal de oprichting van de NV voor het Zeekanaal gebeuren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Op 16 december 1994 werd overgegaan tot de formele oprichting van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. Zoals door de Vlaamse regering werd beslist, is het de expliciete bedoeling om

via deze structuur meer slagkracht te geven aan het transport te water in Vlaanderen en alzo dit sterke punt, voortspruitend uit de lage ligging van ons Gewest, maximaal te valoriseren.

De vennootschapsstructuur die aan deze nieuwe Vlaamse openbare instelling werd gegeven moet een commerciële benadering garanderen in nauwe samenwerking met de administratie Waterwegen en Zeewezenen.

vraag *nr. 73*
van 5 december 1994
van de heer J. DE MOL

Beasec-project – Verantwoording

Tijdens de bespreking van de begroting van openbare werken deelde de minister mee dat in het kader van het project-Beasec geen stormschade wordt betaald (zie hierover stuk 15, 1992-1993, nr. 11-1, blz. 87).

Nochtans blijkt uit de vastleggingen en de ordonnances – informatie die het Rekenhof ontving van de administratie – dat hiervoor geld werd vastgelegd en betaald.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 243 van 27 april 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 15 van 13 juni 1994) verzocht de minister om nadere informatie, blijkbaar omdat zijn begrotingsverantwoordelijke deze informatie niet terugvond.

In antwoord op een vraag van collega Dua heeft de minister eveneens geantwoord dat de stormschade aan het Beasec-platform niet wordt vergoed door de Vlaamse Gemeenschap.

In het financieel systeem van de Vlaamse Gemeenschap vond ik nochtans de volgende uitgaven terug :

90 903272339 – Beasec leidingen stormschade 3.298.684
91 903272339 – Beasec leidingen stormschade 3.298.684

1. Hoe verklaart de minister in het licht van deze gegevens, zijn verklaringen bij de begrotingsbesprekingen en het antwoord op de vraag van collega Dua?
2. In de brochure in verband met het toekomstige havenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap wordt de bouw van het Beasec-platform ingeschreven voor een som van 42.000.000 frank.

Ik dacht niet dat de Vlaamse Gemeenschap contractueel verplicht is om deze werken uit te voeren. Waarom moet dan een dergelijk platform worden gebouwd op kosten van de Vlaamse Gemeenschap?

3. Welke studies, onderzoekingen, nota's, beslissingen kunnen dit verantwoorden?
4. Wordt door het Beasec-platform de havenstrekdam van Zeebrugge opgemeten?
5. Voorziet de minister in een onafhankelijk onderzoek naar het nut van dit Beasec-project?
6. Kan hij alle uitgaven aan het Beasec-project meedelen, zoveel mogelijk uitgesplitst en per jaar?

Antwoord

1. De vermelding „leidingen” bij de twee vastleggingen is onjuist en blijkbaar te wijten aan een schrijffout : het dient „lodingen” te zijn. Verder heeft de vermelding „stormschade” geen betrekking op schade aan het Beasac-platform zelf, maar wel op stormschade aan strand en vooroever in de kustsecties **Bredene/Hippodroom** tot havengeul Blankenberge.

De vastlegging 90.32.72.339/90 betref aldus de uitvoering van bijkomende lodingen die noodzakelijk waren voor de evaluatie van de kusterosie na de uitzonderlijk zware stormen van begin 1990, en dus geenszins het herstel van stormschade aan het Beasac-platform of installaties met betrekking tot de Beasac.

De vastlegging 91190.32.72.339 is geen nieuwe vastlegging maar enkel het hernemen van de vastlegging 90.32.72.339 uit het jaar 1990 in het volgende begrotingsjaar (1991).

2. Vermoedelijk wordt hier volgende publikatie bedoeld :

„Het strategisch plan 1995-2004 voor de Vlaamse Zeehavens. Een meerjarenprogramma voor investeringen in de havens en de maritieme toegangswegen. Programma 64.2 van de begroting”. Op blz. 70 van deze nota wordt aangegeven dat een bedrag van 45.000.000 frank werd uitgetrokken voor de inrichting van een nieuwe Beasac-terminal die de bestaande accommodatie aan de New Yorklaan, die eigendom is van het Gewest en totaal ontoereikend is geworden, moet vervangen. Het vermelde bedrag heeft dus zeker geen betrekking op de bouw van een nieuw Beasac-platform.

De inrichting van een nieuwe Beasac-terminal hangt samen met de wens van de NV MBZ om de terreinen aan de New Yorklaan, die door de NV MBZ ter beschikking van de administratie werden gesteld voor de bestaande accommodatie, op termijn opnieuw in bezit te nemen.

Heden kan door de NV MBZ evenwel nog geen datum worden vooropgesteld waarop deze terreinen effectief vrij moeten zijn. Mijn diensten zullen uiteraard geen stappen zetten in verband met de inrichting van een nieuwe terminal vooraleer over deze datum meer duidelijkheid bestaat.

Het feit dat het Gewest accommodatie ter beschikking stelt voor het Beasacplatform werd reeds behandeld in de bespreking over de begroting van de commissie Infrastructuur van de Vlaamse Raad van 30 november 1993. Ik herhaal hieronder de uitleg die ik toen heb verstrekt.

Indien de aannemer de zorg voor accommodatie zelf op zich zou nemen, zouden de kosten die hieraan verbonden zijn uiteraard worden doorgerekend in de eenheidsprijzen van het contract. Dit zou alleszins duurder uitvallen aangezien dan ook op dit bedrag winst en algemene kosten zouden berekend worden. Het feit dat accommodatie ter beschikking wordt gesteld is dus een kostenbesparing.

3. Deze vraag is niet meer van toepassing, rekening houdende met het voorgaande.

4. Het Beasac-platform wordt niet ingezet voor de opvolging van de onder water gelegen delen van de strekdammen.
5. Het Beasac-platform wordt nu al bijna 9 jaar ingezet voor de opmeting en monitoring van de vaarpassen en de sturing van de baggerwerken in deze vaarpassen, en voor de opmeting en monitoring van de baggerstortplaatsen, de onderwaterstranden en de vooroever.

Dit gebeurt tot algehele voldoening van de bevoegde administratie en in het bijzonder ook van de scheepvaartmiddens : de geproduceerde peilplannen vormen de basis voor een veilige scheepvaart naar de kusthavens en de Westerschelde.

De opnames van de baggerstortplaatsen zijn nodig voor het opvolgen van de evolutie van deze stortplaatsen en stellen het Vlaamse Gewest in staat zijn verplichtingen na te komen opgelegd in het kader van de Conventie van Oslo (verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noord-oostelijke Atlantische Oceaan) voor wat de monitoring van deze stortplaatsen betreft.

De opnames van vooroever en onderwaterstrand vormen verder een essentieel element voor de opvolging van de evolutie van het kustgebied en voor een beter begrip van de processen die de dynamiek van dit gebied beheersen.

Ik zie dan ook op heden geen redenen om nog een bijkomend onderzoek te laten uitvoeren.

6. In de voorbije jaren werd het BTW-tarief een aantal keren aangepast ; verder is er ook de ontwaarding van de munt.

Om een vergelijkbare basis te hebben voor de jaarlijkse uitgaven voor het Beasac-platform, werden de hiernavermelde bedragen berekend zonder herziening en zonder BTW. De aangegeven bedragen zijn dus geldig voor de contractueel bepaalde referentiedatum.

Periode/jaar	– Contractuele referentiedatum	– Uitgaven (excl. BTW) berekend op de referentiedatum
16/8/83-15/8/85	– 1/1/82	– 163.128.176 F.
16/8/85-15/8/88	– 1/1/82	– 264.313.169 F.
16/8/88-31/12/88	– 1/7/88	– 41.078.613 F.
1989	– 1/7/88	– 88.919.025 F.
1990	– 1/7/88	– 91.425.632 F.
1991	– 1/7/88	– 104.572.435 F.
1992	– 1/7/88	– 100.191.097 F.
1993	– 1/7/88	– 105.392.174 F.
1994	– 1/7/88	– 107.084.008 F.

Vraag nr. 101
van 14 december 1994
van de heer J. PEETERS

Kruispunt Ring/St.-Jobstraat Herentals – Heraanleg

De herinrichting van het kruispunt N13 Ring met de

Sint-Jobstraat in Herentals wordt één dezer dagen aanbesteed. Het plan voorziet in een rotonde (zonder verkeerslichten).

Op 20 september 1994 werd het gemeentebestuur van Herentals in kennis gesteld van dit plan, en werd het om een dringend advies gevraagd. Dit advies (meege-deeld op 21 september) was uitgesproken negatief. Gezien de grote aantallen fietsers die dit kruispunt knisen, en gezien de bijna ononderbroken auto-stroom op de Ring, is het voor de fietsers bijna onmogelijk de rotonde nog te kruisen zonder verkeerslichten. Dit moet gegarandeerd tot ongevallen met fietsers leiden.

1. Welk gevolg werd aan dit negatief advies van de gemeente gegeven ?
2. Hoe kan de minister de veiligheid van honderden fietsende schoolkinderen bij het oversteken garanderen, als er geen onderbreking van de auto-stroom door verkeerslichten meer is ?
3. Is er nog een wijziging in dit plan tot aanleg van een rotonde mogelijk ?
4. Welke veiligheidsmaatregelen voor het oversteken van fietsers en voetgangers gaat de minister nemen ?

Antwoord

1. In antwoord op vraag 1 deelt de administratie Wegen en Verkeer – afdeling Antwerpen mee dat tijdens de vergadering van 20 september 1994 het Herentalse gemeentebestuur van de herinrichtingsplannen in kennis werd gesteld. De aanleg van de rotonde Sint-Jobstraat en de daaraan verbonden bezwaren werden hier uitvoerig besproken. Op dezelfde vergadering werd echter ingestemd met een gewijzigd rotonde-ontwerp dat ter plaatse door de afdeling Verkeerskunde werd voorgesteld en toege-licht.

Tot op datum, waarop het gewijzigd ontwerp werd aanbesteed, namelijk 8 december 1994, heeft de afdeling Wegen Antwerpen hierop van de stad Herentals geen aanmerkingen of negatief advies ontvangen.

De beslissing tot aanleg van een rotonde werd genomen in overleg met en na advies van de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen. Door de aanleg van een rotonde wordt het aantal mogelijke conflictpunten namelijk gereduceerd tot een 8-tal plaatsen. Dit houdt een vermindering in van 24 mogelijke conflictpunten ten opzichte van een normaal kruispunt met 4 toevoertakken.

2. Op de rotonde wordt in een fietspad voorzien. Door deze oplossing heeft de fietser op de rotonde vanzelfsprekend voorrang op het op- en afrijdend verkeer. Ook ontstaat zo een comfortabele situatie voor de fietser, aangezien hij hierdoor minder moet stoppen of wachten. Gelet op het feit dat het verkeer op rotondes voorrang heeft, heeft het vanzelfsprekend een onderbreking van de verkeersstromen tot gevolg.

3. Wat vraag 3 betreft, wordt erop gewezen dat de werken inmiddels werden aanbesteed, goedgekeurd en vastgelegd. Derhalve kunnen binnen de contractuele bepalingen geen fundamentele wijzigingen meer worden aangebracht. Door het aanbrengen van de gepaste infrastructurele maatregelen, ondersteund door de nodige horizontale en verticale signalisatie, zal het oversteken van de zwakke weggebruiker onder voldoende veilige omstandigheden kunnen verlopen. Voor optimalisatie van deze maatregelen met betrekking tot de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker, wordt door de administratie nog verder onderzoek gedaan.

Vraag nr. 160 van 24 januari 1995 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Toepassing taalwetgeving – Sint-Genesius-Rode

De Vlaamse raadsleden van de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode dienen bij de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant klacht in wegens overtreding van de taalwet tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

De burgemeester las haar beleidsverklaring voor in het Frans.

Deze daad is in strijd met de taalwetgeving.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten beter te doen naleven ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat naar aanleiding van een klacht van Vlaamse gemeenteraadsleden van Sint-Genesius-Rode over het taalgebruik, inzonderheid van de burgemeester, tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad van 10 januari 1995, ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht de klacht te onderzoeken en mij zo spoedig mogelijk zijn bevindingen en zienswijze inzake het al dan niet optreden in het kader van het administratief toezicht mee te delen.

Uit het onderzoek van de gouverneur is gebleken dat, nadat alle punten van de agenda van de gemeenteraad behandeld waren, de burgemeester ter attentie van het aanwezige publiek een beleidsnota begon voor te lezen, eerst in het Nederlands en daarna in het Frans, waartegen de Nederlandstalige raadsleden fel protesteerden en de zaal verlieten. Aangezien zulke toespraak geen deel uitmaakt van een te nemen of genomen gemeenteraadsbeslissing, is ze als dusdanig niet vatbaar voor vernietiging in het kader van het administratief toezicht.

Ik heb samen met mijn collega, de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, bij omzendbrief van 2 februari 1995, de gemeentebesturen alsook de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de zes randgemeenten en van de gemeente Voeren herinnerd aan de wettelijke bepalingen inzake het taalgebruik in bestuurszaken en de gevolgen van het niet naleven ervan.

Tevens verzocht ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de arrondissementscommissaris opdracht te geven om elke gemeenteraadszitting van Sint-Genesius-Rode en van andere probleemstellende gemeenten bij te wonen en erover verslag uit te brengen : dit is immers de enige objectieve manier om vast te stellen of de taalwetgeving wordt nageleefd tijdens de gemeenteraadszitting. Uit dit verslag moet duidelijk blijken of er Frans werd gesproken en in bevestigend geval met betrekking tot welke punten. Aldus zal zowel het ambt van de gouverneur als mijn ambt kunnen vaststellen of zowel bij de voorbereiding van de stemming als bij het stemgedrag zelf een inbreuk wordt gemaakt op de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Vraag nr. 163
van 27 januari 1995
van de heer E. SCHUERMANS

Luikersteenweg Hasselt – Riolerings

Het Vlaamse Gewest heeft rioleringswerken laten uitvoeren langs een groot gedeelte van de N20 (Luikersteenweg) in Hasselt.

Ten gevolge van het in gebruik nemen van de nieuwe waterwinning in Rapertingen, zijn er problemen met de rioleringswerken ter hoogte van het deel Luikersteenweg waar de rioleringswerken nog niet uitgevoerd zijn. Dit is meer bepaald het geval in de richting van en in Wimmertingen.

Graag vernam ik van de minister of de aanleg van dit stuk rioleringswerken in de bestaande planning is opgenomen.

Antwoord

Wat de uitvoering van rioleringswerken langs gewestwegen (dus ook de N20) betreft, kan ik u mededelen dat het niet het Vlaamse Gewest is dat de aanleg van rioleringswerken plant en uitvoert. Dit is een aangelegenheid van de gemeenten of de steden.

Wat de verdere uitbreiding langs de Luikersteenweg betreft, laat de stad Hasselt mijn administratie weten dat die voorlopig niet in hun planning is opgenomen. Zij hebben wel weet van een project van Aquafin dat langs de N20 wordt gepland, met name tussen de Herkstraat en het zuiveringsstation in Wimmertingen. De aanbesteding hiervan zou gebeuren op 10 maart 1995.

vraag nr. 170
van 27 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Toepassing taalwetgeving – Linkebeek

Op dinsdagavond 17 januari 1995 ging de gemeenteraadszitting door in Linkebeek.

Burgemeester Van Eycken zat het tweede deel van deze zitting voor in het Frans. Voordien sprak hij Nederlands.

1. Welke maatregelen neemt de minister tegen de bur-

gemeester die de taalwetgeving overtrad tijdens de gemeenteraad van 17 januari 1995 ?

2. Zal hij optreden tegen deze steeds weerkerende provocaties van de Franstaligen in de rand ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik naar aanleiding van een klacht over het taalgebruik van de burgemeester tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad van 17 januari 1995, de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht de klacht te onderzoeken en mij zo spoedig mogelijk zijn bevindingen en zienswijze inzake het al dan niet optreden in het kader van het administratief toezicht mee te delen.

Uit het onderzoek van de gouverneur is gebleken dat, vooraleer de openbare vergadering van de gemeenteraad werd geopend, de burgemeester een verklaring heeft voorgelezen, eerst in het Nederlands en daarna in het Frans. Aangezien zulke toespraak geen deel uitmaakt van een te nemen of genomen gemeenteraadsbeslissing, is ze als dusdanig niet vatbaar voor vernietiging in het kader van het administratief toezicht.

Ik heb samen met mijn collega, de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, bij omzendbrief van 2 februari 1995 de gemeentebesturen alsook de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de zes randgemeenten en van de gemeente Voeren herinnerd aan de wettelijke bepalingen inzake het taalgebruik in bestuurszaken en de gevolgen van het niet naleven ervan.

Tevens verzocht ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de arrondissementscommissaris opdracht te geven om elke gemeenteraadszitting van Linkebeek en van andere probleemstellende gemeenten bij te wonen en erover verslag uit te brengen : dit is immers de enige objectieve manier om vast te stellen of de taalwetgeving wordt nageleefd tijdens de gemeenteraadszitting. Uit dit verslag moet duidelijk blijken of er Frans werd gesproken en in bevestigend geval met betrekking tot welke punten. Aldus zal zowel het ambt van de gouverneur als mijn ambt kunnen vaststellen of zowel bij de voorbereiding van de stemming als bij het stemgedrag zelf een inbreuk wordt gemaakt op de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Voor zoveel als nodig wijs ik het lid erop dat het nemen van een tuchtstraf ten aanzien van de burgemeester krachtens artikel 82 van de nieuwe gemeentewet tot de bevoegdheid van de Koning behoort.

Zoals reeds verschillende keren is gebeurd tijdens deze legislatuur zal ik correct maar kordaat optreden tegen de bestuurshandelingen van de gemeenteoverheden uit de randgemeenten die in strijd met de taalwetgeving worden genomen.

Vraag nr. 171
van 27 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg Assesteenweg Ternat – Verkeershinder

De gemeente Ternat is niet meer uit de verkeersinfo

op de radio te bannen. De files op de E40 zijn dagelijkse kost, maar met de werken aan de Assesteenweg aan de in- en uitritten is de verkeersellende toegenomen. Deze werken veroorzaken ook hinder bij de bedrijven die langs deze provinciale weg gevestigd zijn.

Vele handelaars langs deze weg klagen steen en been. Sommige handelaars zien hun inkomsten met de helft dalen als gevolg van deze werken.

1. Hoe lang zullen deze werken aan de Assesteenweg in Ternat nog duren ?
2. Heel wat bedrijven in deze omgeving zitten in de knoei. Wat kan er gebeuren om de verkeershinder in Ternat te beperken tot een minimum ?

Antwoord

Met betrekking tot de herinrichting van de N285 ter hoogte van het toegangskomplex met de autosnelweg A10/E40 in Ternat kan ik het lid het volgende meedelen.

1. De uitvoeringstermijn van de werken is vastgesteld op 120 werkdagen en het einde van de werken mag worden verwacht tegen midden juli 1995.
2. Wat de vooruitgang van deze werken en de daarmee gepaard gaande verkeershinder betreft, wijst de administratie er terecht op dat behalve de wegenwerken hier ook nog belangrijke werken gebeuren voor aanpassingen en of verleggingen van leidingen van nutsmaatschappijen alsook rioleringswerken in opdracht van de NV Aquafin. Ook de uitvoering van deze werken veroorzaakt heel wat verkeershinder en bemoeilijkt in belangrijke mate de toegankelijkheid van de aangrenzende eigendommen.

De administratie zal, in de mate van het mogelijke, de uitvoering van de verschillende werken coördineren en activeren. Hiertoe werden reeds de nodige instructies gegeven.

Vraag nr. 1g3 van 8 februari 1995 van de heer E. VAN VAERENRERGH

Wegenwerken Eizeringen en Ternat – Coördinatie

Alles wijst erop dat in de komende tijd het kruispunt Eizeringen (kruispunt N8 met de N285) opnieuw zal worden ingericht. Deze werken zullen blijkbaar tegelijk met de werken op de N285 in Ternat worden uitgevoerd. De kans bestaat dat dit nog grotere opstoppen teweegbrengt.

Wordt er, bij de voorbereiding van deze werken, voldoende aandacht besteed aan coördinatie uit oogpunt van verkeersdoorstroming ?

Antwoord

De werken die in Ternat worden uitgevoerd ter herinrichting van de N285 ter hoogte van het toegangskomplex met de autosnelweg A10 en de werken voor de herinrichting van het kruispunt N8 Brussel-Ninove met

de N285 Asse-Edingen in Lennik vanaf 1 maart 1995, zullen geen invloed hebben op elkaar qua verkeershinder en/of verkeersdoorstroming.

De werken zijn ca. zes kilometer van elkaar verwijderd op de N285.

De te verwachten verkeershinder op het kruispunt te Eizeringen is minimaal.

Er zijn geen wegomleggingen noodzakelijk en het verkeer zal steeds doorgaan op minimum één rijstrook voor iedere rijrichting. Er dient opgemerkt te worden dat de verhardingen in Lennik niet worden uitgetrokken en dat het reduceren van het aantal beschikbare rijstroken langs de N8 slechts van korte duur zal zijn, namelijk bij de aanleg van de middenberm. Een groot gedeelte van de werken gebeurt evenwel buiten het bestaande wegdomein.

De maatregelen inzake verkeersreglementering en verkeerssignalisatie worden besproken tussen de aanne-mer, de rijkswacht en de administratie Wegen en Verkeer.

Vraag nr. 186 van 8 februari 1995 van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke anti-stookoliemaatregelen – Toelaatbaarheid

In de strijd tegen de luchtverontreiniging treffen vele gemeenten maatregelen ter bevordering van het gebruik van aardgas of elektriciteit voor de verwarming. Dit zint uiteraard de verkopers niet van stookolie, die zich beklagen over bepaalde administratieve maatregelen van sommige gemeenten om het verbruik van stookolie te ontmoedigen.

In dit verband vernam ik graag of de minister van oordeel is dat door de gemeenten getroffen maatregelen discriminerend zijn en bijgevolg aanleiding zouden kunnen zijn tot betwisting voor de rechtbanken ?

Kan een gemeente bij het afleveren van een bouwvergunning aan de kandidaat-bouwer de verplichting opleggen voor de centrale verwarming gebruik te maken van aardgas of elektriciteit ?

Antwoord

De verplichting om voor centrale verwarming gebruik te maken van aardgas, elektriciteit of een andere energiebron, moet gefundeerd zijn op een wetgeving die als doel/bestaansreden heeft, de hinder en de risico's (die door die activiteit worden veroorzaakt), tot een voor de mens, de buurt of het milieu aanvaardbaar niveau te beperken of terug te brengen. De wetgeving ter zake is de wet op de luchtverontreiniging van 28 december 1964 en het milieudecreet van 28 juni 1985.

Deze wetgeving behoort niet tot mijn bevoegdheid ; zij ressorteert onder de verantwoordelijkheid van mijn collega N. De Batselier, minister verantwoordelijk voor het leefmilieu.

Wanneer in de 'ter zake bevoegde regelgeving' (be-

wust) geen maatregelen ter beperking/regeling werden opgenomen, is het a priori uit den boze dat dit in een andere 'ter zake niet bevoegde regelgeving' wel zou gebeuren. In deze optiek is het uitgesloten dat een bepaalde gemeente deze maatregelen via de bouwvergunning zou opleggen.

Vraag nr. 187
van 8 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Verbindingswegen met Nederland

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 82 van 8 december 1994 antwoordde de minister dat de overname van een openbare weg door een ander bestuur geen kosten meebrengt, behalve de onderhouds- en beheerskosten. Met betrekking tot Voeren stelt de minister dat er wordt overwogen om de gemeenteweg van Moelingen naar Teuven-Remersdaal over te nemen.

In het licht van de positieve actie die de Vlaamse regering tegenover Voeren beweert te zullen voeren, is het wellicht nuttig eraan te herinneren dat voor de Voere-naars de verbindingswegen met Nederlands-Limburg van groot belang zijn.

Kan de minister mij meedelen hoeveel van deze verbindingswegen onder de Vlaamse, respectievelijk de provinciale en de gemeentelijke overheid vallen ?

Het is de minister wellicht bekend dat enige jaren geleden het Retour à Liège-gemeentebestuur betonnen hindernissen plaatste op de weg tussen het Nederlandse Mesch en Voeren. Heel wat Nederlanders gebruikten die weg om in Voeren te komen winkelen. Is de minister hiervan op de hoogte ? Bestaat de mogelijkheid dat deze weg ook een gewestweg zou worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

Antwoord

1. De bestaande toestand wordt weergegeven op het situatieplan in bijlage.
2. Bestaande verbindingswegen met Nederland onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid :
  1. autoweg E25 Luik-Maastricht met een toegangscomplex op het grondgebied van Moelingen (Voeren) ;
  2. gewestweg N627 Verviers-Maastricht – bestaande verbindingsweg naar Eysden (NL) en de autoweg E25 naar Maastricht ;
  3. gewestweg N653 Wezet (Visé)-Moelingen : sluit vlak voor de grensovergang met Nederland aan op voornoemde gewestweg ;
  4. gewestweg N648 Battice-Margraten (NL) : bestaande verbindingsweg Hoogemts (NL) en andere Nederlandse gemeenten.

De wegvakken in donkere tint worden beheerd door de afdeling Wegen Limburg (een kaart werd rechtstreeks naar het lid gestuurd).

3. Verbinding Moelingen naar Teuven-Remersdaal :
  - dit is een gemeenteweg als lokale verbinding tussen de deelgemeenten van Voeren ;
  - deze weg is smal en niet geschikt om een verkeersfunctie over te nemen ;
  - deze weg loopt daarenboven parallel met de gewestweg N608 ;
  - mijns inziens moet deze weg het karakter van lokale verbinding behouden en is een overname als gewestweg niet aangewezen ;
  - deze weg is aangegeven in streeplijn op het bijgevoegd situatieplan.
4. Verbinding 's Gravenvoeren-Mesch (NL) :
  - deze weg is zeer smal (3 meter) en in zeer slechte staat ;
  - Mesch is een zeer klein gehucht in Nederland ;
  - de weg ligt grotendeels op Nederlands grondgebied ;
  - een overname als gewestweg is niet aangewezen ;
  - deze weg is aangegeven in punt-streeplijn op het situatieplan.

Vraag nr. 194
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Dieren als verkeersslachtoffers – Beschermende maatregelen

Waarschijnlijk vliegen jaarlijks meer dan honderdduizend vogels te pletter tegen vrachtwagens en personenauto's. Dat stelt de Vlaamse vleugel van het Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van Vogels. Vorig jaar werden in vogelopvangcentra 411 door het verkeer gewonde vogels binnengebracht.

In Nederland besteedt de overheid jaarlijks ongeveer negentig miljoen frank aan dierbeschermende maatregelen in de wegeninfrastructuur. Het gaat om hogere aanplanting of wildschermen langs de wegwijk zodat de vogels gedwongen zijn voldoende hoogte te nemen, minder bes- en vmchtrijke heesters in de groene middenstrook van autosnelwegen, ontsnappingsgaten in massieve betonnen vangrails . . . Overheidspersoneel inventariseert in Nederland het aantal verkeersslachtoffers bij dieren.

1. Heeft de minister gegevens over het aantal dieren dat omkomt door het verkeer ?
2. Welke overheidsdienst houdt zich bezig met de inventarisatie van de verkeersslachtoffers bij de dieren ?
3. Zijn er regels voor de wegeaanleg die dieren be-

schermen tegen het verkeersgeweld ? Zijn er plannen om dergelijke regels op te stellen ? Waarom (niet) ?

4. Hoeveel geld van het wegbudget is de afgelopen vijf jaar jaarlijks uitgegeven aan dierbeschermende maatregelen ?

Antwoord

1. Er zijn geen gegevens bekend over het aantal dieren die omkomen door het verkeer.
2. De administratie Wegen en Verkeer heeft geen weet van een overheidsdienst die zich met de inventarisatie van verkeersslachtoffers bij dieren bezighoudt.
3. Specifieke regels voor het beschermen van de dieren tegen het verkeersgeweld zijn niet voorhanden. Voor de integratie van de ecologie in de infrastructuur zijn richtlijnen bij dienstorder uitgevaardigd. Voor aanleg van zekere wegen worden milieueffectenrapporten opgesteld. Functionele beplanting wordt aangebracht. Een onderdeel hiervan is het aanplanten van jong bosgoed op de taluds der gewestwegen. Na een vijftal jaren is dit struikgewas voldoende uitgegroeid om vogels nestgelegenheid te bieden en kleine zoogdieren een onderkomen en beschutting te bezorgen. Wanneer instanties als gemeenten, rijkswacht e.a. signaleren dat op sommige plaatsen dieren de weg oversteken, worden maatregelen getroffen zoals het plaatsen van reespiegels, het aanleggen van paddeonderdoorgangen, het aanbrengen van gevaarsborden A27 die wijzen op overstekend wild. Momenteel bestaan er geen plannen om regels op te stellen met betrekking tot het beschermen van dieren bij wegenwerken.
4. Er is de laatste vijf jaar geen specifiek budget voorhanden voor dierenbeschermende maatregelen. Wel werd een bijzonder project gerealiseerd voor het beschermen van patrijzen. Het betreft hier het aanplanten in 1992 van laag struikgewas op de taluds en brede bermen van de N614-omleiding in Koninksem (Tongeren). Deze beplanting biedt de grondbroedende patrijs nestgelegenheid. Bovendien belet dit struikgewas dat de autolichtbundels de dieren 's nachts in het open Haspengouwse landschap verstoren.

Vraag nr. 1% van 10 februari 1995 van de beer R. VAN HOOLAND

Tunnel van Cointe – Gegevens

In 1983 werd de overeenkomst getekend tot het bouwen van de Liefkenshoektunnel. Deze tunnel zou op alternatieve wijze worden gefinancierd : zonder overheidsgeld en met kostendekking door de exploitatie.

Aan Waalse zijde werd de tegenhanger gebouwd en gefinancierd met gemeenschapsgeld, namelijk de doorboring van de heuvel van Cointe.

1. Om welke motieven en met welk doel werd het kunstwerk van Cointe gebouwd ?

2. Hoeveel heeft die infrastructuur gekost, naar raming en effectief, en wie betaalde, c.q. betaalt ze ?
3. Wat zijn de jaarlijkse exploitatiekosten en wie betaalt die ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van het Waalse Gewest.

Vraag nr. 197 van 10 februari 1995 van mevrouw M. DE MEYER

Krotbelasting – Normen en opbrengsten

1. Hoeveel Vlaamse gemeenten passen momenteel een krotbelasting toe ?
2. Wat zijn de gehanteerde normen ?
3. Werden de opbrengsten gebruikt om een lokaal huisvestingsbeleid te voeren ?
4. Bestaat de mogelijkheid om een dergelijke belasting op te leggen aan de gemeenten ?

Antwoord

1. De belasting op krotwoningen is een vrij verspreide gemeentebelasting : volgens de begrotingen voor 1994 werd zij in 141 gemeenten geheven.
2. Er werden ter zake geen onderrichtingen verstrekt zodat de gemeenten geen eenvormige normen hanteren : het vaststellen ervan behoort tot hun fiscale autonomie.

Doorgaans wordt in de verordening wel verwezen naar gebouwen die onbewoonbaar verklaard, als ongezonder erkend of bouwvallig verklaard zijn of die getroffen zijn door een slopingsbevel, of die duidelijk zichtbare tekenen van verval vertonen.

De belasting is in de eerste plaats bedoeld om de verkrotting te bestrijden : om effectief te zijn, zijn de tarieven dan ook vrij hoog. Ze zijn meestal vastgesteld overeenkomstig de gevellengte aan de straatzijde of de oppervlakte van het gebouw, eventueel vermenigvuldigd met het aantal verdiepingen, en eventueel gekoppeld aan een bepaalde minimumaanslag.

3. Zoals dat ook geldt voor alle andere belastingen is de opbrengst van de belasting op krotwoningen bestemd tot dekking van de algemeenheid van de uitgaven. Dit is het budgettaire principe van de universaliteit.
4. Het opleggen van een dergelijke belasting zou alleen bij wet kunnen. In principe behoort het al of niet heffen van een gemeentebelasting tot de autonome bevoegdheid van de gemeenteraad. Alleen de wet kan hierop de uitzonderingen bepalen waarvan de noodzakelijkheid blijkt (artikel 170, § 4 van de gecoördineerde grondwet).

Vraag nr. 198
van 10 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Taalgebruik in bestuurszaken – Bevoegdheidsuitoefening

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, is de minister bevoegd inzake de ondergeschikte besturen. Dat houdt onder meer in dat hij dient toe te zien op de naleving van geldende regelingen op het gebruik van talen in bestuurszaken.

1. Kan de minister een beschrijving geven van de concrete uitvoering van deze bevoegdheid ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de dossiers, samengesteld op basis van overtredingen van de bestaande regels in dit domein ?
3. Kan de minister een specificatie geven van eventuele maatregelen of straffen, ingevolge sub 2 ?

Antwoord

In het regeerakkoord van de Vlaamse regering van 29 januari 1992 staat in punt 5 van het hoofdstuk Burger en bestuur : „De Vlaamse regering zal in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut al haar bevoegdheden onverkort en kordaat verder blijven uitoefenen, in het bijzonder inzake het toezicht op het gebruik van de talen in bestuurszaken bij de betrokken gemeentebesturen”.

Met het oog op de correcte toepassing van de taalwetgeving in de gemeenteraden van de probleemstellende randgemeenten en van Voeren, heb ik bij het begin van de legislatuur van de huidige Vlaamse regering aan de gouverneur van de provincies Brabant en Limburg opdracht gegeven dat de bevoegde arrondissement-commissaris, respectievelijk adjunct-arrondissement-commissaris, alle gemeenteraadsvergaderingen moet bijwonen en zijn verslag moet opstellen in die zin dat de toezichthoudende overheid kan vaststellen of, zowel bij de bespreking als bij het stemgedrag zelf, geen inbreuk wordt gemaakt op de taalwetgeving. Ik heb deze instructie trouwens hernieuwd ten aanzien van de gouverneur van de nieuwe provincie Vlaams-Brabant en van de provincie Limburg naar aanleiding van het aantreden van de nieuwe gemeenteraden op 1 januari 1995. Die werkwijze is immers de enige objectieve manier om vast te stellen of de taalwetgeving in bestuurszaken wordt nageleefd tijdens de gemeenteraadszitting.

Het lid is ervan op de hoogte dat ik inzake de naleving van de taalwetgeving in bestuurszaken een kordate houding aanneem en dat ik systematisch de gemeenteraadsbesluiten die de taalwetgeving schenden, vernietig.

Tijdens de legislatuur van de huidige Vlaamse regering heb ik tot nu toe zes gemeenteraadsbesluiten van Wezenbeek-Oppem en twee gemeenteraadsbesluiten van Linkebeek vernietigd wegens schending van de taalwetgeving in bestuurszaken. Wat Voeren betreft, wer-

den zes besluiten in samenspraak met de gouverneur van Limburg geschorst of vernietigd wegens schending van de taalwetgeving.

Voor zoveel als nodig wijs ik het lid erop dat elke Vlaamse minister bevoegd is voor het toezicht op de taalwetgeving inzake de materies waarvoor hij bevoegd is. Zo bijvoorbeeld behoort het toezicht op het gebruik van de taalwetgeving in de OCMW's tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn.

Ik deel het lid mee dat ik samen met mijn collega, de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, bij omzendbrief van 2 februari 1995 de gemeentebesturen alsook de raden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de zes randgemeenten en de gemeente Voeren herinnerd heb aan de wettelijke bepalingen inzake het taalgebruik in bestuurszaken en de gevolgen van het niet naleven ervan.

Het nemen van tuchtstraffen behoort krachtens de artikelen 82 en 83 van de nieuwe gemeentewet tot de bevoegdheid van de Koning wat de burgemeester betreft, of van de provinciegouverneur wat de schepenen betreft.

Vraag nr. 199
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Geplande fietspaden in Ertvelde – Realisatie

In de ontwerpbegroting 1995 werd vermeld : N458, fietspaden op rechttrekking in Ertvelde, 20 miljoen frank.

1. Hoever staat het met de uitvoering van dit plan ?
2. Is de uitvoering gepland in rode macadam ?
3. Hoe wordt de scheiding tussen het fietspad en de rijweg gerealiseerd ?

Antwoord

1. De werken zijn aanbesteed en zullen normaliter starten in maart-april 1995.
2. Het fietspad wordt afgewerkt met een rode bestrijking.
3. Het fietspad is van de weg gescheiden door een greppel (br. = 0,2 m) en schuin afgewerkte kantstenen (h. = 0,2 m).

Vraag nr. 200
van 10 februari 1995
van de heer H. OLAERTS

Campagne Laat je auto meer thuis – Doeltreffendheid

Sinds ongeveer 26 januari 1995 prijken op de borden langs de autosnelwegen en sommige gewestwegen in Vlaanderen affiches met een foto van een overvolle weg, d.w.z. een drukke file. Bovenaan, in zeer groot lettertype de tekst : mijn auto, mijn vrijheid. Onder-

aan, in een kleiner lettertype :laat je auto eens meer thuis.

Is de foto voldoende herkenbaar ? Meent de minister dat de boodschap die de foto moet weergeven, wordt opgemerkt ?

Is het lettertype van de tekst “mijn auto, mijn vrijheid” niet dermate groot dat deze slogan mogelijk de ganse affiche beheerst ? Aangezien deze tekst zéér negatief is m.b.t. de vandaag door alle instanties gevoerde politiek, veroorzaakt hij wellicht het tegenovergestelde van het beoogde effect. Bovendien is de foto en de onderste tekst slechts herkenbaar bij stapvoets verkeer, dus eerder ongeschikt op autosnelwegen en gewestwegen buiten agglomeraties.

Antwoord

Bij de beoordeling van deze campagne is het belangrijk om rekening te houden met het grote aantal borden, waardoor iedere automobilist deze affiche een groot aantal keren te zien krijgt. De boodschapsoverdracht gebeurt dus niet in één keer maar in drie fasen. Bovendien is “Mijn auto, mijn vrijheid ?” duidelijk voorzien van een vraagteken en wordt de affichage ondersteund door een duidelijke TV-spot. Ik ben het echter met het lid eens dat foto en ondertitel leesbaarder kunnen, en ik heb dan ook aan alle betrokkenen opdracht gegeven in de toekomst met deze opmerkingen rekening te houden.

**Vraag nr. 203
van 10 februari 1995
van de heer H. BROUNS**

Investerings wegeninfrastructuur NO-Limburg – Overzicht

Geregeld wordt er kritiek geuit over het tekort aan verantwoordelijkheidszin van regionale mandatarissen inzake investeringen in wegeninfrastructuur. Daardoor blijven bepaalde gemeenten vaak lang verstoken van de nodige investeringen in verkeersveiligheid en leefbaarheid vanuit het Vlaamse Gewest. Om te achterhalen of deze kritiek inderdaad gefundeerd is, kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

Welke investeringen werden door het ministerie van Openbare Werken in de afgelopen jaren gedaan in de gemeenten Bree, Dilsen-Stokkem, Kinrooi en Maaseik ? Is het mogelijk deze investeringen per project en per gemeente op te geven ?

Bepaalde investeringen zijn al lopende, maar het is wachten op verdere uitvoering. Eén van die projecten is de aanleg van fietspaden tussen Kinrooi en Maaseik. Wanneer zal de 2de fase van de vrijliggende fietspaden langs de Weertersteenweg tussen Kinrooi en Maaseik worden aangevat ?

Investerings N-0 Limburg – Overzicht	In miljoen frank
--------------------------------------	------------------

Programma 1992 : N771 doortocht Dilsen (Europalaan) :	40
---	----

Programma 1992 : N762 te Kinrooi : doortocht Molenbeersel :	7
---	---

Programma 1993 : N73 Bree : kruispunt Sint-Jobstraat :	6
--	---

Programma 1994 : N762 fietspad Maaseik-Kinrooi, 1ste deel te Kinrooi :	25
--	----

Programma 1995 : N78 doortocht Ophoven (Kinrooi) :	21
--	----

Programma 1995 : N742 Dilsen : veilige schoolomgeving Dorpsstraat Lanklaar :	10
--	----

Programma 1995 : N78-N78h-N731 te Bree : aanleg rotondes :	8
--	---

Programma 1995 : N730 te Bree : aanleg fietspaden :	15
---	----

Programma 1995 : N75 Dilsen : aanleg rotonde t.h.v. toeristisch project Dilsen-Maasmechelen :	30
---	----

Voor de 2de fase van de vrijliggende fietspaden langs de Weertersteenweg tussen Kinrooi en Maaseik worden dit jaar de onteigeningen uitgevoerd en zijn de werken gepland voor 1996.

Dezelfde planning geldt voor de fietspaden langs de Diestersteenweg (N773) tussen Neuroeteren en Maaseik.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 45
van 9 december 1994
van de heer W. Taelman**

Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Subsidiëring

Het dossier van de regionale woordenboeken, een wetenschappelijke onderneming aan de Universiteit Gent, werd onlangs toegewezen aan het departement van de minister.

De continuering van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten komt echter in het gedrang daar het Fonds voor Collectief Fundamenteel Onderzoek en de Nederlandse Taalunie het project niet langer zouden steunen.

Bij de minister-president werd door de WVD een vraag tot subsidiëring ingediend, die werd overgemaakt aan zijn kabinet.

1. Wat is zijn houding met betrekking tot dit dossier ?
2. In welke mate wenst de minister in te gaan op de aanvraag tot subsidiëring ?
3. In het geval geen subsidies worden toegekend aan de WVD, welke oplossing beoogt de minister voor deze wetenschappelijke en culturele onderneming ?

Antwoord

Het dossier van het Woordenboek van de Vlaamse

Dialecten is een zuiver wetenschappelijk onderzoeksproject dat sedert meer dan 20 jaar wordt ondersteund door de Nederlandse Taalunie. Dit dossier weegt echter te zwaar door op het budget van de Taalunie zodat andere prioriteiten niet kunnen worden verwezenlijkt. Vandaar het voorstel om het project in te schrijven in het wetenschappelijk onderzoek dat tot de bevoegdheid behoort van de minister-president. Het spreekt vanzelf dat ik samen met mijn collega, de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs, bij de heer L. Van den Brande blijf aandringen op een structurele oplossing die de eindrealisatie van dit project op het oog heeft.

In de lijn daarvan werd eind 1994 reeds 14 miljoen frank aan het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten toegekend.

Vraag nr. 76
van 24 januari 1995
van de heer F. DE MAN

Regionale televisiezender Vlaams-Brabant – Samenstelling raad van beheer

In februari komt de regionale televisiezender Vlaams-Brabant, nu Ring-TV, op de kabel. De namen van de leden van het directiecomité werden reeds gepubliceerd in de pers. Daarin zitten onder meer vertegenwoordigers van CVP, VLD, SP en VU-VLD.

Is dit directiecomité reeds erkend ?

Zo ja, kan de minister mij meedelen welke maatstaven hij hanteert om wel een vertegenwoordiger van de VU-VVD te aanvaarden en geen vertegenwoordiger van het Vlaams Blok ? Als er maar één vertegenwoordiger van de Vlaamsnationale strekking kan worden aangevoerd, waarom aanvaardt de minister dan eerder een vertegenwoordiger van de W-VVD en niet van de grootste Vlaamsnationale partij, het Vlaams Blok ?

Quid met de door het decreet van 23 oktober 1991 gevraagde „representativiteit op politiek vlak” voor de algemene vergadering en de adviesraad van de niet-openbare regionale televisievereniging ?

Antwoord

Het decreet van 23 oktober 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen bepaalt dat de algemene vergadering van de NORTV's representatief dient te worden samengesteld, rekening houdend met politieke, sociale, culturele, levensbeschouwelijke en regionale criteria.

De raad van beheer moet representatief worden samengesteld en mag voor niet meer dan één vijfde bestaan uit leden die een politiek mandaat of een leidinggevende functie uitoefenen in organisaties en verenigingen vernoemd in artikel 9 van het decreet van 23 november 1991. Ten slotte moet elke niet-openbare regionale televisievereniging een adviesraad oprichten. Bij de samenstelling hiervan moet worden gestreefd naar een representativiteit op politiek, sociaal-cultureel, levensbeschouwelijk, etnisch en geografisch vlak.

Noch in het decreet, noch in het uitvoeringsbesluit is

er sprake van een **directiecomité**. Ik veronderstel dat het lid de raad van beheer bedoelt.

Voor de samenstelling van de organen werd politieke strekking niet gelijkgesteld met politieke partij.

Voor de raad van beheer is een algemene representativiteit vereist.

Vraag nr. 81
van 1 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Couleur Locale – Thematiek en programmatie

Couleur Locale, een magazine van TV 2 dat speciaal in het leven werd geroepen om de ideologie van de multiculturele maatschappij te propageren, wordt wellicht in mei 1995 afgevoerd.

Volgens de pers wordt als reden genoemd dat het beter is de thematiek van Couleur Locale niet te bundelen in een half uur, maar te verspreiden over heel de programmatie. Dit wordt bevestigd door de producer. Hij verklaart geen bezwaar te hebben tegen het principe om de typische Couleur Locale-informatie in de hele programmatie te verwerken. Ook de presentatrice van het programma bevestigt dit. Zij stelt namelijk te hopen dat de mensen van Couleur Locale in andere programma's terecht kunnen om er het onderwerp te bekijken en suggereert dat dit meer specifiek in de uitzending NV De Wereld zou gebeuren.

Uit een en ander blijkt dat het de bedoeling is alle BRTN-uitzendingen voortaan te gebruiken om propaganda voor de multiculturele samenleving te maken.

Kan de minister dit bevestigen ?

In een interview met De Standaard zei de producer van het programma „Wij hebben nooit een eerlijke kans gekregen van directie en programmering.” Is het normaal te noemen dat de verantwoordelijke van een programma in de pers kritiek uitoefent op de directie van de BRTN ? Ik meen mij te herinneren dat er geregeld zowel op radio als op TV reclame werd gemaakt voor de uitzending Couleur Locale. Kon er nog meer worden gedaan voor het promoten van dit programma of is de bewering van de producer niet steekhoudend ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de bedoelde persberichten over Couleur Locale voorbarig waren.

Van bij het opstarten van het programma was afgesproken dat er na een tijd samen met de makers een bezinningsronde zou worden gehouden over doel en bestaansgrond.

Er werd vastgesteld dat het aantal multiculturele thema's in eigen land niet onbeperkt is. Het aantal allochtonen in Vlaanderen is vrij bescheiden en veel interessante personages en thema's zijn al de revue gepasseerd. Bovendien zijn andere informatieve programma's, zoals NV De Wereld, Ter Zake en Schermen, meer aandacht gaan besteden aan minderheden.

In samenspraak tussen de directie en de programmaveerantwoordelijken wordt onderzocht op welke wijze de problematiek van de multiculturele samenleving het best in het programma-aanbod wordt behandeld. Ondertussen is al beslist dat de programma's Couleur Locale en NV De Wereld samensmelten.

De BRTN deelt mij mee dat de bewering van de producer "dat wij geen eerlijke kans gekregen hebben" niet steekhoudend is. Hij heeft die uitspraak nadien bij herhaling tegengesproken.

Vraag nr. 86
van 13 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Taalgebruik – Bevoegdheidsuitoefening

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, is de minister bevoegd inzake het gebruik van talen. Dit houdt in dat de minister dient toe te zien op de naleving van geldende regelingen op het gebruik van talen bestuurszaken, in het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede in de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

1. Kan de minister een beschrijving geven van de concrete uitvoering van deze bevoegdheid ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de dossiers, samengesteld op basis van overtredingen van de bestaande regels in deze domeinen ?
3. Kan de minister een specificatie geven van eventuele maatregelen of straffen, ingevolge sub 2 ?

Antwoord

1. Artikel 129 van de grondwet draagt de raden van de Vlaamse en Franse Gemeenschap op bij decreet het gebruik van de talen te regelen voor :

- 1° de bestuurszaken ;
- 2° het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen ;
- 3° de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

De uitoefening van deze bevoegdheid wordt onmiddellijk territoriaal beperkt tot het Nederlandse taalgebied met uitzondering van o.a. de rand- en taalgrensgemeenten.

Op mijn initiatief werd in april 1992 een administratieve werkgroep samengeroepen die belast werd met een taakverdeling binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de behandeling van dossiers in verband met taalzaken.

Bij de herstructurering van het ministerie in 1991 werd voor deze materie geen specifieke regeling

uitgewerkt. Ondertussen werden verschillende afdelingen die verspreid zijn over een aantal administraties en departementen aangewezen om elk voor hun bevoegdheidsdomein de dossiers i.v.m. taalzaken op te volgen.

Zoals gezegd is de Vlaamse Raad evenmin als de Vlaamse regering bevoegd om het gebruik van de talen in de bovenvermelde domeinen te regelen t.a.v. de rand- en taalgrensgemeenten. Toch situeren de meeste moeilijkheden en overtredingen van de taalwetgeving zich precies daar.

Het was dan ook de wens van de Vlaamse regering om in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut al haar bevoegdheden onverkort en kordaat uit te oefenen in het bijzonder inzake het toezicht op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Bovendien sprak de Vlaamse regering de intentie uit nieuwe initiatieven te ontwikkelen om het Vlaamse karakter van deze gemeenten te beklemtonen, in het bijzonder inzake ruimtelijke ordening, huisvesting, onderwijs, cultuur en tewerkstelling.

Om deze doelstellingen te bereiken heeft de Vlaamse regering op 9 november 1994 besloten om voor de verdere administratieve opvolging en actualisering van het dossier, alsook voor het overleg met de betrokken mandatarissen en belanghebbenden, een permanente administratieve werkgroep op te richten.

Deze werkgroep zal eerstdaags een eerste interim-rapport neerleggen met daarin een aantal suggesties en aanbevelingen voor de Vlaamse regering om de bovenvermelde doelstellingen van het regeerakkoord na te komen.

Dit alles impliceert dat de concrete toepassing van en het toezicht op de taalwetgeving een zaak is van meerdere leden van de Vlaamse regering.

2. en 3. a) Taalgebruik in bestuurszaken

In het kader van de uitoefening van het administratief toezicht werden binnen deze legislatuur door de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden 14 gemeenteraadsbesluiten geschorst of vernietigd om taalredenen.

De cel Juridische Dienstverlening van de afdeling Kanselarij heeft in deze periode ongeveer 20 dossiers i.v.m. het taalgebruik in bestuurszaken behandeld. Deze dossiers kunnen als volgt worden gesplitst :

- een drietal klachten van Franstalige inwoners uit de randgemeenten i.v.m. publikaties van de Vlaamse overheid ;
- 6 schriftelijke vragen van leden van de Vlaamse Raad ;
- een vijftal adviesaanvragen van administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap i.v.m. de toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken ;
- 2 antwoorden op interpellatieverzoeken van leden van de Vlaamse Raad ;

- een aantal klachten voor overtredingen van de taalwetgeving door Vlaamse instellingen (bijv. verspreiding van tweetalige uurroosters door de VVM in Nederlandstalige gemeenten) ;
- verschillende telefonische adviesaanvragen van particulieren i.v.m. de toepassing van de taalwetgeving.

In alle gevallen ging het om weinig concrete dossiers, maar eerder om algemene vragen of probleemstellingen. Waar nodig werden wel de nodige richtlijnen voor een correcte toepassing van de taalwetgeving meegedeeld aan besturen of instellingen.

Wanneer manifest een overtreding van de taalwetgeving werd vastgesteld (bijv. n.a.v. een telefonische oproep van een particulier) werd steeds aangeraden klacht neer te leggen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

b) Onderwijs

Op grond van artikel 18 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en artikel 5 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 houdende werking van de taalinspectie inzake onderwijs, kunnen er slechts geldige taalinspecties plaatsvinden wanneer ze worden uitgeoefend door twee inspecteurs of hoofdinspecteurs die elk tot een andere taalrol behoren.

Sinds de pensionering van de Nederlandstalige inspecteurs (1 november 1993 en 1 december 1994) werden geen controles meer uitgeoefend. Bovendien behoort de taalinspectie inzake onderwijs op grond van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot de diensten van de eerste minister – federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden.

Zolang de inspecties werden uitgevoerd, werden er geen noemenswaardige problemen vastgesteld.

c) Taalgebruik in het bedrijfsleven

Het aantal ingediende klachten (zowel door particulieren als overheid) bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht bedroeg jaarlijks een 15-tal sinds het bestaan van het taaldecreet in 1973.

In sommige gevallen stelt de VCT ambtshalve overtredingen vast, maar dit aantal is marginaal te noemen.

Daarnaast zal de afdeling Inspectie Werkgelegenheid binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer dan in het verleden het geval was, moeten optreden om een betere naleving van het decreet te waarborgen. Binnen deze afdeling zijn momenteel de voorbereidingen aan de gang om de afdeling tot een geschikt en efficiënt instrument om te vormen. Een eerste stap daartoe is het informeren van de betrokken inspecteurs omtrent hun precieze taken. Bij deze afdeling werden nog geen klachten i.v.m. het septemberdecreet geformuleerd.

De cel Juridische Studies van de afdeling Kanse-

larij ten slotte krijgt geregeld (telefonisch) vragen om advies i.v.m. de toepassing v. het taaldecreet van voornamelijk externe instanties.

Vraag nr. 90 van 21 februari 1995 van de heer J. EEMAN

Woordenlijst van de Nederlandse Taal – Stand van zaken

Persberichten melden dat de aangepaste Woordenlijst van de Nederlandse Taal er pas tegen december 1996 zou komen. Dit is anderhalf jaar later dan verwacht.

Zijn die berichten correct ?

Zo ja, wat zijn de redenen voor die vertraging ?

Antwoord

De berichten als zou de nieuwe Woordenlijst van de Nederlandse Taal er pas in december 1996 komen, zijn niet correct. De Woordenlijst zal nog in 1995 op de markt verschijnen. Deze zomer zal het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (INL) de werkzaamheden aan de Woordenlijst afronden en de kopij aanleveren bij het Algemeen Secretariaat van de Nederlandse Taalunie.

De voorbereiding van de Woordenlijst heeft geen noemenswaardige vertraging opgelopen. Wel hebben de ministers nog over een aantal onderdelen van het spelingsbeleid juridisch advies laten inwinnen, om zekerheid te hebben over de correctheid van de handelwijze. Deze noodzakelijke toets heeft slechts voor een lichte vertraging gezorgd.

Vraag nr. 91 van 23 februari 1995 van de heer R. DAEMS

Culturele verenigingen – Erkenning

Het koninklijk besluit van 30 november 1994 tot erkenning van culturele instellingen voor de toepassing van artikel 104,3d van het wetboek van de inkomstenbelastingen, erkent een aantal culturele instellingen die belastingvrijstelling mogen verlenen voor gedane giften in geld (minimum 1.000 frank).

Ik veronderstel dat deze lijst van culturele instellingen slechts aanvullend is t.o.v. organisaties die reeds een dergelijke erkenning hebben gekregen.

1. Wordt tussen de federale minister van Financiën en de gemeenschapsminister van Cultuur overlegd betreffende het toekennen van deze erkenningen ?
2. Wat zijn de in Vlaanderen gehanteerde criteria voor de erkenning van een vereniging als culturele vereniging ?
3. Wat is het totaal aantal verenigingen in onze Gemeenschap dat daar vandaag voor in aanmerking komt ?

Antwoord

1. De federale minister van Financiën vraagt aan de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur advies inzake het toekennen van belastingvrijstelling van giften.

Deze adviesbevoegdheid inzake belastingvrijstelling is beperkt tot giften aan culturele instellingen.

De basiswetgeving ter zake is vervat in artikel 104, eerste lid, 3d) van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Deze bepaling wordt uitgevoerd door artikel 58 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het wetboek van de inkomstenbelastingen (Belgische Staatsblad 13 september 1993).

Eén van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor vrijstelling van giften is dat de betrokken V.Z.W. wordt erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Pas indien aan die voorwaarde is voldaan, kan een aanvraag voor belastingvrijstelling van giften worden gericht aan de nationale minister van Financiën.

Door het ministerie van Financiën wordt de volledige aanvraag dan voor advies voorgelegd aan de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, die moet nagaan of de betrokken vereniging haar werkzaamheid rechtstreeks en uitsluitend verricht in het domein van de verspreiding van de cultuur (art. 58, 1, 3).

Concreet betekent dit dat de bedoelde vereniging zonder winstoogmerk op een gunstig advies kan rekenen indien ze :

- haar werkzaamheid rechtstreeks en uitsluitend verricht in het domein van de verspreiding van de cultuur (art. 58, 1, 3, d) ;
- door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd (art. 58, 1, 40) ;
- met haar invloedsgebied de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt (art. 58, 1, 5).

2. Naargelang de aard van de betrokken vereniging gebeurt de erkenning in toepassing van de bestaande decreetgeving.

Het zou ons hier te ver leiden om alle bestaande regelgeving in de sectoren jeugd, sport en volkswikkeling op te sommen.

Bij wijze van voorbeeld gaat het in de jeugdsector onder meer om het decreet van 22 januari 1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, het decreet van 27 november 1984 houdende erkenning en subsidiëring van jeugdverblijfcentra of het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

3. Het is zeer moeilijk om over de sectoren heen een exact cijfer te geven voor het aantal verenigingen dat in aanmerking komt voor erkenning. In totaal gaat het zeker om verschillende honderden verenigingen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 72
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Plage-uren in het onderwijs – Praktische toepassing

Om in het onderwijs een volledige opdracht te hebben, moet een personeelslid een minimum aantal uren presteren. Dit minimum aantal uren werd in diverse besluiten vastgelegd. Naast dit minimum aantal uren heeft de overheid echter ook een maximum vastgelegd. De uren die begrepen zijn tussen het minimum en het maximum worden nogal eens „plage-uren” genoemd.

In vele scholen belast men personeelsleden met zulke plage-uren en zet men ze ook onder druk om zelfs nog uren boven het vastgelegde maximum te presteren. De praktijk wijst ook uit dat deze uren meestal niet worden geput uit het lesurenpakket. Op deze manier hopen de organiserende instanties dan verschillende doelstellingen te bereiken. Vooreerst kan men met deze „uitgespaarde” uren bepaalde opties of laagbevolkte studierichtingen in stand houden. Verder kan men op deze manier de verplichtingen inzake re-affectatie omzeilen, omdat het toekennen van niet-gesubsidieerde uren aan ter beschikking gestelden een zinloze operatie is. Om-trent deze materie zou ik aan de minister enkele vragen willen stellen.

1. Kan een personeelslid verplicht worden meer uren te presteren dan het maximum aantal dat voor hem is vastgelegd in een besluit van de Vlaamse regering ?
2. Is de minister het ermee eens dat plage-uren of uren die het vastgestelde maximum overschrijden, zoals de andere uren, geput moeten worden uit het lesurenpakket ? Is dit geen logisch gevolg van het principe van de vrije aanwending van het lesurenpakket ?
3. Als een personeelslid belast is met plage-uren of met uren boven het maximum, via welke documenten moet dit dan worden meegedeeld aan het departement,
  - a) in het geval deze uren worden geput uit het lesurenpakket ;
  - b) in het geval deze uren niet worden geput uit het lesurenpakket ?
4. Kan een personeelslid eisen dat al de uren die hij geeft, worden vermeld op het document waarop de school zijn concrete opdracht meedeelt aan het departement ?
5. Kan een leraar eisen dat al de uren die hij presteert, worden geput uit het lesurenpakket ?

Antwoord

Uit de gebruikte terminologie kan ik afleiden dat de vraagstelling betrekking heeft op de scholen met secundair onderwijs.

In deze optiek kan ik volgende antwoorden geven.

1. Het maximum aantal uren dat reglementair is vastgelegd is een maximum uit oogpunt van financiering of subsidiëring vanwege de overheid. De toewijzing van opdrachten, al dan niet boven bedoeld maximum, **kadert** in de relatie tussen de organiserende instantie en haar personeelslid. Uiteraard is het daarbij niet de bedoeling dat het personeel overbevraagd wordt.
2. Het begrip „prestatie-regeling” en het begrip „aantal uren geput uit het lesurenpakket” zijn twee verschillende begrippen die niet met elkaar mogen worden verward.
3. en 4. Alle door de personeelsleden gepresteerde uren moeten aan het departement worden meegegeeld via de zogenaamde „verzamelstaat personeel”. Deze staat omvat twee luiken, respectievelijk bestemd voor prestaties die op het lesurenpakket worden aangerekend en voor prestaties waarvoor zulks niet het geval is. Deze mededeling is noodzakelijk met het oog op de controle op de uitvoering van de goedgekeurde lessentabellen die in de scholen worden toegepast.
5. Het antwoord op deze vraag is ontkennend.

Vraag nr. 107
van 13 februari 1995
van de heer L. APPELTANS

Decreet rechtspositie – ARGO-interpretatie

Bij het overzenden van de kandidaturen voor vaste benoemingen in wervingsambten naar de lokale raden, heeft de centrale ARGO-administratie in een rondschrijven gesteld dat de benoeming niet kan doorgaan indien blijkt dat de vacantverklarde betrekking niet meer volledig bestaat.

De thesis van de ARGO-administratie is dus dat een vacantverklarde betrekking die tijdens het proces van benoeming voor een deel – één uur is blijkbaar voldoende – niet meer wordt georganiseerd, niet meer – zelfs niet voor de overblijvende uren – kan worden toegewezen voor benoeming !

Artikel 37 § 3 van het decreet rechtspositie luidt nochtans : „Elke vaste benoeming wordt toegekend op 1 januari na de vacantverklaring, voor zover de betrekking op dezelfde datum nog vacant is”. Belangrijk is te weten hoe men de zinsnede „voor zover de betrekking op dezelfde datum nog vacant is” moet interpreteren. De zogenaamde retro-acten bij het decreet rechtspositie, personeel gemeenschapsonderwijs, zijn nochtans duidelijk. De motie van toelichting bij het decreet rechtspositie stelt bij artikel 37 het volgende : „Luidens § 3 kan men benoemen indien de betrekking op 1 januari nog vacant is ; dit betekent dat men kan benoemen ofwel in de vacantverklarde betrekking, voor zover ze nog volledig vacant is, of dat men kan benoemen in het deel van de opdracht dat nog vacant is gebleven”.

Andere retro-acten leveren bijkomende argumenten

om de stelling inzake benoeming in het deel van de opdracht dat vacant is gebleven, te onderbouwen. Zo was er bij de bespreking in de Vlaamse Raad van het decreet rechtspositie een amendement door de heer W. Taelman ingediend, duidelijk met de bedoeling de zinsnede „voor zover de betrekking op dezelfde datum nog vacant is” te verduidelijken. Het lid stelde voor paragraaf 3 te vervangen door : „Elke vaste benoeming wordt toegekend op 1 januari na de vacantverklaring, behalve indien de betrekking luidens de vacantverklaring op dezelfde datum niet meer of slechts voor een deel vacant is” (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

Bij de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet rechtspositie lezen we het volgende : “De gemeenschapsminister verwijst hiervoor (het amendement Taelman) naar artikel 28, 6 waarin staat dat de executieve de vaste benoeming afhankelijk maakt van een onderwijsopdracht waarvan zij het minimum bepaalt” We lezen : “De indiener verklaart daarop zijn amendement in te trekken” (Stuk 470 (1990-1991) Nr. 4). Deze passus in het commissieverslag over de bespreking van het decreet rechtspositie geeft ons een argument a contrario dat onze stelling juridisch ondersteunt.

1. In hoeverre vindt de stelling van de ARGO om niet over te gaan tot benoeming indien de vacantverklarde betrekking niet meer volledig is, een juridische onderbouw in de decretale teksten ? Zelfs de omzendbrieven van de ARGO maken geen gewag van deze stelling.
2. In hoeverre is het rondschrijven van de ARGO strijdig met beginselen van behoorlijk bestuur, schendt het bovendien de rechten van het personeelslid en is het in strijd met het decreet rechtspositie ?

Antwoord

Hierbij deel ik het lid mee dat ik ingevolge zijn vraag bij de ARGO inlichtingen heb ingewonnen over de gevolgde werkwijze en de motieven voor deze werkwijze.

Na inzage van de verstrekte elementen kan ik mij aansluiten bij de door de ARGO gevolgde werkwijze die eensdeels is gesteund op de bepaling van artikel 3, 10, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en anderdeels is ingegeven door gefundeerde argumenten van praktische aard.

In artikel 3, 100 van voormeld decreet van 27 maart 1991 (verder afgekort als DRP), wordt het begrip “betrekking” als volgt gedefinieerd :

“Een betrekking : de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling, uitgedrukt in een door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden per week en, indien het een onderwijsopdracht betreft, met vermelding van het onderwijsniveau, het vak en de specialiteit ervan of een ermede gelijkgestelde activiteit, en in voorkomend geval, de graad of cyclus en de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. Een betrekking kan volledig of onvolledig zijn. Een volledige betrekking stemt overeen met het aantal prestatie-eenheden vereist voor een ambt met volledige prestaties.”

Een vacantverklearde betrekking is derhalve een vacantverklearde concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling uitgedrukt in een door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden per week.

Wanneer na de vacantverklaring het aantal prestatie-eenheden wijzigt, gaat het volgens de strikte toepassing van het DRP niet meer om dezelfde betrekking, maar om een andere betrekking die niet werd vacantverkleard.

Een dergelijke betrekking kan derhalve, en dit volgens de bepalingen van het DRP, niet worden toegewezen, aangezien ze niet werd vacantverkleard. De artikelen 35 en 42 van het DRP stellen immers uitdrukkelijk dat enkel vacantverklearde betrekkingen kunnen worden toegewezen via vaste benoeming of toelating tot de proeftijd in respectievelijk wervingsambten en selectie- of bevorderingsambten.

De argumenten van praktische aard hebben betrekking zowel op de toestand van het personeelslid dat gekandideerd heeft voor een betrekking met een bepaald volume, als op de toestand van het personeelslid dat voor de vacant verklearde betrekking niet had gekandideerd om reden van het volume.

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat het toewijzen van de betrekkingen voor vaste benoeming en voor toelating tot de proeftijd in het gemeenschaps- onderwijs een omvangrijke operatie is. Hierbij worden in één beweging de betrekkingen aan een groot aantal personeelsleden toegewezen, rekening gehouden met de door de belanghebbenden uitgedrukte voorkeur bij het insturen van de kandidaturen. Bij het toewijzen van de betrekkingen wordt in de mate van het mogelijke de betrekking van de eerste voorkeur toegewezen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 156
van 14 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

*Gewestelijke handelsattachés – Taalkundige pariteit
Brusselse vertegenwoordiging*

Problemen in verband met spreekdagen van de economische vertegenwoordigers en opdrachten van andere gewesten worden voorgelegd aan het zogenaamde opvolgingscomité, dat werd samengesteld in uitvoering van artikel 6 van het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten betreffende de gewestelijke handelsattachés.

Kan de minister mij meedelen of de Brusselse vertegenwoordiging in dat comité taalkundig paritair is samengesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat

in bedoeld intergewestelijk opvolgingscomité voor het Brussels Gewest de heer Elias van het kabinet Grijs zetelt, met als secondant de heer De Hertog. Beiden zijn nederlandstalig. Verder wordt deze bijgestaan door een verantwoordelijke (met eventuele plaatsvervangende) van de bevoegde administratie (Brusselse Dienst voor Buitenlandse Handel).

Geen enkele bepaling in het door het lid aangehaalde samenwerkingsakkoord verplicht echter het Brussels Gewest een taalkundige pariteit in zijn vertegenwoordiging te waarborgen, aangezien het hier een werkgroep betreft zonder beslissingsbevoegdheid.

De heer Elias verzekerde mij bovendien dat zijn minister hoe dan ook bij officiële afvaardigingen van zijnerwege steeds een taalkundig evenwicht probeert te respecteren !

Wij mochten trouwens ondervinden dat de vertegenwoordigers van het Brussels Gewest in dat comité zich steeds in het Nederlands tot de delegatie van het Vlaamse Gewest wendden.

Vraag nr. 33
van 20 december 1994
van de heer F. VAN DEN EVNDE

De Lijn – Antiracistische beschildering bussen en trams

In een campagne in het raam van de zogenaamde toename van de vreemdelingenhaat zullen enkele bussen en trams van De Lijn door leerlingen uit het kunstonderwijs antiracistisch

Over hoeveel voertuigen van De Lijn gaat het ?

Hoeveel kost deze operatie ?

Op welke begroting worden deze kosten ingeschreven ?

Antwoord

De beschilderde voertuigen maken deel uit van een jeugdcampagne van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, onder leiding van de heer Johan Leman. De campagne die wordt gevoerd in de 32 landen die lid zijn van de Raad van Europa, heeft de bedoeling het grote publiek op te roepen zich in te zetten voor een verdraagzaam en tolerant Europa.

Deze campagne geniet de steun van de Vlaamse regering.

In Vlaanderen gaat het om 2 beschilderde trams (één in Antwerpen, één in Gent) en 2 beschilderde bussen in de provincie Vlaams-Brabant.

De kosten van de beschildering worden volledig betaald door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen.

Aangezien er geen kosten zijn voor De Lijn, dienen deze niet in een begroting te worden ingeschreven.

Vraag nr. 44
van 30 december 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn – Toeristisch aanbod

De Vlaamse Raad heeft een met redenen omklede

motie ingediend op 27 mei 1993 aanvaard. Daarin vraagt de Raad onder andere “het toeristisch aanbod van De Lijn vooral tijdens de weekends te vergroten”.

1. Is het toeristisch aanbod van 1993 groter dan dat van het jaar voordien ?
2. Is het toeristisch aanbod van 1994 groter dan dat van het jaar voordien ?
3. Heeft De Lijn plannen om het aanbod voor 1995 te vergroten ?
4. Is de minister van oordeel dat De Lijn voldoende heeft ingespeeld op de vraag van de Vlaamse Raad ?

Antwoord

1. Ongeveer 5 % van de reizigers van De Lijn gebruikt het openbaar vervoer om een uitstap te maken. Uit een onderzoek, gedaan door De Lijn zelf, blijkt dat vermeld percentage te hoog ligt aangezien niet alle uitstappen kunnen worden bestempeld als „toeristisch” zoals bijvoorbeeld bezoeken aan beurzen, winkeluitstappen, enzovoort.

Het betreft hier meestal daluurreizigers. In 1993 ging de aandacht vooral naar de manifestaties ter gelegenheid van Antwerpen '93. In groten getale maakten de reizigers gebruik van ofwel het gecombineerd biljet met de NMBS, ofwel de speciale dagpas „Antwerpen '93” van De Lijn waarvan er 74.000 werden verkocht.

Terzelfder tijd werd in samenwerking met de NMBS de B-dagtrip gepromoot. B-dagtrips geven een gecombineerd biljet met ingangsticket, reis met trein en eventueel reis met De Lijn. Aan de volgende B-dagtrips neemt De Lijn deel :

- boottocht Brugge-Damme
- Knokke-Vlindertuin
- Ieper-Bellewaerde
- Brugge-Boudewijnpark
- Mechelen-Planckendaal
- Lichtaart-Bobbejaanland
- Gent-Arteveldestad.

Voor het seizoen 1993-1994 (april tot maart) bedroeg het aantal ritten met De Lijn 120.554.

De Lijn verzorgde eveneens, al dan niet in samenwerking met de NMBS, het vervoer naar grote manifestaties. Te vermelden zijn hier onder andere diverse evenementen in het Bouwcentrum in Antwerpen (Boekenbeurs, Lentebeurs), in Flanders Expo in Gent, bij grote tentoonstellingen, rockconcerten ...

Aan de kust werden in het kader van de actie Zonnlijn afspraken gemaakt met verschillende organisatoren om gecombineerde biljetten (toegang en verplaatsing met De Lijn) aan te bieden. Tevens werd de kusttram als ideaal verplaatsingsmiddel aan de kust gepromoot en werden de verschillende speciale vervoerbewijzen (pas voor 1 of meerdere dagen, per persoon of per gezin) extra in de verf gezet.

2. Van de installatie van de magnetische ontwaarding

werd gebruik gemaakt om de dagpas „stad” (100 frank) die onbeperkt reizen in een stadsgebied toeliet en de dagpas „net” (heel De Lijn) in te voeren.

Nieuw is dat deze passen op bussen en trams konden worden aangekocht. Voor de periode februari-december 1994 werden 14.743 dagpassen „stad” verkocht waarvan 9.289 in de provincie Antwerpen, 4.176 in Oost-Vlaanderen en 781 in West-Vlaanderen. Tevens werden 155 dagpassen „net” verkocht. Samen was dit goed voor 119.184 ritten.

Betreffende de B-dagtrips en de evenementen werd het beleid voortgezet in de richting van een globaal aanbod (toegang en verplaatsing).

In Antwerpen werd „Antwerpen '93” voortgezet door de uitgifte van een viertalige toeristische folder waarin de reizigers alle informatie vinden over de toeristische aantrekkingspolen, de wijze waarop zij met De Lijn te bereiken zijn, de vervoerbewijzen en hun tarieven.

Aan de kust werd de actie Zonnlijn voortgezet. Door een gevoelige verhoging van de frequentie van de kusttram (om de 7.30 minuten tussen Westende en Blankenberge en om de 15 minuten elders) in het hoogseizoen werden meer reizigers aangetrokken.

3. In 1995 zal De Lijn op het gebied van toeristisch aanbod vooral op volgende terreinen actief zijn.

a. Gecombineerde biljetten met NMBS

- uitbreiding van het aanbod inzake B-dagtrips (aan de kust, in de steden Antwerpen en Gent) en inzake evenementen ;
- door goede prijsstelling in combinatie met 3 partners (organisatoren, NMBS, De Lijn) aantrekkelijker voorwaarden aanbieden aan potentiële klanten.

b. Organisatoren van evenementen

Via de samenwerking komen tot gecombineerde biljetten (toegang + reis).

c. Gemeenten

Via de campagne „Op 1 lijn” de gemeenten sensibiliseren zodat toeristische en andere manifestaties niet langer een hindernis voor het openbaar vervoer zijn, maar waardoor integendeel De Lijn een grotere rol kan spelen in een beter bereikbaar maken van de aantrekkingspolen.

d. Samenwerking met toeristische diensten

- met het Vlaams commissariaat-generaal voor toerisme werd contact opgenomen om De Lijn beter te profileren in de toeristische sector ;
- door redactionele artikelen in Vlaanderen Vakantieland „Boek” en „Arrangementen” in vier talen, naar binnen- en buitenlandse klanten toe ;
- door advertenties in beide werken gericht op :

- kusttoerisme ;
- drie Vlaamse kunststeden (Antwerpen, Brugge, Gent) met promotie dagpas „stad” ;
- door contacten met plaatselijke toeristische diensten en hotels.

e. Promotie

- aan de kust zal in de Zonnelijnactie de kusttram als mobiliteitsoplosser verder worden geprofileerd ;
- in Antwerpen zullen aan de belangrijke halten toeristische plannen uitgehangen worden met aanwijzing van attractiepolen en hoe ze bereiken met De Lijn.

4. De Lijn heeft in het verleden de nodige inspanningen geleverd om haar toeristische aanbod (in daluervervoer) te vergroten en beter bekend te maken. Zij zet deze inspanning in 1995 voort en hoopt daardoor het marktaandeel van het openbaar vervoer – in samenwerking met de NMBS – op de toeristische markt uit te breiden.

**Vraag nr. 46
van 30 december 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

NV Streep – Vergoedingen raad van bestuur

Naar verluidt ontvangen de leden van de raad van bestuur van Streep zo'n 10.000 frank per vergadering voor kosten en aanwezigheid. Streep is de NV die zich bezighoudt met de reclameactiviteiten van De Lijn.

1. Hoeveel ontvangen de leden precies ?
2. Ontvangen ook de werknemers van De Lijn dit bedrag ?
3. Wordt dit bedrag in mindering gebracht van hun loon, omdat hun aanwezigheid in de raad van bestuur behoort tot hun opdracht (chauffeurs die hun opdracht uitvoeren krijgen daarvoor ook geen extra's) ?
4. Is de voogdijminister het eens met het vergoedingsstelsel voor de beheerders van De Lijn ?

Antwoord

De NV Streep werd opgericht conform de bepalingen van artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij. De maatschappij kan immers alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrusting kunnen worden aangewend, in zoverre die verband houden met gemeenschappelijk stads- en streekvervoer.

De NV Streep werd opgericht door enerzijds de Vlaamse Vervoermaatschappij en anderzijds de NV HMT, die beide voor een gelijk aantal aandelen hebben ingeschreven. De aandelen van de NV HMT werden in 1993 overgedragen aan de NV AMT.

De raad van bestuur van De Lijn heeft de oprichting

van de NV Streep goedgekeurd in haar zitting van 21 januari 1992.

De oprichting van NV Streep gebeurde bij notariële akte van 24 augustus 1992, verleden bij **mr. G. Indekeu**, notaris te Brussel.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de algemene vergadering van de aandeelhouders.

De aldus samengestelde raad van bestuur werd benoemd door de buitengewone algemene vergadering van 24 augustus 1992, volgend op de oprichting van de NV Streep.

De bestuurders van De Lijn werden benoemd ingevolge de beslissing van de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij van 26 mei 1992.

De NV Streep is een privaatrechtelijke vennootschap. Zoals in andere privaatrechtelijke vennootschappen zijn aangelegenheden zoals de eventuele toekenning van vergoedingen, exclusief voorbehouden aan de daartoe bevoegde beheersorganen.

**Vraag nr. 51
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN**

NV Streep – Controle Rekenhof

Het Rekenhof wil dat De Lijn alle teksten in verband met de NV Streep zou bezorgen die het Hof noodzakelijk acht om zijn controletaak naar behoren te kunnen vervullen. Dat schrijft het Hof in zijn verslag over de Vlaamse Vervoermaatschappij van 19 april 1994. Tot op dat ogenblik had de minister “geen bijkomende inlichtingen verstrekt”. Het Hof vindt dit noodzakelijk om “na te gaan of de aan de NV Streep gegunde opdracht wettelijk verantwoord was en of hiermede de belangen van de overheid (VVM en Vlaams Gewest) het best werden gediend”.

1. Heeft de minister sindsdien de bijkomende inlichtingen verstrekt ?
2. Moeten alle rechtshandelingen die de VVM met de NV Streep stelt onder de controlebevoegdheid van het Rekenhof vallen ?

Antwoord

1. Oprichting van de NV Streep

De NV Streep werd opgericht conform de bepalingen van artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij. De Maatschappij kan immers alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrusting kunnen worden aangewend, in zoverre die verband houden met gemeenschappelijk stads- en streekvervoer.

De NV Streep werd opgericht door enerzijds de Vlaamse Vervoermaatschappij en anderzijds de NV HMT, die beide voor een gelijk aantal aandelen hebben ingeschreven. De aandelen van de NV HMT werden in 1993 overgedragen aan de NV AMT.

De raad van bestuur van De Lijn heeft de oprichting van de NV Streep goedgekeurd in haar zitting van 21 januari 1992.

De oprichting van NV Streep gebeurde bij notariële akte van 24 augustus 1992, verleden voor mr. G. **Indekeu**, notaris te Brussel.

2. Raad van bestuur

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de algemene vergadering van de aandeelhouders.

De raad van bestuur is samengesteld uit acht leden.

3. Documenten meegedeeld aan De Lijn

De raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij ontvangt alle notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur en van de algemene vergaderingen van de NV Streep.

De raad van bestuur van De Lijn wijst eveneens haar vertegenwoordiger aan als afgevaardigde op de algemene vergadering van de aandeelhouders van de NV Streep. Deze vertegenwoordiger oefent zijn mandaat uit met belofte van bekrachtiging door de lastgever. Met het oog op deze bekrachtiging brengt hij na afloop van de algemene vergadering verslag uit aan de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

4. Documenten meegedeeld aan het Rekenhof

Alle bovenvermelde documenten, die aan de leden van de Raad van Bestuur van De Lijn worden meegedeeld, worden tegelijkertijd ook meegedeeld aan het Rekenhof.

Vraag nr. 58

van 27 januari 1995

van de heer **L. STEENWEGEN**

Overdracht federale monumenten – Stand van zaken

De overdracht van de monumenten van de federale overheid naar de Vlaamse Gemeenschap sleept reeds jaren aan.

Wat is de stand van zaken ?

Worden, bij de onderhandelingen ter zake, alle betrokken monumenten in één dossier behandeld – om ze dus samen over te dragen – of wordt er over elk monument afzonderlijk onderhandeld ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Vraag nr. 62

van 2 februari 1995

van de heer **H. VAN DIENDEREN**

Autoverkeer en CO₂-vervuiling – Maatregelen

Het Verkeers- en vervoersplan II van de minister stelt

op blz. 15 het volgende : “Ten aanzien van **CO₂-emissie** moet in het jaar 2000 de totale emissie vanwege het verkeer ten opzichte van 1990 met 5 percent zijn gereduceerd.” Deze norm wordt overigens ook in Vlaanderen-Europa 2002 gesteld. (Volgens het Europees parlement is het nodig de **CO₂-uitstoot** tegen 2010 met 40 percent te beperken.)

Volgens het Emissiejaarverslag 1993 van de Vlaamse Milieumaatschappij was de uitstoot van **CO₂** in 1990 11.114.000 ton en in 1992 11.638.000 ton of 524.008 ton méér. Dat is op twee jaar een stijging met 41,7 percent. De evolutie gaat dus duidelijk niet in de gewenste richting.

In maart dit jaar wordt in Berlijn een internationale conferentie gehouden over het klimaatverdrag en dus ook over de **CO₂-uitstoot**. In zijn Minaplan schreef minister Kelchtermans in 1990 : “Daar de huidige technische mogelijkheden om de verontreiniging van de individuele voertuigen verder te verminderen(. . .) vrij beperkt zijn, is het duidelijk dat een substantiële vermindering van het wegverkeer alleen maar kan worden bereikt door ingrijpende wijzigingen in het gebruik van de autovoertuigen.” Als men dus iets wil doen aan de uitstoot van **CO₂**, moet men volgens de analyse van het Minaplan maatregelen nemen om het aantal vervuilende autokilometers te reduceren.

1. Heeft de minister de cijfers over **CO₂-uitstoot** voor 1993 en 1994 al ? Hoe zijn die ?
2. Welke maatregelen a) op technisch vlak b) inzake de vermindering van de vervuilende autokilometers heeft de Vlaamse regering al genomen om haar doelstelling te halen ?
3. Welke maatregelen a) op technisch vlak b) inzake de vermindering van de vervuilende autokilometers neemt de Vlaamse regering om haar doelstelling alsnog te halen ?
4. Hoe bereidt de Vlaamse regering Berlijn voor ?
5. Hoe bereidt de minister Berlijn voor binnen zijn bevoegdheidsdomein, namelijk verkeer ?

Antwoord

De cijfers met betrekking tot **CO₂-uitstoot** worden berekend door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De meest recent beschikbare gegevens over **CO₂-uitstoot** dateren van 1992. De gegevens van 1993 zullen waarschijnlijk in de loop van de maand juni eerstkomend beschikbaar zijn.

2. en 3.
  - a. De technische aspecten inzake de uitstoot van verontreinigende stoffen door auto's (zuiniger, emissie-armere wagens en dergelijke) zijn hoofdzakelijk een aangelegenheid van de autoconstructeurs. Op dit vlak is trouwens reeds belangrijke vooruitgang geboekt.
  - b. De reductie van het aantal vervuilende autokilometers behoort tot de basisdoelstellingen van het mobiliteitsbeleid dat door de Vlaamse regering als dusdanig wordt gevoerd. In dit verband zijn

er reeds belangrijke initiatieven tot stand gekomen en zullen naar de toekomst toe onverminderd inspanningen worden geleverd.

Ten titel van voorbeeld kunnen volgende elementen worden aangestipt.

Het actieprogramma-bedrijfsvervoerplannen van 28 maart 1994. In het kader van de bedrijfsvervoerplannen werden in het verleden een aantal succesvolle pilootprojecten uitgevoerd (Zaventem, Keiberg, en dergelijke). Momenteel is de concrete, structurele implementatie van het actieprogramma van start gegaan. Zo zullen op 1 maart 1995 de bedrijfsvervoercoördinatiecentra worden geïnstalleerd. Hierbij zullen tevens een aantal nieuwe bedrijfsvervoerplannen worden uitgevoerd.

Het strategisch ondernemingsplan van De Lijn. Reorganisatie en verbetering van het aanbod in de groot- en middelgrootstedelijke gebieden (Brugge, Leuven, . ..). Organisatie van vraagafhankelijk vervoer in de landelijke gebieden (Landen, Westhoek, Zuid-Limburg).

De resultaten van de lopende actie in verband met de multi-modale modellen zullen eveneens nuttige informatie verschaffen ter ondersteuning van concrete maatregelen met betrekking tot de heroriëntatie en verbetering van het aanbod van het openbaar vervoer.

Op dit ogenblik loopt een onderzoek naar de toepassingsmogelijkheden van road pricing in congestiegevoelige gebieden.

O.b.v. een uitgevoerde studie bestudeert een ambtelijke werkgroep op dit ogenblik de aanpassing van de omzendbrief van 20 oktober 1982 betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen.

Promotie en studie van de IJzeren Rijn teneinde het goederenvervoer over de weg te verminderen.

Op dit ogenblik is een fietsbeleidsplan in voorbereiding.

Het Structuurplan Vlaanderen.

De wijziging van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening (decreten van 30 juni 1994 en 13 juli 1994).

Infrastructurele ingrepen zoals de verdere aanleg van fietspaden langs de gewestwegen, carpoolparkings langs gewestwegen/autosnelwegen.

4. en 5. De Vlaamse regering bereidt de door het lid vernoemde conferentie voor via haar betrokkenheid bij de voorbereidende werkzaamheden ter zake.

Een vertegenwoordiger van het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO) is rechtstreeks betrokken bij de verschillende onderhandelingszittingen die met het federale niveau (i.c. Planbureau) worden gevoerd.

Ook op het niveau van de federale minister bevoegd voor Leefmilieu vinden onderhandelingen plaats waarbij een vertegenwoordiger van mijn collega, Vlaams minister N. De Batselier, aanwezig is.

**Vraag nr. 64
van 9 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Zie :

Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

Vraag nr. 187

van 8 februari 1995

van de heer L. Van Nieuwenhuysen

Blz. 187.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 30
van 27 januari 1995
van de heer J. TIMMERMANS**

Raad voor maatschappelijk welzijn – Verkiezing van de leden

Artikel 87 1 van de nieuwe gemeentewet, gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet met het oog op versterking van de gemeentelijke democratie, Belgisch Staatsblad van 20 december 1994 en in werking getreden op 30 december 1994, bepaalt :

„Behalve in spoedeisende gevallen geschiedt de oproeping schriftelijk en aan huis, ten minste 7 vrije dagen voor de dag van de vergadering ; zij vermeldt de agenda. Deze termijn wordt evenwel tot 2 vrije dagen teruggebracht voor toepassing van artikel 90, derde lid. De agendapunten dienen voldoende duidelijk omschreven te zijn.”

Artikel 12 van de OCMW-wet bepaalt dat de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn plaats heeft in openbare vergadering, de derde maandag nadat de gemeenteraad die tot de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn moet overgaan geïnstalleerd is. Indien die datum op een wettelijke feestdag valt, wordt de verkiezing verschoven naar de eerstvolgende werkdag. Artikel 8 van het voormeld koninklijk besluit van 22 november 1976 bepaalt dat “een exemplaar van de kandidatenlijst dient gevoegd te worden bij de brief die de gemeenteraadsleden oproept tot de vergadering waarop de verkiezing zal plaatshebben”. Artikel 2 van hetzelfde besluit bepaalt dat de voordrachtakten moeten worden neergelegd de tiende dag voor de stemming tussen 16 en 19 uur, terwijl artikel 7 van datzelfde besluit voorschrijft dat de burgemeester onmiddellijk na het verstrijken van die termijn de alfabetische kandidatenlijst afsluit.”

Uit voormelde bepalingen blijkt dat de gemeentewet en de bepalingen van de OCMW-wet met elkaar in conflict komen. Enerzijds zou de dagorde van de gemeenteraad, om de wettelijke termijn van 7 vrije dagen in acht te nemen, dienen verstuurd te worden op 12 januari 1995 met als bijlage de kandidatenlijst, die echter volgens de OCMW-wetgeving slechts op 13 januari 1995 moet en kan worden opgesteld.

Kan de minister deze tegenstelling in de wetgeving oplossen? Is er volgens haar geen aanpassing van de OCMW-wet nodig?

Antwoord

Het is inderdaad zeer moeilijk om, voor de uitnodiging van de gemeenteraadsleden tot de vergadering waarop de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn zal plaatsvinden, de termijn van 7 vrije dagen, voorgeschreven in artikel 87 van de nieuwe gemeentewet zoals gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994 (Belgisch Staatsblad van 20 december 1994), te respecteren. Dit is slechts mogelijk door de uitnodiging aan de gemeenteraadsleden te notificeren tijdens het weekeinde waarin, op vrijdagavond, de kandidatenlijst werd afgesloten.

Wanneer zulks in de praktijk niet haalbaar blijkt, zou men zich in de huidige stand van de wetgeving enkel nog kunnen beroepen op de hoogdringendheid, voorzien in de genoemde bepaling, om de agendapunten „verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn” en „proclamatie van de verkiezingsuitslag” aan een eerder verzonden agenda toe te voegen.

Gelet op deze moeilijkheden lijkt het mij inderdaad aangewezen om de in het kader van de OCMW-wet voorgeschreven procedure voor de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn beter af te stemmen op het gewijzigde artikel 87 van de nieuwe gemeentewet. Ik zal een ontwerp van besluit tot wijziging van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 november 1976 betreffende de verkiezing van de leden van de raden der plaatselijke openbare centra voor maatschappelijk welzijn in die zin laten voorbereiden.

Vraag nr. 32 van 2 februari 1995 van de heer J. VANDEURZEN

Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Residuaire karakter

Inzake individuele materiële bijstand heeft het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap een residuële opdracht. De vraag rijst wat onder residuaire karakter moet worden verstaan.

Immers, artikel 6 van het decreet houdende de oprichting van het Vlaams Fonds stelt dat de steun van het Fonds kan worden geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie, voor dekking van dezelfde behoeften en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van het decreet.

Uit deze bepaling kan worden afgeleid dat het Vlaams Fonds in voorkomend geval een bijdrage kan, maar niet noodzakelijkerwijze moet weigeren. Volgens de tekst ook kan de bijdrage van het Fonds worden verminderd, hetgeen zou kunnen betekenen dat zij wordt verminderd ten belope van de uitkering die betrokkene reeds via een andere weg ontvangt.

Wat is de juiste interpretatie die aan dit residuaire karakter van het Vlaams Fonds moet worden gegeven?

Moet het Vlaams Fonds steun weigeren zodra de betrokkene tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap reeds recht heeft op een andere uitkering? Of is dit geen verplichting, maar een mogelijkheid?

Wat indien die andere uitkering veel lager blijkt te zijn dan wat het Vlaams Fonds tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap uitkeert aan iemand die door toevallige omstandigheden geen recht op een andere uitkering kan doen gelden?

Antwoord

De terugbetaling van de kosten van bijstand voor sociale integratie kan in het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gebeuren op grond van artikel 52, 1°, dat stelt dat „de kosten voor sociale integratie gedragen door de persoon met een handicap of door welbepaalde derden geheel of gedeeltelijk ten laste te nemen.”

Hierbij dient men evenwel rekening te houden met de bepalingen van artikel 6 van datzelfde decreet van 27 juni 1990, dat bepaalt dat: „De tussenkomst van het Fonds wordt geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van dit decreet. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op de in het eerste lid bedoelde uitkeringen doen gelden.” De tenlasteneming van individuele materiële bijstand wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992, gewijzigd bij de respectievelijke besluiten van 20 juli 1994 en 21 december 1994 en bijlage.

Artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992 tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de uitkeringen voor individuele bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap, past dit principe toe door duidelijk weer te geven dat het Vlaams Fonds geen kosten dekt „die op wettelijke, decretale of ordonnantiële basis behoren tot de bevoegdheid van andere overheidsdiensten dan het Fonds”. De tenlasteneming van de kosten van aankoop, onderhoud en herstelling van rolstoelen, orthopedische driewielers en duwwagens vormt hierop een uitdrukkelijk reglementair bepaalde uitzondering.

Ook kan er geen tenlasteneming zijn wanneer deze „dient te geschieden krachtens een herstellwetgeving of het burgerlijk recht, inzonderheid de bepalingen betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid.”

In toepassing van dit besluit van de Vlaamse regering

kan er door het Vlaams Fonds geen tenlasteneming geschieden wanneer de kosten in kwestie dienen ten laste te worden genomen krachtens een andere wetgeving, en moet de uitkering dan ook geweigerd worden. Voor de tenlasteneming van afzonderlijke prestaties zoals vermeld in de bijlage bij voormeld besluit, bestaan bepaalde cumulregels (cfr. ombouwen van een bestaande woning).

Vraag nr. 36
van 3 februari 1995
van de heer J. VANDEURZEN

Sociale diensten bij jeugdrechtbanken – Opdrachten

Blijkbaar signaleren veel sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank dat het aantal opdrachten in het kader van burgerlijke geschillen, voornamelijk echtscheidingsprocedures, nog steeds stijgt. Hierdoor zouden deze diensten er niet toe komen hun andere taken behoorlijk uit te voeren.

Langs de andere kant deelde de minister van Justitie mij mee dat er rechtbanken van eerste aanleg zijn die de sociale onderzoeken niet langer toevertrouwen aan de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken.

1. In welke gerechtelijke arrondissementen worden de consulenten van de sociale dienst bij de jeugdrechtbank belast met opdrachten van burgerlijke en/of correctionele geschillen ?
2. Hoe evolueerde het aandeel van de hierboven vermelde gerechtelijke opdrachten die aan de sociale diensten werden toevertrouwd ?

Antwoord

1. In alle gerechtelijke arrondissementen worden consulenten belast met opdrachten van burgerlijke en/of correctionele geschillen.
2. Ik gaf mijn administratie de opdracht de nodige gegevens te verzamelen met betrekking tot de evolutie van het aandeel van opdrachten van burgerlijke en/of correctionele geschillen die aan de sociale diensten werden toevertrouwd.

Vraag nr. 37
van 7 februari 1995
van de heer A. DENYS

Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg – Gebruikersvertegenwoordiging

Reeds geruime tijd is de gebruikersvertegenwoordiging in de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg het voorwerp van discussie.

In antwoord op een schriftelijke vraag van collega Van Vaerenbergh verwees de minister naar de datum van 10 oktober 1994, datum waarop de doelstellingen en de geplande werking van de vernieuwde V.Z.W. Gebruikersoverleg zouden kenbaar worden gemaakt. Op dat moment zou tevens een oproep tot aansluiting worden gelanceerd. Ook de schriftelijke vraag nr. 130 van col-

lega Anthuenis hield verband met die verklaring van de minister, maar bleef op dat vlak grotendeels onbeantwoord.

Naar verluidt zou zelfs vandaag de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg niet op de hoogte zijn van een vernieuwde werking van de V.Z.W. Gebruikersoverleg en een oproep tot aansluiting zou evenmin gebeurd zijn.

Derhalve moeten we vaststellen dat in de sector van de geestelijke gezondheidszorg, in tegenstelling tot andere sectoren, de gebruikersvertegenwoordiging niet goed is georganiseerd.

Een ander element waardoor de geestelijke gezondheidszorg zich onderscheidt van andere sectoren, is de klachtenprocedure. In de bejaardenzorg en de gehandicaptensector is een klachtenprocedure vastgesteld. In de geestelijke gezondheidszorg is deze onbestaande.

1. Wat zal worden ondernomen om de gebruikersvertegenwoordiging in de geestelijke gezondheidszorg zo snel mogelijk op een adequate wijze te organiseren zodat een diversiteit van meningen en strekkingen aan bod kan komen ?
2. Wat is de reden voor het afwezig blijven van een klachtenprocedure in de geestelijke gezondheidszorg en is de minister bereid, naar analogie met andere sectoren, in de nabije toekomst eveneens een klachtenprocedure uit te werken ?

Antwoord

In uitvoering van de in 1988 vernieuwde statuten nam de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVG) vanaf maart 1990 een aantal initiatieven om te komen tot een gestructureerde vertegenwoordiging van de (ex)-gebruikers van psychiatrische voorzieningen. Daartoe werden alle bekende zelfhulpgroepen van (ex)-psychiatrische patiënten uitgenodigd. Begin 1992 werd een VZW Gebruikersoverleg opgericht, met logistieke en financiële steun van de Vlaamse Vereniging. In 1993 werd door het Gebruikersoverleg onder andere een studiedag Beschut Wonen georganiseerd in Sint-Niklaas.

In de loop van 1994 moest worden vastgesteld dat de VZW Gebruikersoverleg feitelijk niet meer functioneerde om volgende redenen :

- 1° een aantal van de oorspronkelijke leden kon niet meer meewerken wegens langdurige onbeschikbaarheid door ziekte ;
- 2° er was weinig of geen belangstelling vanuit andere zelfhulpgroepen om de vrijgekomen plaatsen in te vullen ;
- 3° de vertegenwoordigers van de organisaties Kisjot uit Gent en Werkgroep Morkhoven uit Antwerpen stelden zich dermate radicaal op, dat samenwerking met andere gebruikersorganisaties en met de andere partners binnen de Vlaamse Vereniging vrijwel onmogelijk werd. Hoewel deze beide personen zeer actief zijn, nemen zij doorgaans een onrealistische en weinig constructieve houding aan, waardoor zij weinig gehoor vinden bij andere betrokkenen.

Gelet op deze toestand van feitelijke impasse heeft de WGG geopteerd om de VZW Gebruikersoverleg niet op korte termijn opnieuw samen te stellen, maar om de geïnteresseerde gebruikers te betrekken bij alle activiteiten van de vereniging en hen daarvoor ook financiële faciliteiten te bieden.

In de toekomst zal moeten blijken of bovenvermelde tegenstellingen kunnen overbrugd worden, en of de VZW Gebruikersoverleg opnieuw kan functioneren, met steun vanuit de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg. Tegelijk wordt onderzocht of de betrokken zelfhulpgroepen zouden kunnen instemmen met een model waarbij onder hun toezicht de feitelijke vertegenwoordiging van de gebruikersbelangen zou worden uitgesteed aan externe deskundigen zoals bijvoorbeeld de patiëntenvertrouwenspersonen.

Ondertussen moet worden gesteld dat inzake klachtenbehandeling voor psychiatrische patiënten toch een aantal voorzieningen beschikbaar zijn :

- 1° sinds 1992 zijn in 5 psychiatrische ziekenhuizen deeltijdse patiëntenvertrouwenspersonen aanwezig die advies en bijstand verlenen bij problemen inzake opname, verpleging, behandeling of ontslag. De financiering van dit project gebeurt op het federale niveau. De kans is groot dat het in 1995 uitgebreid wordt tot 10 ziekenhuizen ;
- 2° de WGG bedient nog steeds een telefonische ombudslijn voor klachten van psychiatrische patiënten. Het onderzoek naar de opportuniteit en haalbaarheid binnen de WGG werd gedurende 2 jaar gesubsidieerd door de Vlaamse regering ;
3. elke patiënt kan met een eventuele klacht ook steeds terecht bij de inspectiedienst van de administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap.

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 8 februari 1995
van de heer M. BOURGOIS

Financiering kinderopvang – Overneming federale engagementen

De federale minister van Arbeid en Sociale zaken en de sociale partners raakten het onlangs eens over de financiering van kinderopvangprojecten tot eind 1996. Het benodigde geld komt van het zogenaamde tewerkstellingsfonds. Er werd daarbij ook overeengekomen dat vanaf 1997 de gemeenschappen en de gemeenten extra geld zullen moeten uittrekken voor deze kinderopvang, aangezien de federale overheid stopt met haar subsidies.

Heeft de minister reeds de nodige maatregelen getroffen om de financiering van kinderopvangprojecten vanaf 1997 te waarborgen ?

Antwoord

Via de weerwerkactie werden een aantal projecten goedgekeurd in het kader van de buitenschoolse kinderopvang, waardoor een aantal begeleidsters konden worden aangeworven. Deze projecten worden op dit moment gesubsidieerd door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden. Voor de coördinatie van deze projecten werden personeelsleden aangeworven die op dit moment worden gesubsidieerd via middelen van het tewerkstellingsfonds.

Een centrale kwaliteitscommissie bereidt een ontwerpbesluit met kwaliteitscriteria (onder andere met betrekking tot de pedagogische werking, de infrastructuur, het personeel, de ouderbijdrage en de ouderparticipatie) en een erkenningsprocedure voor.

Ik verwijs hierbij eveneens naar de resolutie inzake kinderopvang van 12 januari 1995 van de Vlaamse Raad.

Indien erkend wordt dat buitenschoolse kinderopvang aan een recurrente behoefte voldoet, dan moet hiervoor inderdaad in een structurele financiering worden voorzien. Deze optie zal te gepasten tijde door de Vlaamse regering moeten worden genomen.

De middelen die nu via de weerwerkactie aan buitenschoolse opvang worden besteed zullen binnen dit kader in een afzonderlijk budget worden opgenomen en kunnen in een tweede fase worden overgeheveld naar de functioneel bevoegde instelling. Deze projecten werden trouwens voor onbepaalde duur goedgekeurd.

Er dienen echter nog bijkomende middelen te worden vrijgemaakt en duidelijk herkenbaar in de begroting te worden ingeschreven voor de specifieke initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 75
van 14 februari 1995
van de heer M. MAERTENS

Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing – Promotie Vlaamse visserijproducten

Per 1 december 1994 werd de NDALTP in Vlaanderen opgevolgd door de VLAM, de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing. De promotie van de Vlaamse visserijproducten valt onder de bevoegdheid van deze dienst. De actie Vis van het Jaar van deze dienst wil de ver-

bruiker aanmoedigen zijn visconsumptie meer te diversifiëren en ook minder gekende vissoorten aangevoerd in de Vlaamse vismijnen promoten. Deze promotie zou zich hoofdzakelijk tot de binnenlandse markten richten en gebeuren met Europese steun uit de 5 b-programma's voor de Westhoek. Daartoe zou een regionaal keurmerk of label worden uitgedokterd, zodat de "Vlaamse" herkomst van de vis herkenbaar zou zijn.

Voor 1995 zou deze promotiecampagne gefinancierd worden uit een programma van 33,126 miljoen frank, waarbij 4 miljoen frank voor visevenementen-sponsoring bij wijze van public relations.

1. In hoever zal het mogelijk zijn de promotiecampagne ook in Zeebrugge te voeren, aangezien de 5 b-middelen enkel voor de Westhoek bestemd zijn ?
2. In hoever zal de consument de volle zekerheid hebben dat het om "Vlaamse" vis gaat, aangezien in de Vlaamse vismijnen ook vis wordt aangevoerd uit het buitenland ?
3. Welke keuringscriteria zullen in aanmerking worden genomen om het label toe te kennen en waarom, hoe zullen deze worden gecontroleerd, en zal er daarbij sprake zijn van "dagversheid", van een gegarandeerd lage dosis organochloriden en zware metalen, zodat we kunnen spreken van gegarandeerd "biologisch zuivere" vis ?
4. Wat is het bedrag van de kredieten die daarvoor jaarlijks zullen worden uitgetrokken, hoe zullen die over de verschillende vismijnen worden verdeeld, en waarvoor zijn deze kredieten bestemd ?

Vraag nr. 77
van 21 februari 1995
van de heer J. DE ROO

Bufferzones tegen delokalisatie van bedrijven – Meetjesland

Tijdens de vergadering van 24 januari 1995 van de openbare commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid werd een belangrijke discussie gewijd aan de zogenaamde delokalisatie van bedrijven.

Bij die gelegenheid heeft de minister-president gesteld dat de troeven van Vlaanderen voor economische expansie zijn : hoge arbeidsproductiviteit, sociale rust, taalvaardigheid op de werkvloer, degelijke infrastructuur en een overheidsbeleid dat zich richt op het aantrekken van buitenlandse investeerders. Als grote handicap werd vooropgesteld : het subsidiegeven. In de Belgische context spelen niet alleen de Europese subsidies, maar ook een aantal scheeftrekkingen in de sociale zekerheid mee,

De minister-president heeft aangekondigd dat Zuid-West-Vlaanderen zou worden beschouwd als een bufferzone waarin grotere expansiesteun mogelijk zou zijn in welbepaalde ontwikkelingszones. Het Meetjesland werd door de Europese Commissie erkend als SB-platelandzone.

Verdient het Meetjesland, naar analogie met Zuid-West-Vlaanderen, niet eveneens het statuut van buffer-

zone met recht op grotere expansiesteun van de Vlaamse Gemeenschap voor nieuwe investeringen van bestaande bedrijven of nieuwe investeringen van nieuwe bedrijven ?

Vraag nr. 78
van 21 februari 1995
van de heer L. BARBE

Overheidssteun voor VLM – Naleving Europese voorschriften

Het Vlaams Gewest heeft aan de NV Vlaamse Luchttransportmaatschappij (VLM) een lening van 20 miljoen frank toegekend (rentevoet 0 % ; tijdschema voor terugbetaling : vijf termijnen van elk 4 miljoen frank, nl. na 2., 3, 4, 5 en 6 jaar), zonder deze aan te melden bij de Europese Commissie, zoals nochtans wordt opgelegd in artikel 93, lid 3 van het EG-verdrag.

De Europese Commissie schreef ons land hierover aan, maar kreeg geen antwoord binnen de gestelde termijn.

Op 14 juli 1994 verstuurde de Commissie een aanmaning en daarop werd wel geantwoord. Dit antwoord was voor de Europese Commissie echter onvoldoende en deed haar twifelen aan de verenigbaarheid van de lening met de Europese wetgeving.

Zij besliste dan ook de procedure van artikel 93, lid 2 van het EG-verdrag in te leiden (zoals blijkt uit de Mededeling van de Commissie verschenen in het Publikatieblad C 359/2 van 16 december 1994). Het is dezelfde procedure die werd gevolgd in bijvoorbeeld de overheidssteundossiers Fabelta Zwijnaarde en Idealspun.

De Europese Commissie moet nu binnen de maand antwoord krijgen.

1. Waarom werd deze overheidssteun aan VLM niet aangemeld zoals voorgeschreven ?
2. Wanneer werd geantwoord op de aanmaning van de Europese Commissie verschenen in het Publikatieblad van 16 december 1994 ?
3. Wat zijn de belangrijkste elementen uit dat antwoord ?

Vraag nr. 79
van 21 februari 1995
van de heer L. BARBE

Resolutie hoogspanningslijnen – Uitvoering

De vorig jaar door de Vlaamse Raad unaniem goedgekeurde resolutie inzake hoogspanningslijnen bepaalde dat de minister voor 15 september 1994 een globaal actieplan inzake rationeel energiebeleid moest voorleggen.

1. Wat is de stand van zaken aangaande dit actieplan ?
2. Waarom heeft de minister dit punt van de resolutie nog steeds niet uitgevoerd ?

Vraag nr. 80
van 23 februari 1995
van de heer H. OLAERTS

EK-voetbal – Koninklijke Belgische Voetbalbond en splitsingsdecreet

In april 1995 wijst de UEFA meer dan waarschijnlijk de eindronde van het EK-voetbal in 2000 toe aan de Lage Landen. Middels het geven van een veiligheidswaarborg ging de federale regering reeds akkoord met de kandidatuur van de KBVB.

De organisatie van de eindronde heeft echter duidelijk raakvlakken met de sectoren sport en externe betrekkingen en de KBVB splitste zich nog steeds niet en richtte zich bijgevolg niet naar de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen (Belgisch Staatsblad 1 mei 1977), gewijzigd bij decreet van 17 mei 1984 (Belgisch Staatsblad van 4 juli 1984).

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag die ik daarover stelde, antwoordde de minister die de sport onder zijn bevoegdheid heeft, dat het EK-voetbal op geen enkele vorm van subsidiëring kan rekenen. Volgens persberichten zou de minister bevoegd voor sociale zaken menen dat Vlaanderen alles moet doen om mee te werken aan een evenement als Euro-2000. Concreet keurde de minister de procedure met betrekking tot de dopingcontroles goed.

1. Meent de minister-president niet dat het niet erkennen en subsidiëren van de KBVB op basis van het niet voldoen aan het splitsingsdecreet, impliceert dat de KBVB ook niet via andere beleidsdomeinen erkend of gesubsidieerd kan worden ?
2. Zo ja, welke maatregelen nam de minister-president om de leden van de Vlaamse regering te informeren over dit standpunt ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 204
van 13 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbare werken – Tijdelijke voorzieningen voor fietsers

Bij openbare werken wordt in de regel gezorgd voor tijdelijke voorzieningen voor het gemotoriseerde wegverkeer. Dat varieert van tijdelijke verkeersmaatregelen tot omleidingsroutes. Meestal wordt aan de fietsers niet gedacht.

1. Wat zijn de regels van Openbare Werken voor tijdelijke voorzieningen voor het gemotoriseerde wegverkeer ingeval van werken ?
2. Wat zijn de regels van Openbare Werken voor tijdelijke voorzieningen voor het fietsverkeer ingeval van werken ?

3. Wordt ermee rekening gehouden dat de fietser in veel gevallen nog door kan bij werken ?
4. Bestaan er voldoende verkeersborden om specifiek voor fietsers maatregelen te nemen ? Zo neen, kan de minister dit aankaarten bij de interministeriële conferentie voor Verkeer en Infrastructuur ?

Vraag nr. 205
van 15 februari 1995
van de heer M. MAERTENS

Bouwaanvragen – Omgeving beschermde monumenten

Het milieuzakboekje editie 1994 stelt in verband met de beoordeling van een bouwaanvraag op blz. 90 het volgende.

„Normaal gebeurt de beoordeling van de bouwaanvraag in een gesloten procedure. Derden worden niet van de aanvraag verwittigd en hebben geen bezwaarsrecht. Voor werken van een zekere omvang, op een plaats waarvoor geen BPA of verkavelingsvergunning geldt, wordt hiervan afgeweken, en wordt een openbaar onderzoek georganiseerd :

– bouwen (herbouwen, verbouwen) van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument of in een beschermd landschap”.

Volgens mij is als eenduidige interpretatie van het begrip “in het gezichtsveld van een beschermd monument” alleen de letterlijke interpretatie mogelijk. Daardoor is voor elke vergunning die wordt aangevraagd voor een gebouw dat kan worden bekeken vanuit het beschermd monument of vanuit een beschermd landschap, dorps- of stadsgezicht, een advies van de dienst Monumenten en Landschappen vereist.

Graag verneem ik of de minister het met deze visie eens is, en zo ja, of hij een omzendbrief met deze interpretatie heeft gestuurd naar de dienst Ruimtelijke Ordening en naar de dienst Monumenten en Landschappen. Zo neen, wat is dan zijn interpretatie in deze aanleggenheid ?

Vraag nr. 206
van 20 februari 1995
van de heer F. SARENS

De Schelde – Uitdieping en overstromingsrisico

Op 17 januari 1995 werden, terecht met grote luister, een aantal historische akkoorden tussen Nederland en Vlaanderen ondertekend.

Onder meer werd het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Vlaams Gewest inzake de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde ter ondertekening voorgelegd. Dit verdrag stelt het behoud en de ontwikkeling van de vaarwegfunctie van de Westerschelde veilig, maar erkent dat ook rekening moet worden gehouden met andere aspecten, namelijk de veiligheid van de scheepvaart en van de waterkeringen, en de overige functies van de Westerschelde waaronder vooral de natuurfunctie.

Heel wat oeverbewoners maken zich echter zorgen bij

het vernemen van de inhoud van het genoemde bedrag. Velen zijn van mening dat het verdiepen van de Westerschelde en het wegnemen van scheepswrakken het risico op overstromingen in het Scheldebekken aanzienlijk zal doen toenemen.

1. Werden er studies verricht die het effect berekenen van het verdiepen van de Westerschelde en het wegnemen van scheepswrakken op de hoogte van het waterpeil in het Scheldebekken? Zo ja, wat zijn de resultaten?

Welke andere beleidsbeslissingen vergezellen het bovengenoemde verdrag om eventueel verhoogd overstromingsrisico in het Scheldebekken te vermijden?

2. Het Sigmaphan werd opgesteld ter bestrijding van het overstromingsgevaar in het Scheldebekken. De bouw van een stormvloedkering moet het sluitstuk worden van dit ambitieus plan. Kan ik vernemen wanneer de bouw van een stormvloedkering zal worden gerealiseerd? Wat is de stand van zaken in dit dossier?

Vraag nr. 207
van 21 februari 1995
van de heer H. BROUNS

Overstromingen van de Maas – Onteigeningen in winterbedding

Naar aanleiding van de recente overstromingen van de Maas, maakte de minister het plan bekend om tegen het jaar 2010 alle gebouwen in de winterbedding van de Maas te doen verwijderen en bepaalde gebieden te onteigenen.

1. Denkt de minister daarbij aan vrijwillige of aan gedwongen onteigening?
2. Wat zijn, bij vrijwillige onteigening, de gevolgen voor degenen die blijven? Zullen zij verder op hulp kunnen rekenen of op schadevergoeding bij overstromingen?
3. Heeft de minister maatregelen genomen om de betrokkenen degelijk te informeren eens de onteigeningsprocedure is vastgelegd?
4. Heeft de minister al beslist op welke wijze de onteigeningsvergoedingen zullen worden berekend?

Vraag nr. 208
van 23 februari 1995
van de heer F. VERGOTE

Buurtwegen – Atlas

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoren de aangelegenheden betreffende de buurtwegen tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewesten.

Het veelvuldig gebruik maakt de gemeentelijke atlas der wegen meestal onleesbaar (onleesbare cijfers, gescheurde bladen enzovoort).

In verband met het gebruik van deze atlas, die dateert uit 1845 en volkomen verouderd is, rijzen er enkele vragen.

1. Kan elke burger inzage krijgen in deze gemeentelijke atlas?
2. Vervalt het recht van doorgang na jaren van niet-gebruik, ofwel hoe wordt het niet-gebruik bewezen?
3. Als blijkt dat een weg vermeld in de atlas, niet bestaat, wie moet er dan instaan voor het heropenen?
4. Welke instantie is vanuit de administratie verantwoordelijk voor het goed beheer van de atlas der wegen?
5. Welke maatregelen kan de minister nemen om te komen tot een geactualiseerde en duidelijk hanteerbare atlas der wegen?

Vraag nr. 210
van 23 februari 1995
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

Lenspolder Nieuwpoort – Golfterrein

Volgens onze informatie staan op het voorontwerp-structuurplan voor de kustzone verschillende golfterreinen.

Er is ook een voorstel van vestiging van een golfterrein in de Lenspolder in Nieuwpoort. De betrokkenen, eigenaars en gebruikers, worden reeds bezocht en aangesproken voor een contract van verkoop of vergoeding.

Doordat een groot deel van deze gronden van de Lenspolder in het duinendecreet opgenomen zijn, rijzen heel wat vragen rond deze lopende activiteiten.

1. Is een golfterrein in deze gebieden mede door het duinendecreet zone-vreemd en dus onmogelijk?
2. Is er toch een vergunning nodig voor de aanleg van een golfterrein? Door wie wordt die uitgereikt?
3. Welke procedure dient te worden gevolgd voor de vestiging van een golfterrein, nu het structuurplan nog niet wettelijk is vastgelegd?
4. Welke houding moet de gemeente aannemen in verband met de voorlichting en de gevraagde informatie ter zake vanwege de bewoners?

Vraag nr. 211
van 23 februari 1995
van de heer J. PEETERS

Kruispunt Hezewijk-Industrieweg Olen – Heraanleg

De heraanleg van het kruispunt Hezewijk-Industrieweg aan de Aarschotseweg op het grondgebied van Olen werd onlangs voltooid. Het aanvankelijk plan plaatste op dit gevaarlijk kruispunt verkeerslichten. Bij het beëindigen van de werken werd tot ieders verbazing vastgesteld dat er geen verkeerslichten werden geplaatst, dit in tegenspraak met het advies van de technische dienst van zowel Olen als Herentals.

Dat het ontbreken van verkeerslichten een levensgevaarlijke situatie creëert bewijzen jammer genoeg de zware ongevallen die er intussen reeds gebeurden.

1. Waarom werden de verkeerslichten op dit gevaarlijk kruispunt niet geplaatst zoals voorgesteld in het aanvankelijk plan en geadviseerd door de technische dienst van zowel Olen als Herentals ?
2. Zullen deze verkeerslichten alsnog worden geplaatst en zo ja wanneer ?

Vraag nr. 212
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Zandopspuitingen Belgische kust – Planning

De laatste jaren werden er aan de Belgische kust meerdere zandopspuitingen uitgevoerd. Vooral het strand van De Haan verloor in het begin van de jaren negentig grote hoeveelheden zand, voornamelijk door stormweer.

1. Welke zandopspuitingswerken zijn er gepland voor het komende jaar ?
2. Kan de minister een raming geven van de kostprijs van die geplande werken ?
3. Welke maatregelen zijn er genomen om te beletten dat bij stormweer opnieuw grote hoeveelheden zand in zee verdwijnen ?

Vraag nr. 213
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Middenkust – Zeewering

Begin 1995 werd de kuststreek opnieuw getroffen door een zware noordwester storm. Vooral de duinen tussen Bredene en De Haan kregen het hard te verduren.

De vraag rijst of de tot op heden geplande instandhoudingswerken wel voldoende zijn. Wordt een aanpassing van de plannen niet dringend, en dit met het oog op een definitieve zeewering bijvoorbeeld door het aanleggen van een wandeldijk ?

Mag ik van de minister vernemen welke sanerings- en beveiligingswerken op korte en middellange termijn gepland zijn ?

Vraag nr. 214
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Wegenwerken Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper – Planning

Welke wegenwerken worden gepland in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper voor het begrotingsjaar 1995 ?

Wat is de geraamde kostprijs en de vooropgestelde einddatum ?

Vraag nr. 215
van 23 februari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Verbinding Kennedy-De Bolle (Oostende) – Realisatie

Nu de havenplannen met betrekking tot Oostende-zeehaven goedgekeurd zijn en de afmetingen van de nieuwe zeesluis vastliggen, lijkt niets de lang verwachte doorsteek tussen het eindpunt van de autosnelweg Brussel-Oostende (Kennedy-rotonde) en de Koninklijke Baan naar Knokke (De Bolle) in de weg te staan.

De realisatie hiervan valt niet in het eigenlijke havenrenovatieplan, maar ressorteert onder de kredieten van het ministerie van Openbare Werken.

De verbinding Kennedy-De Bolle zal in belangrijke mate voor een belasting van het verkeer zorgen. Het verkeer vanuit Torhout, vanuit Middelkerke en vanuit Bredene dat niet echt in het stadscentrum moet zijn, kan via de dan voltooide ring snel en zonder verkeersopstoppingen richting Oost- of Westkust.

Mag ik vernemen wat de plannen ter zake zijn ? Wordt er geopteerd voor een tunnel als kruising met de handshaven en de spoorweg of voor een viaduct ? Worden er reeds kredieten ingeschreven in de begroting 1995 ? Kan er worden gerekend op Europese steun gezien de grensoverschrijdende belangen van deze Euroregio (middenpunt tussen Frankrijk, Nederland en Groot-Brittannië) ?

Vraag nr. 217
van 24 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Nieuwe verbindingsweg Turnhout-Geel – Verantwoording

Uit persberichten kan worden afgeleid dat er Europese steun in het vooruitzicht wordt gesteld voor de aanleg van een nieuwe verbindingsweg tussen Turnhout en Geel. Gelijktijdig wordt een ring aangelegd rond de dorpskern van Kasterlee.

1. Wat zijn de motieven voor de aanleg van deze nieuwe weg ?
2. In welke kader dient de weg te worden geplaatst ? Lokaal, regionaal, nationaal of internationaal ?
3. Welke gegevens liggen ten grondslag aan de keuze voor deze werkwijze ? Welke studies werden uitgevoerd, wanneer en met welke resultaten ?
4. Hoe is het verloop van de werkzaamheden gepland ?
5. Welke alternatieven werden onderzocht ?
6. Welke invloed kan worden verwacht op de landschappen Hoge Mouw, Het Gooreind en op het natuurreservaat en vogelrichtlijngebied De Zegge ?
7. Is de geplande weg MER-plichtig ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 87
van 14 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN dossier-Laplace – Keuze commentator

Op zondag 12 februari 1995 vond de BRTN het nodig tot tweemaal toe Johan Anthierens over de zaak Irma Laplace aan het woord te laten. De eerste keer op TV 1 in De zevende dag, de tweede keer in het Radio 1-programma De toestand is hopeloos maar niet ernstig.

Een en ander had te maken met het feit dat het doodvonnis dat tegen deze moeder werd uitgesproken, op dit ogenblik om ernstige redenen wordt betwist. Het is dan ook te betreuren dat de BRTN aan de heer Anthierens tot tweemaal toe de kans gaf zich vrij inhumaan over haar uit te spreken. Hij noemde haar onder meer een "Germaanse boerin". Voor zover ik weet heeft de heer Anthierens zich nooit in het dossier-laplace gespecialiseerd.

Graag had ik van de minister vernomen om welke redenen de openbare omroep het nodig heeft geacht tot tweemaal toe op dezelfde dag de heer Anthierens zich hierover te laten uitspreken ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 112
van 20 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement

In het antwoord dat de minister gaf op een mondelinge vraag die ik hem op 12 januari jl. in de Vlaamse Raad stelde met betrekking tot de schuldvordering van het departement Onderwijs en van DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken Gesubsidieerd Onderwijs) op het gemeentebestuur van Voeren met betrekking tot het betalen van lonen aan overvallige leerkrachten en in verband met een deel van de bouwtoelage die de basisschool van Voeren ontving, deelde de minister mee dat de ingebrekestelling omtrent een en ander op 5 december 1994 gebeurde en dat er na 60 dagen zou worden gedagvaard indien niet vrijwillig wordt terugbetaald.

Deze 60 dagen zijn inmiddels voorbij.

Graag had ik vernomen of het gemeentebestuur van Voeren ondertussen reeds heeft terugbetaald of tenminste heeft meegedeeld op welke wijze de terugbetaling zal gebeuren ?

Indien dit niet het geval is, werd er dan ook inderdaad gedagvaard ?

Vraag nr. 119
van 24 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Lessen zedenleer – Oudervereniging voor de Moraal

Kinderen van een Vlaams Blok-verkozene volgen in hun school reeds sedert enkele jaren de lessen zedenleer. Begin november ontvingen zij van de betrokken leerkracht een brief die voor hun ouders was bestemd. Hierin werd gevraagd de kinderen 250 frank mee te geven voor een abonnement op het tijdschrift van het Humanistisch Vrijzinnig Vormingswerk Oudervereniging voor de Moraal. De moeder deed het nodige. Groot was echter haar verbazing toen zij enkele dagen later een brief ontving van de lokale afdeling van de Oudervereniging voor de Moraal waarin haar werd meegedeeld dat haar "kandidaatstelling voor het lidmaatschap van deze vereniging" werd geweigerd omdat zij voor het Vlaams Blok militeert.

Uit het aangehaalde geval zou, behoudens misverstand, kunnen blijken dat de Oudervereniging voor de Moraal via de lessen zedenleer onder het mom van abonnementenwerving in feite leden recruteert. Vindt de minister dat dit kan in scholen die onder zijn departement ressorteren of erdoor worden gesubsidieerd ?

Uit het aangehaalde geval zou eveneens kunnen blijken dat de Oudervereniging voor de Moraal, die officieel in die onderwijsinstellingen aan het werk is en zich per definitie richt tot alle ouders van de kinderen die zedenleer volgen, in het raam van deze lessen aan politieke discriminatie doet door te weigeren de belangen waar te nemen van ouders met een naar haar mening dissidente politieke opvatting ? Kan zulke discriminatie in de Vlaamse onderwijsinstellingen ? Het ligt overigens voor de hand dat de kinderen van ouders die zo worden behandeld door de Oudervereniging voor de Moraal niet geneigd zullen zijn veel eerbied op te brengen voor de lessen zedenleer die dan toch door deze oudervereniging worden gepatroneerd.

Leerkrachten zedenleer worden door het departement Onderwijs betaald. Kan dit departement aanvaarden dat de inhoud van hun lessen in feite in het gedrang wordt gebracht door de oudervereniging die rond het betrokken vak werd opgericht ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 70
van 23 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Openbaar vervoer – Limburg-Brussel

Inzake openbaar vervoer vinden er allerlei experimen-

ten plaats om in te spelen op soms zeer uiteenlopende behoeften.

Zo is er de voorstelling van De Lijn als vlot vervoermiddel vanuit de provincies naar Brussel.

Op dit vlak is er, vanuit Limburg, de rechtstreekse busverbinding van Noord-Limburg met Brussel en de busverbinding van Zuid-Limburg naar Sint-Truiden die daar aansluit op een rechtstreekse trein naar Brussel.

Kan de minister mij meedelen of er al eens een evaluatie gebeurde van die twee verbindingen, zo ja wat de resultaten ervan waren en zo neen of zulke evaluatie is gepland ?

Beschikt de minister over gegevens inzake tijdsduur en bezettingsgraad van bovenvermelde lijndiensten ?

Vraag nr. 71
van 23 februari 1995
van mevrouw M.J. BAUWEN

Openbaar vervoer onderwijs- en PMS-personeel – Kostenvergoeding

Op 22 juli 1993 werd door de Vlaamse regering de tegemoetkoming van de werkgevers in de vervoerskosten van het gemeenschappelijk vervoer voor alle personeelsleden in het onderwijs en de PMS-centra goedgekeurd .

Wij stellen vast dat de minimumafstand om voor terugbetaling in aanmerking te komen, hoger is voor het bus- en tramvervoer dan voor de trein. Dat lijkt niet erg logisch, omdat bijna niemand voor een afstand van 3 km de trein zal nemen, terwijl het vooral in verstedelijkte gebieden interessant kan zijn een korte afstand met bus of trein af te leggen. De minimumafstand zou dus voor beide vervoersmodi gelijk moeten zijn. De regeling is waarschijnlijk uitgewerkt om de mensen te stimuleren voor relatief korte afstanden het openbaar vervoer te gebruiken in plaats van dure en vervuilende verplaatsingen met de auto te maken.

Kan de minister overleg plegen met zijn collega minister Van den Bossche om de gelijkstelling tram-bus-treinkilometers te verkrijgen ?

Vraag nr. 72
van 24 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reclame op De Lijn – Reglementering

In de bus- en tramhokjes van Antwerpen wordt momenteel zeer agressieve reclame gevoerd voor een automerk. meteen wordt het openbaar vervoer sterk op de korrel genomen door een afbeelding waarop mensen in een tram worden gewurmd. Op die manier wordt een bestaande vooroordeel versterkt en dat druist toch in tegen de stelling van de Vlaamse regering dat het autoverkeer niet verder mag groeien, maar wel het openbaar vervoer.

In een stad als Antwerpen zijn niet tram of bus het probleem, maar de auto. Die verpest het leefklimaat in de stad, zorgt voor onveiligheid en houdt de milieu-

vriendelijke tram, bus en fiets op. Ik denk dat dit de realiteit is en niet de reclameafbeelding.

1. Heeft de minister De Lijn al gevraagd om in autoverkooppunten reclame te maken voor het openbaar vervoer met afbeeldingen van kilometerslange files, bergen autowrakken en verhakkelde wagens met dode en zwaar gewonde mensen ?
2. Heeft de minister er bij De Lijn al op aangedrongen te stoppen met die reclame voor een zwaar concurrerend vervoermiddel dat bovendien nefaste gevolgen heeft voor mens en milieu ?
3. Moet in een beheersovereenkomst van de Vlaamse regering met De Lijn voortaan niet worden gestipuleerd dat zo'n vorm van reclame uitgesloten is ?
4. Is er geen behoefte aan een specifieke code waaraan door De Lijn aanvaarde reclame moet voldoen ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 40
van 14 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Zie :
Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
Vraag nr. 29
van 14 februari 1995
van mevrouw R. Van Cleuvenbergen
Blz. 572.

Vraag nr. 41
van 14 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Zie :
Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
Vraag nr. 30
van 14 februari 1995
van mevrouw R. Van Cleuvenbergen
Blz. 573.

Vraag nr. 42
van 14 februari 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Speciaal Onderstandsfonds – Tegemoetkomingen

Het Speciaal Onderstandsfonds richt zich tot TBC-patiënten en kankerpatiënten. Het verleent een tegemoetkoming in de behandelings- en verplegingskosten van deze patiënten, die hun domicilie in Vlaanderen hebben. De tegemoetkoming houdt rekening met de financiële draagkracht van de betrokkenen.

De procedure is bijzonder log, ondoorzichtig en lang-

durig. Beginnende bij de aanvraag uit een ziekenhuis, over het OCMW en het provinciebestuur. Veel sociale diensten zijn trouwens niet op de hoogte van het bestaan van dit fonds. De toekenning wordt gedaan op hoofdzakelijk administratieve gronden.

1. Hoeveel tegemoetkomingen werden door het fonds toegekend voor de jaren 1990, 1991 en 1994, voor welk bedrag voor enerzijds TBC-patiënten en anderzijds kankerpatienten ?
2. In welke mate wordt bij de toekenning rekening gehouden met sociale motieven ? Zijn er inkomstenbarema's (vgl. BM-barema's) opgesteld voor tussenkomst ?
3. Overweegt de minister een uitbreiding van de bevoegdheden van het fonds naar aidspatiënten toe ? Zo neen, waarom niet ?
4. Voor de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap geldt het principe van de territorialiteit (woonplaats van de aanvrager). Overweegt de minister de plaats van de voorziening bepalend te maken ?
5. Overweegt de minister een vereenvoudiging van de procedure ?

Vraag nr. 44
van 23 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Adoptie – Verdrag van Den Haag

Onlangs ontving de minister een schrijven van de Belgische Federatie van Vlaamstalige adoptie-organisaties met het verzoek het verdrag van Den Haag inzake interlandelijke adoptie zo vlug als mogelijk te laten bekrachtigen door het federale parlement.

1. Hoever staat het met de aanpassingen aan de Belgische wetgeving inzake adoptie ? Is er reeds overleg gepleegd tussen de federale overheid en de Vlaamse regering ?
2. Hoever staat het met de aanpassingen in verband met de administratieve procedures (toegang tot het grondgebied, inschrijving in de burgerlijke stand) ? Is er hiervoor vanuit de Vlaamse regering reeds een initiatief genomen ?
3. Wanneer wordt het verdrag van Den Haag door ons land bekrachtigd ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
12	09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 Unced-conferentie – Transfert milieuvriendelijke technologie</i>	576
39	08.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse rand rond Brussel – Onderzoeksoopdracht</i>	576
75	0 14.02.1995	M. Maertens	<i>Vlaamse Dienst voor Argo-Marketing – Promotie Vlaamse visserijproducten</i>	598
77	0 21.02.1995	J. De Roo	<i>Bufferzones tegen delokalisatie van bedrijven – Meetjesland</i>	599
78	0 21.02.1995	L. Barbé	<i>Overheidssteun voor VLM – Naleving Europese voorschriften</i>	599
79	0 21.02.1995	L. Barbé	<i>Resolutie hoogspanningslijnen – Uitvoering</i>	599
80	0 23.02.1995	H. Olaerts	<i>EK-voetbal – Koninklijke Belgische Voetbalbond en splitsingsdecreet</i>	600
81	01.03.1995	J. Geysels	<i>Wereldtentoonstelling 1998 Lissabon – Vlaamse deelname</i>	553
88	17.03.1995	C. Moors	<i>Voeren – College van rechtskundigen</i>	553
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
102	13.02.1995	G. Vanleenhove	<i>Sociaal huurstelsel – Correctie regeringsbesluit</i>	553
104	13.02.1995	M. Bartholomeussen	<i>Sociaal huurstelsel – Interpretatie regeringsbesluit</i>	554
105	13.02.1995	M. De Meyer	<i>Sociale woningmaatschappijen land van Waas en Dender – Uitdrijvingen</i>	554
110	14.02.1995	J. Gabriels	<i>Huisvestingssubsidies – Personeelsbestand</i>	555
111	14.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wederverkoop sociale woningen – Gevolgen voor woonbeleid</i>	555
112	14.02.1995	M. Olivier	<i>Drinkwatervoorziening – Prijevolutie</i>	556
113	17.02.1995	M. Olivier	<i>Bosgebieden – Aankoop en aanleg door overheid</i>	556
114	21.02.1995	A. Kempinaire	<i>Sociale huisvestingsmaatschappij Heule – Problemen</i>	557
115	23.02.1995	F. Gbesquière	<i>Herbebossing – Investerings en subsidiëring in West-Vlaanderen</i>	558
117	23.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Hallerbos – Zandgroeve</i>	559
119	23.02.1995	J. Valkeniers	<i>Hallerbos – Zandgroeve</i>	560
120	23.02.1995	M. Maertens	<i>Vlarem – Struisvogelkweek en aquicultuur</i>	560

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegeden

69		01.12.1994	J. De Bremaeker	<i>NV Zeekanaal – Oprichting</i>	577
73		05.12.1994	J. De Mol	<i>Beasec-project – Verantwoording</i>	577
101		14.12.1994	J. Peeters	<i>Kruispunt RinglSt.-Jobstraat Herentals – Heraanleg</i>	578
160		24.01.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Toepassing taalwetgeving – Sint-Genesius-Rode</i>	579
163		27.01.1995	E. Schuermans	<i>Luikersteenweg Hasselt – Riolering</i>	580
170		27.01.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Toepassing taalwetgeving – Linkebeek</i>	580
171		27.01.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanleg Assesteenweg Ternat – Verkeershinder</i>	580
183		08.02.1995	E. Van Vaeren-	<i>Wegenwerken Eizeringen en Ternat – Coördinatie</i>	581
			bwlih		
186		08.02.1995	F. Vermeiren	<i>Gemeentelijke anti-stookoliemaatregelen – Toelaatbaarheid</i>	581
187		08.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Verbindingswegen met Nederland</i>	582
194		10.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Dieren als verkeersslachtoffer – Beschermende maatregelen</i>	582
196		10.02.1995	R. Van Hooland	<i>Tunnel van Cointe – Gegevens</i>	583
197		10.02.1995	M. De Meyer	<i>Krotbelasting – Normen en opbrengsten</i>	583
198		10.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Bevoegdheidsuitoefening</i>	584
199		10.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Geplande fietspaden in Ertvelde – Realisatie</i>	584
200		10.02.1995	H. Olaerts	<i>Campagne Laat je auto meer thuis – Doeltreffendheid</i>	584
203		10.02.1995	H. Brouns	<i>Investeringswegeninfrastructuur NO-Limburg – Overzicht</i>	585
204	0	13.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Openbare werken – Tijdelijke voorzieningen voor fietsers</i>	600
205	○	15.02.1995	M. Maertens	<i>Bouwaanvragen – Omgeving beschermde monumenten</i>	600
206	○	20.02.1995	F. Sarens	<i>De Schelde – Uitdieping en overstromingsrisico</i>	600
207	○	21.02.1995	H. Brouns	<i>Overstromingen van de Maas – Onteigeningen in winterbedding</i>	601
208	○	23.02.1995	F. Vergote	<i>Buurtwegen – Atlas</i>	601
209		23.02.1995	J. Peeters	<i>E313 Olen – Geluidsoverlast</i>	561
210	0	23.02.1995	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Lenspolder Nieuwpoort – Golfterrein</i>	601
211	○	23.02.1995	J. Peeters	<i>Kruispunt Hezewijk-Industrieweg Olen – Heraanleg</i>	601
212	○	23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Zandopspuitingen Belgische kust – Planning</i>	602
213	○	23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Middenkust – Zeewering</i>	602
214	○	23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Wegenwerken Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper – Planning</i>	602
215	○	23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Verbinding Kennedy-De Bolle (Oostende) – Realisatie</i>	602

216		23.02.1995	F. Ghesquière	<i>Provincie West-Vlaanderen – Belasting op bedrijven</i>	562
217	o	24.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Nieuwe verbindingsweg Turnhout-Geel – Verantwoording</i>	602

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

45		09.12.1994	W. Taelman	<i>Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Subsidiëring</i>	585
76		24.01.1995	F. De Man	<i>Regionale televisiezender Vlaams-Brabant – Samenstelling raad van beheer</i>	586
81		01.02.1995	F. Van den Eyn-de	<i>BRTN Couleur Locale – Thematiek en programmatie</i>	586
86		13.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Taalgebruik – Bevoegdheidsuitoefening</i>	587
87	o	14.02.1995	F. Van den Eyn-de	<i>BRTN dossier-Laplasse – Keuze commentator</i>	603
88		20.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel centrum Kraainem – Beschikbaarheid voor plaatselijke verenigingen</i>	562
89		20.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel centrum Kraainem – Parkeergelegenheid</i>	562
90		21.02.1995	J. Eeman	<i>Woordenlijst van de Nederlandse Taal – Stand van zaken</i>	588
91		23.02.1995	R. Daems	<i>Culturele verenigingen – Erkenning</i>	588
92		01.03.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenschapsbevoegdheid inzake taalgebruik – Sabena in Zaventem</i>	563
93		03.03.1995	W. Verreycken	<i>Taalwetgeving – Concessies</i>	563

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

72		23.01.1995	J. Tavernier	<i>Plage-uren in het onderwijs – Praktische toepassing</i>	589
107		13.02.1995	L. Appeltans	<i>Decreet rechtspositie – ARGO-interpretatie</i>	590
109		14.02.1995	G. Annemans	<i>Overheidsbijdragen aan vakbonden – Ambtenaren</i>	564
110		14.02.1995	M. Olivier	<i>Onderwijs met volledig leerplan – Evolutie schoolbevolking</i>	564
111		17.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brusselse rand – Nederlandstalig onderwijs</i>	568
112	o	20.02.1995	F. Van den Eyn-de	<i>Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement</i>	603
113		20.02.1995	F. Van den Eyn-de	<i>ARGO – Non-discriminatiecode</i>	568
114		21.02.1995	J. Ansoms	<i>Stages voor leerlingen secundair onderwijs – Stagesituatie</i>	569
115		21.02.1995	J. Ansoms	<i>Invoering milieucoördinator in onderwijsinstellingen – Voorzorg</i>	569
116		21.02.1995	M. Didden	<i>Hogeschooldirecteur en -onderdirecteur – Concordantieniveau van de ambten</i>	570
117		23.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding medisch laboratoriumtechnoloog – Bloedafneming</i>	570

118	23.02.1995	X. Buisseret	<i>ARGO-gebouwen Antwerpen – Bestemming</i>	571
119	0 24.02.1995	F. Van den Eyn- de	<i>Lessen zedenleer – Oudervereniging voor de Moraal</i>	603

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

156	14.10.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Gewestelijke handelsattachés – Taalkundige pariteit Brusselse ver- tegenwoordiging</i>	591
33	20.12.1994	F. Van den Eyn- de	<i>De Lijn – Antiracistische beschildering bussen en trams</i>	591
44	30.12.1994	H. Van Diende- ren	<i>De Lijn – Toeristisch aanbod</i>	591
46	30.12.1994	H. Van Diende- ren	<i>NV Streep – Vergoedingen raad van bestuur</i>	593
51	11.01.1995	H. Van Diende- ren	<i>NV Streep – Controle Rekenhof</i>	593
58	27.01.1995	L. Steenwegen	<i>Overdracht federale monumenten – Stand van zaken</i>	594
62	02.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>Autoverkeer en CO₂-vervuiling – Maatregelen</i>	594
64	09.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Voeren – Verbindingswegen met Nederland</i>	595
70	0 23.02.1995	R. Van Cleuven- bergen	<i>Openbaar vervoer – Limburg-Brussel</i>	603
71	0 23.02.1995	M.-J. Bauwen	<i>Openbaar vervoer onderwijs- en PMS-personeel – Kostenvergoeding</i>	604
72	0 24.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>Reclame op De Lijn – Reglementering</i>	604
73	01.03.1995	E. Beysen	<i>Gemeenschappelijk stads- en streekvervoer – Goederenoverdracht van staat naar gewest</i>	571
75	07.03.1995	G. Vanleenhove	<i>Loodswezen – Overheveling personeel</i>	572

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

30	27.01.1995	J. Timmermans	<i>Raad voor maatschappelijk welzijn – Verkiezing van de leden</i>	595
32	02.02.1995	J. Vandeunen	<i>Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Residuaire karakter</i>	596
36	03.02.1995	J. Vandeunen	<i>Sociale diensten bij jeugdrechtbanken – Opdrachten</i>	597
37	07.02.1995	A. Denys	<i>Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg – Gebrui- kersvertegenwoordiging</i>	597
40	0 14.02.1995	R. Van Cleuven- bergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Weerwerkers</i>	604
41	0 14.02.1995	R. Van Cleuven- bergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – PWA's</i>	604
42	0 14.02.1995	B. Vandendries- sche	<i>Speciaal Onderstandsfonds – Tegemoetkomingen</i>	604

44	0	23.02.1995	E. Van Vaeren-bergh	<i>Adoptie – Verdrag van Den Haag</i>	605
46		02.03.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kasteel d'Urse1 – Verkoop huysen</i>	572

L. PEETERS, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

28		08.02.1995	M. Bourgois	<i>Financiering kinderopvang – Overneming federale engagementen</i>	598
29		14.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Weerwerkers</i>	572
30		14.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – PWA's</i>	573
31		14.02.1995	J. De Roo	<i>Langdurige werkloosheid – Maatregelen</i>	573
32		23.02.1995	J. Gabriels	<i>Arbeidssituatie Limburgse ex-mijnwerkers – Overzicht</i>	574
33		23.02.1995	J. Valkeniers	<i>Premies voor loopbaanonderbreking – Personeel Vlaamse Gemeenschap, gemeenten en OCMW's</i>	574
34		23.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleiding logistieke hulp – Stand van zaken</i>	574
36		08.03.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Tewerkstelling werkloze leraars – Welzijnszorg</i>	575
37		16.03.1995	G. Annemans	<i>VDAB – Werklozen en werkaanbiedingen</i>	576